

2 0 0 5
1 2 e Jaarverslag

INHOUDSOPGAVE

MEDEDELING VAN DE RAAD	6
1. WIE ZIJN WIJ	9
1.1. DE OPDRACHTEN	10
1.2. DE WERKGEBIEDEN	11
1.3. DE WAARDEN	12
1.4. DE RAAD	13
2. HET BIPT EN ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE	15
2.1. JURIDISCH KADER	16
2.2. ECONOMISCHE SITUATIE VAN DE SECTOR	18
2.3. ECONOMISCHE REGULERING	24
2.3.1. Markttoegang	24
2.3.2. Regulering van de operator met een sterke machtspositie inzake toegang en vaste telefonie ..	24
2.3.3. Regulering van de operatoren met een sterke positie in mobiele telefonie	28
2.3.4. Marktanalyses	28
2.3.5. Controle	29
2.4. BESCHERMING VAN DE GEBRUIKERS	31
2.5. BIJHOUDEN VAN TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN, AANWEZIGHEID IN NATIONALE EN INTERNATIONALE INSTELLINGEN	35
BEHEER VAN TECHNISCHE AANGELEGENHEDEN EN VAN HET ELEKTROMAGNETISCH SPECTRUM ..	38
2.6. BEHEER VAN HET ELEKTROMAGNETISCH SPECTRUM, VERGUNNINGEN EN FREQUENTIES	38
2.7. WAARBORGEN AAN DE SPECTRUMGEBRUIKERS	43

2.8.	BEHEER VAN DE TELEFOONNUMMERING	46
2.9.	TECHNISCHE OPDRACHTEN VAN OPENBAAR NUT	51
2.10.	BIJHOUDEN VAN TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN, AANWEZIGHEID IN NATIONALE EN INTERNATIONALE INSTELLINGEN	54
3.	HET BIPT EN DE POSTSECTOR	57
3.1.	JURIDISCH KADER EN OPDRACHTEN VAN HET BIPT	58
3.2.	ECONOMISCHE SITUATIE VAN DE SECTOR	60
3.3.	ECONOMISCHE REGULERING	61
3.4.	CONSUMENTENBESCHERMING	62
3.5.	BIJHOUDEN VAN TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN, AANWEZIGHEID IN NATIONALE EN INTERNATIONALE INSTELLINGEN	64
4.	WERKING VAN HET BIPT	67
4.1.	HET PERSONEEL	68
4.2.	DE UITRUSTING	70
4.3.	DE FINANCIËN	72
5.	PRAKTISCHE INLICHTINGEN	75
5.1.	GLOSSARIUM	76
5.2.	NUTTIGE ADRESSEN	80
	BIJLAGE : REFERENTIES VAN DE REGLEMENTAIRE TEKSTEN DIE DOOR HET BIPT ZIJN VOORBEREID EN IN 2005 ZIJN GEPUBLICEERD	81

MEDEDELING VAN DE RAAD

De leden van de Raad van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie hebben het genoegen u het jaarverslag voor te stellen waarin de activiteiten die het Instituut in het jaar 2005 heeft verricht, uitvoerig worden beschreven. Dit twaalfde verslag sluit aan op het vorige: het wil zowel didactisch als volledig zijn.

Op het stuk van de telecommunicatie zal het jaar 2005 gekenmerkt zijn door de afkondiging van de wet betreffende de elektronische communicatie op 13 juni. Dientengevolge heeft het Instituut een aantal uitvoeringsbesluiten onderzocht en herwerkt om ze in het nieuwe regelgevingskader in te passen. Het Instituut is van mening dat daarin technische wijzigingen zouden moeten worden aangebracht om een aantal juridische onzekerheden op te heffen. Het Instituut heeft daarom aan de ministers van Telecommunicatie wijzigingen in die zin voorgesteld.

Die wet zet een reeks richtlijnen om die door het mededingingsrecht ingegeven zijn. Alle regulatoren van de lidstaten van de Europese Unie definiëren immers de relevante markten, analyseren die en passen in geval van concurrentiebelemmeringen correctie maatregelen en -mechanismen toe. Als gevolg van de aanbeveling van de Europese Commissie van 11 februari 2003 betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische communicatiesector, legt het BIPT zich toe op de analyse van 17 markten en is het begonnen met de publicatie van de resultaten van zijn werkzaamheden. Opmerkelijk hierbij is het voorstel van het BIPT om de operatoren de mogelijkheid te geven om het abonnement van Belgacom door te verkopen (zogenaamde Wholesale Line Rental) waardoor de alternatieve operatoren in staat zijn om de gehele commerciële relatie met de eindgebruiker te verzorgen, hetgeen de komst van nieuwe tariefaanbiedingen zal bevorderen. Het BIPT heeft gedurende het jaar 2005 zijn kostenmodel voor de berekening van de mobiele-termineringstarieven gefinaliseerd, hetgeen een substantiële verlaging van de mobiele-termineringstarieven tussen operatoren en bijgevolg ook de eindgebruikerstarieven voor oproepen naar mobiele nummers zal teweegbrengen.

Het BIPT beoogt aan de hand van deze maatregelen een daadwer-

kelijke mededinging, waarbij de eindgebruikerskeuze tussen verschillende leveranciers, alsook op het vlak van kwaliteit en prijs en efficiënte investeringen worden aangemoedigd.

Verder heeft het BIPT ook een aantal belangrijke beslissingen genomen om de kwalitatieve en kwantitatieve voorwaarden voor de ontbundelings- en bitstreamdiensten (zogenaamde BRUO- en BROBA-diensten) en de interconnectie (zogenaamde BRIO-diensten) van Belgacom aan de alternatieve operatoren vast te leggen, die de basis vormen van de diensten die de alternatieve operatoren aanbieden aan hun gebruikers.

Ook de werking van de universele dienst is grondig herzien door de wet van 13 juni. Daarin wordt namelijk bepaald dat alle operatoren een sociaal telefoontarief moeten aanbieden aan de begunstigde abonnees die dat vragen. Zo ook zullen de overige elementen van de universele dienst niet noodzakelijk meer worden verricht door de historische operator - Belgacom - zoals dat vandaag het geval is, maar worden toegewezen op grond van een kandidatuur die door de operatoren wordt ingediend. Anderzijds heeft het Instituut zijn jaarlijks verslag over de uitvoering van de opdrachten van de universele dienst door de huidige dienstenleverancier voorgesteld.

De wet van 13 juni 2005 heeft ook scherpere verplichtingen inzake tarieftransparantie naar voren geschoven; het BIPT is begonnen met de toepassing van een tool voor tariefvergelijking waarmee de consumenten kunnen kiezen uit de talrijke aanbiedingen vanwege de operatoren, met een betere kennis van de respectieve voor- en nadelen daarvan.

Het voornaamste struikelblok van 2005 is het feit dat er met de gemeenschappen geen samenwerkingsakkoord is ondertekend, dat bestemd is om overeenstemming te bereiken over de reglementering van de infrastructuur die zowel voor telecommunicatie als voor audiovisuele diensten kan worden gebruikt. Het gevolg daarvan is dat de regulator soms moeilijkheden ondervindt om adequaat te functioneren en dat ten nadele van de gehele sector.

Dit is betreuenswaardig, temeer omdat de telecommunicatiemarkt in het afgelopen jaar sterke ontwikkelingen heeft doorgemaakt. Zo heeft de internettelefonie (VoIP) een toenemend succes geboekt bij ondernemingen maar ook bij particulieren, via formules waardoor ze alle banden met de historische operator verbreken. Andere aanbiedingen hebben betrekking op de zogenoemde "Triple Play": aan de klant worden een dienst voor vaste telefonie, een breedbandinternettoegang en een aanbod van televisieprogramma's voorgesteld. Ook digitale televisie vindt ingang bij de gezinnen. Voor de sector heeft dit alles geleid tot een zeer welgekomen sterke groei en tot een toename van het marktaandeel van de alternatieve operatoren. Die opleving is hoofdzakelijk te danken aan de vernieuwingen, aan de vereenvoudiging en aan de verlagingen die de operatoren in hun tarieven hebben kunnen doorvoeren.

Met al die veranderingen hoeft het niet gezegd dat het BIPT het druk heeft gehad. Toch zijn er nog andere projecten gestart of voortgezet. Als een van de nieuwigheden willen wij het zeer belangrijke werk in verband met de uitwerking van de toekomstige databank met betrekking tot de begunstigden van een sociaal tarief en de reeds vermelde tool voor tariefvergelijking vermelden. In die categorie signaleren we ook nieuwe opdrachten inzake veiligheid en integriteit van de netwerken. Daarbuiten heeft het BIPT uiteraard zijn traditionele opdrachten blijven uitvoeren, zoals de controle op het radiospectrum, de frequentiecoördinatie en -toewijzing, de afgifte van vergunningen, de organisatie van examens, de controle op de conformiteit van eindapparatuur of het beheer van de nationale nummeringsruimte. Het Instituut heeft tevens voor het publiek een website beschikbaar gemaakt waarop de gsm-antennesites in België kunnen worden opgezocht en gelokaliseerd.

Als regulator is het Instituut ook bevoegd voor de sector van de postdiensten, een domein dat het afgelopen jaar geregeld in het nationale nieuws is gekomen. Terwijl de zo goed als volledige afwerking van de secundaire wetgeving iets minder aan bod is gekomen in de media, heeft het sluiten van een partnerschap tussen De Post en een consortium bestaande uit de Deense post en een Brits investeringsfonds meer dan eens de voorpagina gehaald. Dat is nauwelijks te verwonderen omdat De Post niet alleen een van de

grootste werkgevers blijft op Belgisch niveau, maar haar beambten en haar kantorenet ook in belangrijke mate een houvast bieden in het sociale leven, ondanks de substitutieverschijnselen die het volume van de brievenpost hebben doen dalen. Het jonggehuwde De Post heeft nog een andere verbintenis ondertekend, maar dan met de Belgische Staat. Er is namelijk een vierde beheerscontract gesloten. Daarin worden de regels en voorwaarden uitgevaardigd voor de uitvoering van de taken die De Post op zich neemt met het oog op de vervulling van haar taken van openbare dienst. Het contract bepaalt bovendien de financiële bijdrage van de Staat om de kosten te dekken van de taken van openbaar belang.

Naast het werk dat de zopas vernoemde activiteiten met zich brengen, hebben de personeelsleden hun gewone werkzaamheden voortgezet, zoals het beantwoorden van parlementaire vragen, de vertegenwoordiging van België op internationale fora of het uitwisselen van goede praktijken met andere regulerende instanties op Europees niveau.

Met dezelfde bezorgdheid voor degelijk werk streven alle teams die bij het BIPT werken één doel na: de harmonieuze ontwikkeling van de elektronische-communicatiemarkten en van de postdiensten. Het zou jammer zijn dat de realisatie van die doelstelling wordt afgeremd, hetzij doordat de ondertekening van een akkoord uitblijft of doordat er te weinig personeel of middelen zijn. In ieder geval zal het BIPT zijn inspanningen voortzetten, maar hoopt het om snel over de nodige middelen te beschikken om de hierboven toegelichte opdrachten te kunnen uitvoeren.

Michel Van Bellinghen
Lid van de Raad

Georges Deneff
Lid van de Raad

Catherine Rutten
Lid van de Raad

Eric Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad

WIE ZIJN WIJ

1.1. De opdrachten	10
1.2. De werkgebieden	11
1.3. De waarden	12
1.4. De Raad	13

1.1. DE OPDRACHTEN

HISTORISCH GEZIEN ZIJN DE SECTOR VAN DE POST EN DE TELECOMMUNICATIE LANGE TIJD GEKENMERKT DOOR HET BESTAAN VAN MONOPOLIES VAN OPENBARE DIENST. IN HET BEGIN VAN DE JAREN '80 HEBBEN DE EERSTE POGINGEN TOT EEN GECONTROLEERDE INVOERING VAN VORMEN VAN CONCURRENTIE DAT MARKTMODEL OP LOSSE SCHROEVEN GEZET. IN DE VOLLEDIG VRIJGEMAAKTE MARKT VOOR ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE EN DIE VAN DE POSTDIENSTEN DIE GELIBERALISEERD WORDT, VERVULT HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE OPDRACHTEN INZAKE ECONOMISCHE REGULERING, TECHNISCHE ORGANISATIE EN NALEVENING VAN DE REGELGEVINGSKADERS. HET BIPT WAAKT VOOR DE BELANGEN VAN DE MARKTSPELERS EN GEBRUIKERS, TEN BEHOEVE VAN DE GEMEENSCHAP. DIE ACTIES STEUNEN OP DRIE SLEUTELWOORDEN: TRANSPARANTIE, SAMENWERKING EN DIALOOG.

Waarom liberaliseren?

Sedert het einde van de jaren '80 hebben de opvatting over en de werking van een reeks netwerkindustrieën een sterke verandering blijven ondergaan. Voordien werd het monopolie – meestal een staatsmonopolie – algemeen erkend als de beste garantie voor de verstrekking en het voortbestaan van de openbare dienstverlening, waarbij de economische rationaliteit gebaseerd werd op schaalvoordelen. In Europa heeft die opvatting zich vanaf 1984 ontwikkeld, toen de Europese Commissie als eerste waarde stelde dat de markt en de concurrentie tussen verschillende leveranciers de middelen moesten vormen om het beste niveau van industriële performantie te bereiken en om de gebruikers maximale voldoening te schenken, door hun een ruime keuze aan diensten te bieden, die tegelijk goedkoper en van betere kwaliteit zouden zijn. Investeringsaanmoedigen was een van de andere streefdoelen. Meer recentelijk heeft de Commissie in de telecommunicatiesector via het zogenoemde “pakket” elektronische communicatie” ervoor gekozen om de principes van het mededingingsrecht toe te passen op de regulering *ex ante*.

Hoe te liberaliseren? Hoe te reguleren?

Bij de invoering van die nieuwe organisatie heeft de wetgever zich laten leiden door twee gedachten.

Enerzijds bestaat de markt alleen maar indien er werkelijke concurrentie bestaat. Welnu, gelet op een aantal technologische en organisatorische specificiteiten ervan bestaan er in de netwerkindustrieën talrijke obstakels voor nieuwe ondernemingen die goederen en diensten willen aanbieden. Die obstakels moeten dus uit de weg worden geruimd opdat het systeem kan functioneren. Daarom moeten er mechanismen worden ingesteld opdat alle concurrenten onder billijke voorwaarden toegang kunnen krijgen tot netwerkinfrastructuur. Die regulering moet gepaard gaan met technische procedures opdat het systeem kan blijven functioneren met verschillende spelers in plaats van met één.

Anderzijds vloeit de tweede bezorgdheid voort uit de bijzondere aard van de betrokken producten of diensten en van hun bewezen openbare nut. Het is absoluut noodzakelijk dat de werking van de markt sommige zwakke gebruikers niet benadeelt of uitsluit onder het voorwendsel dat grote klanten rendabeler zijn. Daarom is het gemakkelijk te begrijpen dat de bescherming van bepaalde categorieën van gebruikers en de zorg dat de diensten van openbaar belang voor iedereen beschikbaar blijven, tot het takenpakket van de regulator horen.

1. Een pakket gevormd door een reeks richtlijnen (2002/19, 2002/20, 2002/21, 2002/22, 2002/58, 2002/77), een beschikking (679/2002) en een aanbeveling van de Commissie van 11 februari 2003.

1.2. DE WERKGEBIEDEN

DE NATIONALE FEDERALE OVERHEID HEEFT HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE (BIPT) DE TAAK TOEGEDIELD OM TWEE SECTOREN TE BEGELEIDEN: DE ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE EN DE POSTSECTOR.

Elektronische communicatie en postdiensten

Met de afkondiging van een wet op 21 maart 1991 heeft de Belgische wetgever het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie opgericht om te zorgen voor de begeleiding van de sectoren van de elektronische communicatie en van de postdiensten. Zijn naam zegt het duidelijk: het Instituut is bevoegd voor beide werkgebieden. Het BIPT heeft zijn activiteiten gestart in juni 1993. Sedert de wet van 17 januari 2003 is het BIPT een instelling van openbaar nut dat over een eigen statuut beschikt, waardoor zijn onafhankelijkheid ten opzichte van de uitvoerende macht wordt gewaarborgd.

De elektronische communicatie

Op een vijftiental jaar tijd heeft de telecommunicatie een technologische revolutie doorgemaakt. Die technische ontwikkelingen zijn gepaard gegaan met de liberalisering van de Europese markten. De uitdrukking "elektronische communicatie" dekt alle vormen van communicatie via radiogolven en/of radiofrequenties of elektronische middelen, via telefoon (vaste lijn of mobiel), fax, Internet, kabel, satelliet, enz. Door die "open" en soepele definitie wordt er ruimte gemaakt voor de toekomstige technologische ontwikkelingen en kan ook het principe van de technologische neutraliteit worden weerspiegeld dat een van de fundamentele beschikkingen is van het Europese regelgevingskader voor elektronische communicatie.

De bevoegdheid van het BIPT splitst zich in het bijzonder uit in twee soorten van activiteiten:

- De eerste slaat op de nieuwe regulerende opdrachten op de geliberaliseerde telecommunicatiemarkten. Het BIPT neemt de nodige maatregelen opdat het regelgevingskader wordt nageleefd, de concurrentie zich ten volle en billijk kan ontplooiën, sommige opdrachten van openbaar nut worden vervuld en de consumentenbelangen worden gevrijwaard.
- De tweede heeft betrekking op de uitoefening van een soeverein gezag op specifieke technische gebieden. Sommige hulpmiddelen, zoals het elektromagnetisch spectrum of de nummervoorraad, zijn schaars: er is een regulator nodig om het gebruik nauwkeurig te verdelen, te reglementeren en te controleren. Het Instituut vervult nog andere technische opdrachten van openbaar belang.

De postdiensten

Ook de postsector is de weg van de liberalisering ingeslagen. Het BIPT is logischerwijs belast met het toezicht op de naleving van het regelgevingskader en de goede werking van het reeds geliberaliseerde gedeelte van de markt. Bovendien is het BIPT belast met de controle op een aantal punten uit het beheerscontract tussen De Post en de Staat. Dat beheerscontract heeft betrekking op de regels en voorwaarden voor de uitvoering van de taken die De Post vervult om haar opdrachten van openbare dienst uit te voeren, alsook de financiële bijdrage van de Staat.

1.3. DE WAARDEN

HET ALGEMEEN BELANG IS DE VOORNAAMSTE ZORG VAN HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE. HET IS DE AMBITIE VAN HET BIPT OM ZIJN TAKEN TE VERVULLEN IN HET KADER VAN ONAFHANKELIJKHEID, TRANSPARANTIE, SAMENWERKING EN DIALOOG.

Het algemeen belang vereist een evaluatie van de voor- en nadelen voor alle betrokken partijen: de operatoren, de verschillende categorieën van gebruikers en de overheden. Behalve de ontwikkeling van de concurrentie moet ook bijzondere aandacht worden besteed aan de bescherming van de gebruikers (voornamelijk de privé-gebruikers) tegen mogelijke misbruiken van de markt. Er zijn maatregelen nodig om ervoor te zorgen dat de nooddiensten doeltreffend kunnen optreden, dat de openbare orde en de veiligheid worden gevrijwaard en dat de regering en de nooddiensten in crisistijd kunnen functioneren. Het Europese kader voor elektronische communicatie biedt de lidstaten van de Europese Unie de mogelijkheid om dergelijke maatregelen aan te nemen.

Onafhankelijkheid

De wet van 17 januari 2003 heeft aan het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie het statuut van instelling van openbaar nut verleend. Zij waarborgt zijn onafhankelijkheid door middel van verschillende bepalingen die de voorheen bestaande situatie hebben gewijzigd. Het orgaan dat aan het hoofd staat van het BIPT, is de Raad die uit vier leden bestaat, onder wie de voorzitter, die bij staking van stemmen de doorslaggevende stem heeft. De Raad neemt zijn besluiten autonoom en onafhankelijk van de uitvoerende macht. Er is geen enkele band met de operatoren die actief zijn op de betreffende markten. De uitvoerende macht of elke belanghebbende partij kan opkomen tegen de besluiten van de Raad.

Transparantie

Als administratieve overheid is het BIPT verplicht om zijn handelingen te motiveren met respect voor de vertrouwelijkheid van bepaalde informatie over sommige bedrijven en/of hun producten. De statuten van het Instituut bepalen bovendien dat iedereen die direct en persoonlijk betrokken is bij een besluit van de Raad, voorafgaandelijk kan worden gehoord.

Samenwerking en dialoog

In zijn dagelijkse praktijk geeft het Instituut de voorkeur aan de dialoog en het overleg. De besluitvorming wordt voorafgegaan door raadplegingen. Vervolgens deelt het BIPT zijn ontwerpadviezen of -besluiten mee en onderzoekt de opmerkingen die op die ontwerpen zijn gemaakt. In geval van betwisting tussen de operatoren hebben zij de mogelijkheid om een verzoening via het BIPT te vragen alvorens andere rechtsmiddelen te overwegen (bijvoorbeeld bij de Raad voor de Mededinging).

1.4. DE RAAD

ONDER DE LEDEN VAN DE RAAD VAN HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE ZIJN DE BEVOEGDHEDEN ALS VOLGT VERDEELD:

ERIC VAN HEESVELDE, VOORZITTER VAN DE RAAD, IS BEVOEGD VOOR:

- de algemene coördinatie van het beleid van het Instituut;
- het opstellen van het beheersplan;
- de externe communicatie;
- de coördinatie van de ondersteunende diensten IT/vertalers, personeel en vorming, begroting, facturatie en logistiek.

GEORGES DENEUF, LID VAN DE RAAD, IS BEVOEGD VOOR:

- de dienst Post: strategie, juridische en economische aspecten, controle op de naleving van de wetgeving (vergunningen, universele dienst, kwaliteitsnormen, tarieven) en op het beheerscontract van De Post, internationale instellingen op het gebied van post;
- de dienst "Controle, Publieke dienst, Consumenten, Universele dienst telecom": controle op het frequentiegebruik (inclusief radio's in de FM-band), de uitstralingsnormen (attesten), storingen, controle op de universeledienstverplichtingen en op het beheerscontract van Belgacom, inlichtingen inzake universele dienst, e-security team, Comixtelec, betrekkingen met consumentenorganisaties, bescherming van de consumentenrechten, uitvoering van de tapwetgeving en nooddiensten;
- de dienst IT en Vertalers: beheer en aankoop van IT-apparatuur en software, intern-netwerkbeheer en ontwikkeling van software, vertaling van documenten (Frans-Nederlands-Duits-Engels).

CATHERINE RUTTEN, LID VAN DE RAAD, IS BEVOEGD VOOR:

- de dienst "Economische analyse van de telecommunicatiemarkt": alle economische aspecten inzake telecommunicatie, inclusief de tarieven van de publieke dienst (marktanalyse, SMP, tarieven, kostenmodellen, berekening van de kosten van de universele dienst, statistieken), toegang en interconnectie (BRIO, BROBA, BRUO);
- de dienst "Internationale betrekkingen inzake telecommunicatie": coördinatie van de werkzaamheden op het niveau van de ERG, de IRG, de Europese instellingen, de ITU, de WTO en de CEPT;
- de dienst Budget en Logistiek: budget van het BIPT, boekhouding (inning van de inkomsten en beheer van de uitgaven), aankoopdienst, uitrusting.

MICHEL VAN BELLINGHEN, LID VAN DE RAAD, IS BEVOEGD VOOR:

- de dienst "Juridische aspecten van de telecommunicatie": reglementair kader inzake telecommunicatie en radiocommunicatie, algemene juridische ondersteuning aan de andere diensten, geschillen, verzoening, internationale verdragen, bescherming van de privacy, Ethische Commissie (behalve De Post);
- de dienst "Technologie, Telecom- en Radiogebruik": coördinatie van het spectrum (internationaal en nationaal), internationale organisatie inzake radiocommunicatie, beheer van het frequentieplan, informatisering; controle op de apparatuur en notificaties volgens de R&TTE-richtlijn, (internationale) standaardisatie; toekenning van de vergunningen inzake radiocommunicatie en van de vergunningen inzake spraaktelefonie en vaste netwerken, aangiftes van telecommunicatiediensten; beheer van het nummeringsplan, domeinnamen, nummeroverdraagbaarheid, gebruik van de nummers;
- de personeelsdienst: personeelsstatuut van het BIPT, sectorcomité, opleiding.

HET BIPT EN ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE

2.1. Juridisch kader	16
2.2. Economische situatie van de sector	18
2.3. Economische regulering	24
2.4. Bescherming van de gebruikers	31
2.5. Bijhouden van technologische ontwikkelingen, aanwezigheid in nationale en internationale instellingen	35

BEHEER VAN TECHNISCHE AANGELEGENHEDEN EN VAN HET ELEKTROMAGNETISCH SPECTRUM

2.6. Beheer van het elektromagnetisch spectrum, vergunningen en frequenties	38
2.7. Waarborgen aan de spectrumgebruikers	43
2.8. Beheer van de telefoonnummering	46
2.9. Technische opdrachten van openbaar nut	51
2.10. Bijhouden van technologische ontwikkelingen, aanwezigheid in nationale en internationale instellingen	54

2.1. JURIDISCH KADER

OP HET GEBIED VAN TELECOMMUNICATIE HEEFT DE ONONDERBROKEN TECHNOLOGISCHE VERNIEUWING EEN STERKE INVLOED OP DE ONTWIKKELING VAN HET REGULERINGSTELSEL. DANKZIJ DIGITALISERING KUNNEN IMMERS VERSCHILLENDE SOORTEN INHOUD WORDEN AANGEBODEN VIA NETWERKEN VAN UITEENLOPENDE AARD, ZOALS HET KABELNET OF DE TELEFOONLIJN. TEGELIJKERTIJD IS INTERNET UITGEGROEID TOT EEN WERELDWIJD PLATFORM VOOR EEN GAMMA VAN ELEKTRONISCHE-COMMUNICATIEDIENSTEN. DE CONVERGENTIE VAN DE INFORMATIE- EN DE COMMUNICATIETECHNOLOGIE HEEFT NIEUWE MOGELIJKHEDEN GEOPEND. HET EUROPESE JURIDISCHE KADER VOOR DE ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE SPEELT IN OP DIE TECHNOLOGISCHE CONVERGENTIE EN TREKT DE VOORDELEN VAN DE LIBERALISERING DOOR NAAR DE ELEKTRONISCHE COMMUNICATIE IN HET ALGEMEEN EN PAST ZE DAAR-AAN AAN.

De wet betreffende de elektronische communicatie

België, dat vertraging had opgelopen bij de omzetting van de Europese richtlijnen inzake elektronische communicatie, heeft op 13 juni 2005 zijn wet betreffende de elektronische communicatie afgekondigd. Zoals gezegd, onderwerpen de Europese richtlijnen alle netwerken en diensten voor elektronische transmissie aan eenzelfde regelgevingskader, gebaseerd op de convergentie van de sectoren van de telecommunicatie, de omroep en de informatietechnologie. Gelet op de bevoegdheidsverdeling inzake omroep met de gemeenschappen heeft de wet van 13 juni 2005 haar toepassingsgebied beperkt tot de sector van de telecommunicatie.

Het regelgevingskader dat door de wet wordt ingesteld, wordt gekenmerkt door een grote soepelheid. De wet maakt een eind aan het systeem waarbij de verrichting van een telecommunicatieactiviteit aan een vergunning wordt onderworpen. Om een specifieke activiteit te kunnen beginnen, moet een onderneming voortaan slechts een betrekkelijk summier kennisgeving doen bij het Instituut. Een goedkeuring of een akkoord van het Instituut is niet vereist, maar de operator moet natuurlijk de inlichtingen verstrekken en bijwerken die het Instituut in staat stellen een algemene kijk op de markt te behouden. In de praktijk bezorgt het Instituut na de kennisgeving een verklaring aan de operator waarin vermeld wordt dat die laatste een geldige kennisgeving heeft gedaan en zijn activiteiten mag beginnen ontwikkelen, maar die verklaring is geen machtiging van het BIPT ten opzichte van de betrokken operator. Het gaat gewoon om een bevestiging.

De wet van 13 juni 2005 heeft de circulaires die het BIPT in januari 2004 als voorlopige maatregelen had aangenomen, bijna achterhaald gemaakt, omdat de grote principes weliswaar in die wet zijn

ingeschreven, maar de details nog altijd via die omzendbrieven worden geregeld. Tevens heeft de wet als gevolg dat de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioberechtiging is opgeheven, omdat radio-communicatie vanaf nu op dezelfde manier wordt beschouwd als andere elektronische communicatie.

Die wet heeft in 2005 al twee uitvoeringsbesluiten gekregen:

- een ministerieel besluit van 1 september 2005 tot wijziging van het ministerieel besluit van 9 januari 2001 betreffende het aanleggen en het doen werken van radiostations door radioamateurs;
- een ministerieel besluit van 12 december 2005 tot vaststelling van de categorieën uitgaande gesprekken en categorieën oproepen nummers waarvan de blokkering kosteloos aan de eindgebruikers aangeboden moet worden.

Het samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen

In zijn arrest 132/2004 van 14 juli 2004 had het Arbitragehof (grondwettelijke rechtbank die belast is met de regeling van geschillen tussen de verschillende componenten van de federale Staat) een artikel van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector nietig verklaard. Dat arrest heeft 31 december 2005 vastgesteld als de uiterste datum waarop een oplossing moest worden gevonden tussen de gemeenschappen en de federale Staat over de infrastructuur voor elektronische communicatie die gemeenschappelijk zijn aan telecommunicatie (federale bevoegdheid) en aan omroep (gemeenschapsbevoegdheid). Na die datum zou de federale regulator, het BIPT, niet langer rechtstreeks de bevoegdheden mogen uitoefenen die door het vernietigde artikel werden verleend, met name op het stuk van marktanalyses. Beslissingen over de netwerken en de markten waarvoor ook de gemeenschappen bevoegd zijn, zouden dan

met andere woorden pas mogen worden genomen na overleg tussen de federale regulator en de gemeenschapsregulatoren.

De verschillende regeringen, de federale en de gemeenschapsregeringen, hebben een ontwerp van samenwerkingsakkoord afgevoerd op 20 april 2005, dat door alle partijen moest worden ondertekend en dan de goedkeuring krijgen van de respectieve parlementen. De Vlaamse Regering blijkt echter haar ondertekening afhankelijk te stellen van de vorderingen in een ander dossier, namelijk dat van de radiofrequenties op de FM-band. In zijn arrest 128/2005 van 13 juli 2005 heeft het Arbitragehof echter dezelfde benadering gevolgd ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap en in bijna identieke bewoordingen de hoofdstukken van het Vlaamse decreet van 7 mei 2004 nietig verklaard die handelen over de elektronische-communicatienetwerken, het aanbieden van kabelnetwerken en van radio-omroep- en televisieomroepdiensten, die onder de gezamenlijke bevoegdheid vallen.

Op 20 juli 2005 heeft het federale Parlement een les getrokken uit de rechtspraak van het Arbitragehof en de vernietigde bepaling vervangen door een nieuwe tekst die rekening hield met de eisen die het Hof stelde en waarbij vooruitgelopen werd op het samenwerkingsakkoord.

Er is dus een duidelijke verplichting voor de federale Staat en de gemeenschappen om een samenwerkingsakkoord te sluiten en vervolgens de procedures toe te passen die in onderlinge overeenstemming vastgelegd zijn.

Het basisprincipe waarop het ontwerp van samenwerkingsakkoord van 20 april 2005 berust is dat elke bevoegde overheid de andere overheden op de hoogte moet brengen van haar ontwerpbesluiten, voorzover die een weerslag hebben op hun bevoegdheid. De overige regulatoren hebben dan een korte periode om die te onderzoeken en eventueel te reageren door de samenwerkingsprocedure in werking te stellen. In dat geval komt er een "conferentie" van regulatoren bijeen, waarin alle overheden die voor de betrokken materie bevoegd zijn, overeenstemming moeten bereiken over het ontwerp van maatregel. Als er geen consensus wordt bereikt, wordt het dossier doorgestuurd naar het politieke niveau, waar het de taak van de ministers van de respectieve regeringen zal zijn om een akkoord te sluiten.

Het dient te worden vermeld dat, terwijl die onderhandelingen plaatsvonden, er dankzij andere vergaderingen en ontmoetingen tussen het Instituut en de vertegenwoordigers van de verschillende gemeenschappen een nationale databank kon worden aangelegd van alle radiozenders in de FM-band van 87,5 tot 108 MHz.

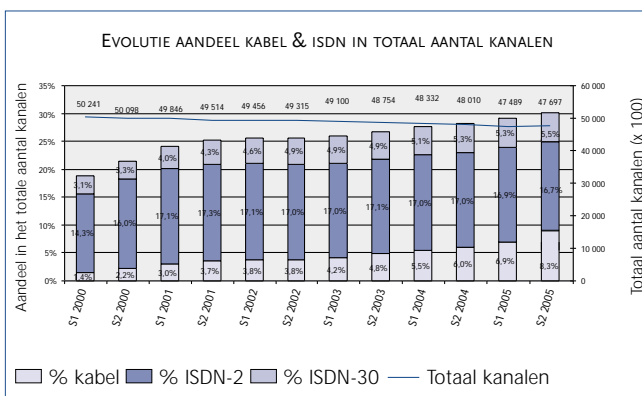
2.2.

ECONOMISCHE SITUATIE VAN DE SECTOR

De toegang

De analoge toegangslijn (PSTN – kabel) is het meest gebruikte middel om toegang te krijgen tot het telefonienetwerk (75 % van het totale aantal lijnen). Het aandeel van de kabel bedraagt 8,3 %. Dit aandeel blijft in stijgende lijn en remt de daling van het totale aantal analoge toegangskanalen af.

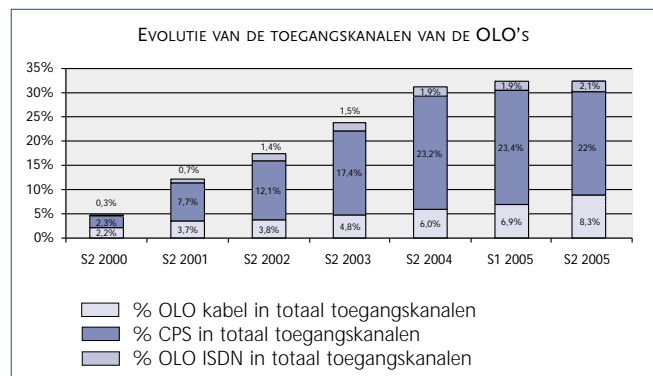
De digitale ISDN-BA-lijnen, die 2 communicatiekanalen van 64 kbit/s bevatten, vertegenwoordigen 16,7 % en de ISDN-PRA, die 30 kanalen van 64 kbit/s levert voor het transport van spraak en data, heeft een aandeel van 5,5 % in het totale aantal toegangskanalen.

De voornaamste leveranciers van residentiële toegang tot het telefoonnetwerk zijn Belgacom en Telenet. Coditel startte de commercialisatie van zijn toegangsactiviteiten in januari 2005. Tot het niet-residentiële marktsegment richten zich ook andere operatoren zoals BT Belgium, Colt, Verizon Business, Versatel en Mobistar.

De toegang tot het telefoonnetwerk van alternatieve operatoren, in termen van eigen infrastructuur of gebaseerd op de ontbunde-

ling van het aansluitnetwerk van Belgacom bedroeg op het einde van 2005 10,4 % van het totale aantal toegangskanalen. Indien daarbij ook rekening wordt gehouden met de indirecte toegang, met name het aantal actieve CPS-gevallen waarbij de oproepen automatisch worden doorgestuurd naar het netwerk van de alternatieve operator waarop hij is aangesloten, stijgt dit verder naar 32,4 %.

Vaste telefonie

2005 was het jaar waarin er een prijzenoorlog uitbrak tussen de spelers op de markt van de vaste telefonie.

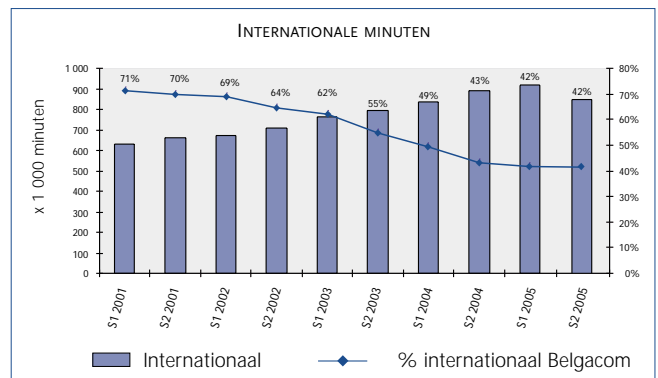
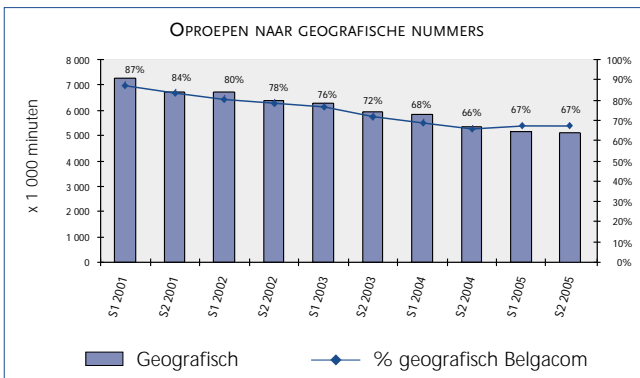
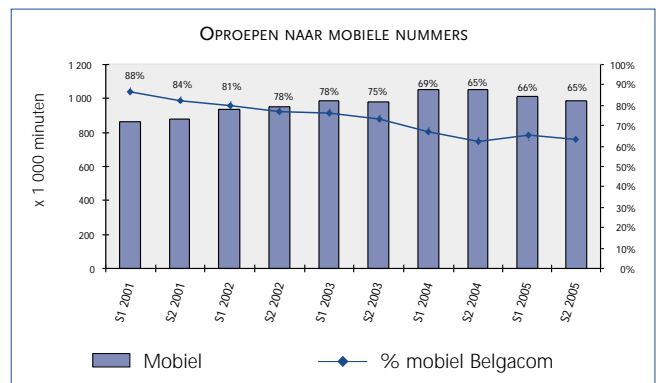
Na de lancering in 2004 van het aanbod Scarlet One waarbij de klant voor een forfaitair tarief van € 49,95/maand zowel internet-toegang als onbeperkt bellen via de vaste lijn wordt aangeboden en de lancering van FreePhone van Telenet, een formule waarbij men tegen betaling van € 16,95/maand 's avonds en in het weekend gratis en onbeperkt naar alle vaste binnenlandse lijnen kan bellen, kwam Belgacom op 1 juni 2005 met Happy Time op de markt. Happy Time is een gratis formule voor wie belt in de daluren zonder dat er een extra bedrag moet worden betaald bovenop het abonnement.

Tele2 antwoordde met Free Time (€ 0 naar vaste nationale nummers tijdens de daluren vanaf 31 mei 2005) en ook Telenet paste zijn telefonieaanbod opnieuw aan. Met de optie Anytime werd het binnenlands bellen vanaf 6 juni 2005 tot het einde van het jaar 2005 volledig gratis voor alle FreePhone-abonnees elke dag van de week en 24 uur op 24. In november 2005 tot slot lanceerde Tele2, in navolging van Scarlet One, de formule Tele2 All In, een combinatie van een telefoonlijn (internettelefonie) en adsl voor 39,90 euro per maand.

De “gratis” trend voor nationale oproepen slaagde erin de daling van het aantal vaste nationale spraaktelefonie-minuten af te remmen die zich vanaf het tweede semester van 2001 manifesteerde. Het jaar 2005 laat met name een daling van 3,5 % optekenen voor de oproepen naar vaste nationale geografische nummers. De jaren voordien was deze daling aanzienlijk groter: -10,3 % in 2004 en -6,7 % in 2003. Het marktaandeel van de historische operator blijft stabiel.

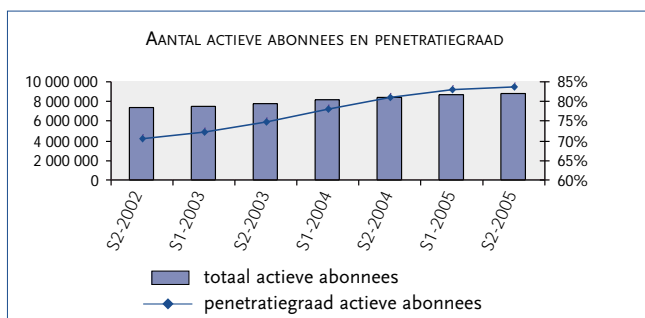
De ontwikkeling van de oproepen naar mobiele nummers en van de internationale oproepen wordt weergegeven in de onderstaande grafieken:

Mobiele telefonie

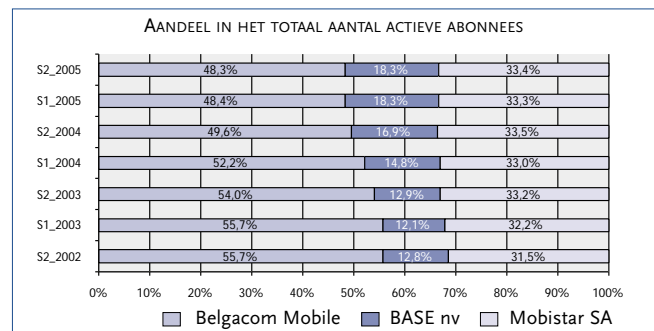
De mobiele penetratiegraad in termen van actieve mobiele abonnees bedraagt 83,8 % op het einde van 2005. De groei van het aantal actieve mobiele abonnees, ongeveer 4 %, in 2005 lijkt wel wat te vertragen in vergelijking met de jaren voordien (± 8,8 % in 2004).

De onderstaande grafiek illustreert de ontwikkeling van het aantal actieve abonnees en de mobiele penetratiegraad in België.

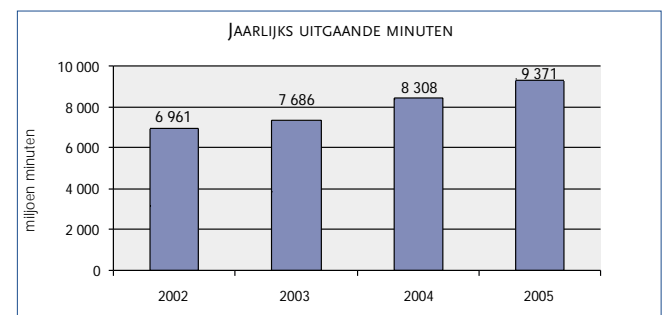

In 2005 slaagt enkel BASE, de kleinste onder de drie mobiel-netwerkoperatoren, erin om verder marktaandeel te verwerven. Dit gaat ten koste van Belgacom Mobile. Het marktaandeel van Mobistar blijft stabiel.

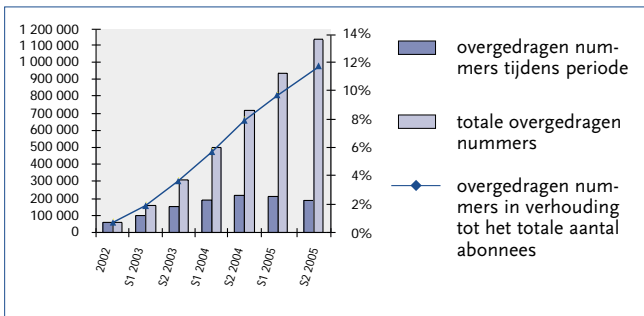
Over de periode 2002 – 2005 tekent BASE een groei in actieve abonnees op van 97 %.

In omvang blijft de mobiele markt in termen van aantal uitgaande spraakminuten verder groeien. Deze groei lijkt evenwel te moeten worden toegeschreven aan de groei in actieve abonnees en niet aan het intensiever gebruik van de gsm aangezien het gemiddelde aantal minuten per actieve abonnee niet toeneemt.

Gsm-abonnees veranderen ook gemakkelijker van mobiele operator. De mobiel-nummeroverdraagbaarheid biedt immers de mogelijkheid om over te stappen naar een andere operator met behoud van nummer. Sedert de invoering hiervan in oktober 2002 hebben reeds 1 130 271 gsm-bezitters hiervan gebruikgemaakt. Op het einde van 2005 is het totale aantal overgedragen nummers in verhouding tot het aantal gsm-abonnees opgelopen tot 11,8 %.

Op het vlak van de diensten kenmerkt 2005 zich door de lancering van nieuwe tariefplannen zoals bundels waarbij het abonnement wordt vervangen door een vast maandelijks bedrag en één tarief voor oproepen naar alle netten (Proximus – augustus 2005) of het onbeperkt bellen naar abonnees van hetzelfde mobiele netwerk tegen een vast maandelijks bedrag (BASE – oktober 2005).

Overeenkomstig de nieuwe telecomwet van 13 juni 2005 werd er eveneens een sociaal tarief geïntroduceerd. Vanaf 3 november 2005 kunnen Proximus-kanten die een leefloon ontvangen van het OCMW de optie sociaal tarief aanvragen. Hierdoor krijgen zij iedere maand € 3,10 krediet op hun Pay&Go-kaart. Ook Mobistar biedt een sociaal tarief aan.

Daarnaast verschenen er ook nieuwe merken. Proximus bracht in augustus 2005 Ugly Duck op de markt, een lagekostenmerk voor mensen die hun gsm enkel willen gebruiken om te bellen en te sms'en. BASE volgde op 6 september 2005 met Simyo. Het light-aanbod van Mobistar werd gelanceerd op 30 november 2005.

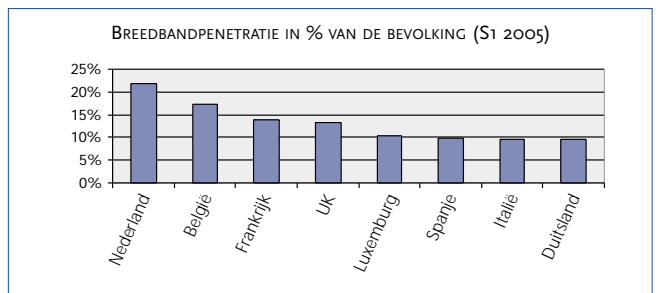
Het commerciële aanbod van 3G-diensten werd verder uitgebreid. Na de lancering in april 2004 van insteekkaarten voor draagbare computers voor professioneel gebruik biedt Proximus sedert 15 september 2005 ook 3G-diensten aan voor het particuliere publiek. Deze diensten omvatten videotelefonie, het downloaden van liedjes en het kijken naar televisie op de mobiele telefoon.

Internet en breedband

De groei van de Belgische internetmarkt stagneert in 2005. Eind 2005 telde België 2 187 023 internetaansluitingen (bron: ISPA), wat overeenstemt met een toename van 7,6 % ten opzichte van eind 2004. Een soortgelijke groei deed zich voor in het jaar 2004 (+ 7,4 %).

Breedband verstevigde zijn aandeel in het totale aantal internetaansluitingen: van 79 % eind 2004 naar 87 % op het einde van 2005.

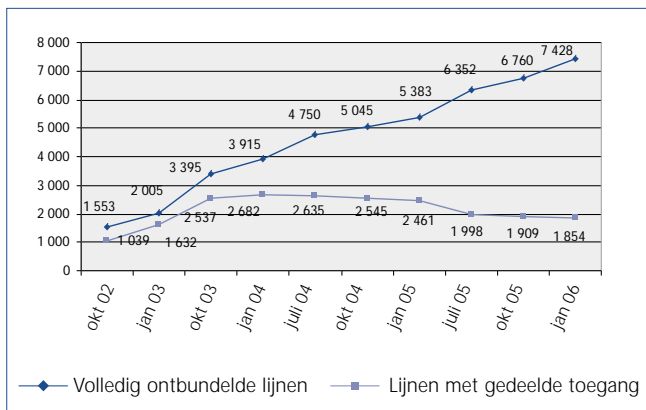
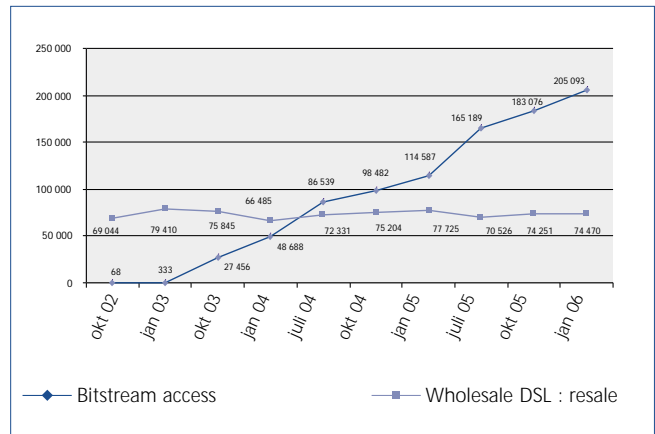
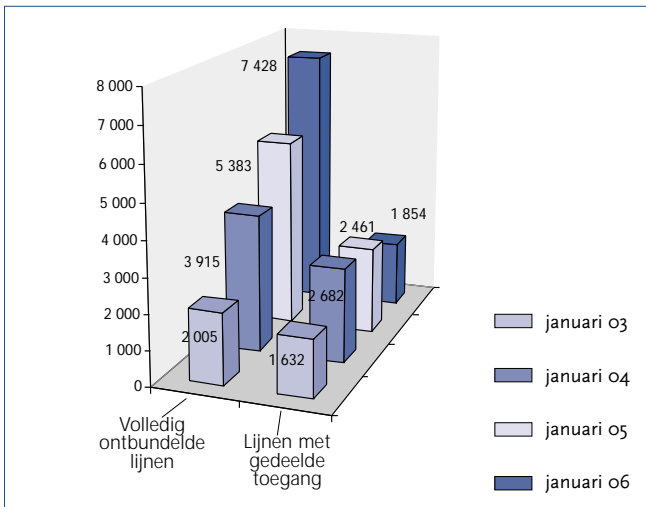
Binnen de Europese Unie bezit België een uitstekende positie betreffende breedbandpenetratie uitgedrukt in percentage van de bevolking.

Bron cijfergegevens : Ecta

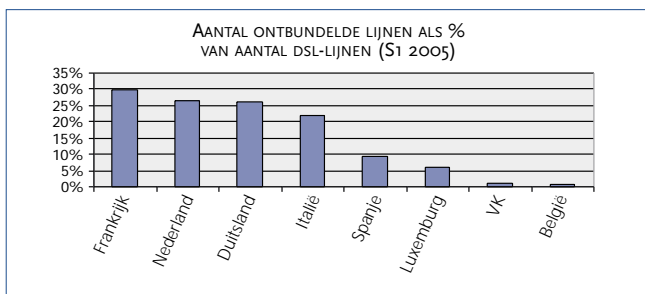
De meerderheid van de breedbandlijnen worden geleverd via adsl over het kopernetwerk van Belgacom: 62 %. Breedbandinternetconnectiviteit via de kabel vertegenwoordigt de overige 38 %.

Voornamelijk Belgacom's bitstream-aanbod, waarbij Belgacom zelf eigen apparatuur installeert voor de breedbandoplossing en het dan aanbiedt aan alternatieve operatoren of ISP's, en de doorverkoop van het DSL-product van Belgacom stelden nieuwe providers in staat om een plaats op de Belgische breedbandmarkt te verwerven.

Om de concurrentie verder te stimuleren is de toegang tot het aansluitnetwerk van Belgacom tegen groothandelsprijzen een belangrijk element. Via ontbundeling van de local loop is Belgacom immers verplicht om individuele lijnen die de klant verbinden met het Belgacom-netwerk te verhuren aan concurrenten zodat deze zelf apparatuur kunnen plaatsen in de centrales voor de levering van adsl-diensten. Op deze manier krijgen ISP's toegang tot eindgebruikers zonder zelf te moeten investeren in het aansluitnetwerk.

Thans is de impact van de ontbundeling op de ontwikkeling van breedbandinternet in België eerder beperkt. Begin 2005 boden Scarlet, Versatel, Colt Telecom en Easynet breedband internetlijnen aan op basis van ontbundeling. Vanaf september 2005 werd het gevolgd door Mobistar. Met het aanbod "ADSL connect" neemt Mobistar het beheer van de bestaande telefoonlijn over van Belgacom en de gebruiker betaalt per maand rechtstreeks € 39,95 aan zijn mobiele operator.

Bron cijfergegevens : Ecta

Alternatieven voor breedband via adsl en de kabel zijn de internettoegang via 3G-netwerken en het draadloos surfen met de WiFi- en de WiMax-standaard.

Terwijl bij de WiFi-hotspots het draadloos surfen beperkt is tot lokale netwerken in ruimten zoals hotels, luchthavens, treinstations en cafés/restaurants, is de reikwijdte van het WiMax-netwerk veel groter. Deze laatste hogesnelheidsinternetverbinding werd in België in 2005 gelanceerd door ClearWire. Het gaat daarbij om een toegang in heel Brussel en delen van Waals-Brabant.

Mobiel 3G-breedbandinternet ging commercieel van start in april 2004. Met de introductie van de Vodafone Mobile Connect 3G/GPRS datacard aangeboden door Proximus werd het mogelijk zich te linken aan het internet via een laptop. Vanaf september 2005 biedt Proximus ook mobiele 3G-telefoons aan die gelinkt aan een laptop of een PDA eveneens toegang verschaffen tot het mobiele internet. Mobistar biedt dan weer sinds augustus 2005 de EDGE-technologie aan op heel zijn netwerk. Die technologie biedt overdrachtsnelheden die vier keer hoger zijn dan bij GPRS. Mobistar heeft ook een commercieel umts-aanbod sedert september 2005. BASE is van plan om zijn klanten EDGE aan te bieden in de loop van 2006.

2.3. ECONOMISCHE REGULERING

2.3.1. MARKTTOEGANG

Het Instituut behandelt alle aanvragen voor de exploitatie van vaste- en mobiele-telecommunicatienetwerken en de erop aangeboden telecommunicatiediensten.

In de eerste jaarhelft werd inzake de vaste-telecommunicatiediensten weinig verandering genoteerd ten opzichte van 2004. De vergunningen van weleer waren vervangen door aangiften (spraaktelefonie en openbare netwerken) op basis van de circulaires die het BIPT daarover had gepubliceerd.

In de tweede jaarhelft heeft de nieuwe telecommunicatiewet een aantal nieuwe elementen ingevoerd betreffende de aangiften. De belangrijkste zijn een nieuwe definitie voor de dienst spraaktelefonie, die nu "openbare telefoondienst" wordt genoemd, het vervallen van de noodzaak om private netwerken aan te geven, het verdwijnen van de notie "gesloten gebruikersgroep", het aangifteplichtig maken van de doorverkopers van diensten en het niet overnemen van de aangifteplicht voor de zogenaamde phoneshops (belwinkels).

In het najaar werd een nieuw koninklijk besluit voorbereid om het nieuwe aangifteregeime in de praktijk te kunnen brengen. Het koninklijk besluit wordt wellicht van kracht in de loop van 2006.

AANTAL REGISTRATIES EN INDIVIDUELE VERGUNNINGEN OP 31/12/2005

Openbare telefoondienst	35
Openbaar netwerk	47
Overige diensten	451
TOTAAL	533

2.3.2. REGULERING VAN DE OPERATOR MET EEN STERKE MACHTSPOSITIE INZAKE TOEGANG EN VASTE TELEFONIE

Billijke voorwaarden

Belgacom is aangewezen als operator met een sterke machtspositie op de markt voor vaste telefonie. Concreet betekent dit dat het onderworpen is aan regulering en aan toezicht op de voorwaarden waaronder het de toegang tot zijn infrastructuur toestaat. Overeenkomstig artikel 162 van de wet van 13 juni 2005 blijven de verplichtingen die voortvloeien uit het oude regelgevingskader gehandhaafd totdat nieuwe marktanalyses het BIPT ertoe brengen om ze te bevestigen of in te trekken.

Zo heeft het Instituut in 2005 de drie referentieaanbiedingen van Belgacom voor 2006 onderzocht en gewijzigd: BRIO (Belgacom Reference Interconnect Offer); BRUO (Belgacom Reference Unbundling Offer) en BROBA (Belgacom Reference Offer Bitstream Access). Die referentieaanbiedingen leggen de tarieven en voorwaarden vast waaronder Belgacom zijn netwerk toegankelijk maakt voor de alternatieve operatoren. Voor elk van die aanbiedingen legt Belgacom het Instituut een tekstvoorstel voor. De markt wordt geraadpleegd en formuleert zijn opmerkingen. Op basis daarvan neemt het Instituut een ontwerpbesluit, dat opnieuw voor commentaar wordt voorgelegd, voordat het wordt afgewerkt. Het aanbod wordt vervolgens gepubliceerd en dient als referentie voor het volgende jaar.

BRIO

Inzake vaste telefonie omvat het BRIO de voorwaarden waaronder Belgacom zijn interconnectienetwerk toegankelijk stelt voor andere operatoren (het interconnectienetwerk is het gedeelte van het netwerk voorbij het "aansluitnetwerk").

Toch is het BRIO meer dan een eenvoudig overzicht van tarieven voor de overdracht van communicatie op gedeelten van netwerken. Het document bevat tevens kwaliteitsnormen, technische specificaties voor de geleverde diensten of de bestaande infrastructuur, bestelprocedures, leveringstermijnen, enz. U kunt BRIO 2006 raadplegen op Internet (<http://www.belgacom.be/nationalwholesale/nws/jsp/static/brio.jsp>).

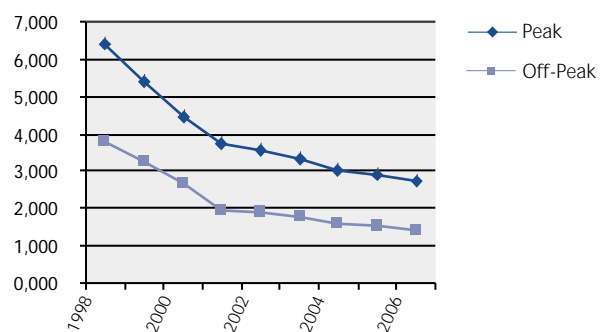
BRIO 2006 werd op 22 december 2005 door de Raad van het BIPT goedgekeurd. Dit besluit werd gepubliceerd op de website van het Instituut. De voornaamste elementen van BRIO 2006 zijn:

- de oprichting van een werkgroep met Belgacom, de alternatieve operatoren en het BIPT, met het oog op een doeltreffende follow-up van het besluit van het BIPT;
- de mogelijkheid voor een alternatieve operator om zelf een aanvraag in te dienen om de preselectie bij Belgacom te desactiveren;
- de verplichting van Belgacom om het Instituut en de andere operatoren in te lichten in geval van belangrijke wijzigingen in zijn computersystemen;
- een nieuwe verlaging van de tarieven voor de ophaling en afgifte van oproepen op het netwerk van Belgacom (-6,5 % ten opzichte van 2005).

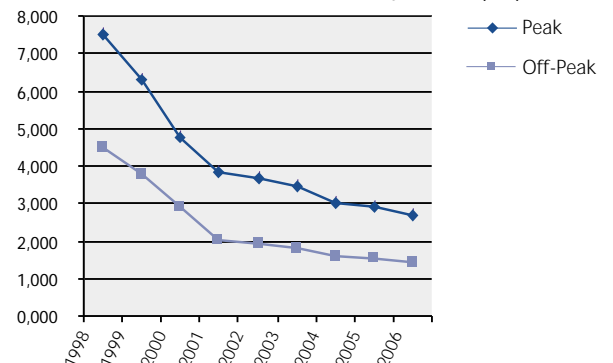
Het Instituut heeft in de loop van het jaar 2005 tussentijdse besluiten moeten nemen over het BRIO dat op dat ogenblik van toepassing was. De Raad van het BIPT heeft verschillende besluiten genomen in verband met de tarieven van de interconnectieverbindingen, de diensten met toegevoegde waarde en het tarief voor de activering van de preselectie.

Op het gebied van interconnectie heeft het BIPT op 7 maart 2005 ook een besluit aangenomen betreffende de tariefvoorwaarden die Belgacom op zijn klanten toepast voor oproepen naar het nummer 1313, dat overeenstemt met de dienst inlichtingen die door de onderneming EDA wordt geëxploiteerd. Dankzij het besluit van het BIPT kon het tarief voor oproepen naar de dienst 1313 worden verlaagd en kon er dus concurrentie ontstaan tussen de inlichtingendiensten van Belgacom en van EDA.

KOSTEN VOOR AFGIFTE VAN EEN OPROEP VAN 3 MINUTEN (IAA)

KOSTEN VOOR COLLECTING VAN EEN OPROEP VAN 3 MINUTEN (IAA)

BRUO en BROBA

De BRUO- en BROBA-aanbiedingen zijn erop gericht een groot-handelsaanbod te doen voor breedband. Het BRUO is het aanbod waarbij de alternatieve operator continu kan beschikken over de hele of gedeeltelijke transmissiecapaciteit op de laatste draad die de abonnee met het netwerk verbindt. Die aanbiedingen zijn bijzonder belangrijk in het kader van internettoegang. Het BROBA slaat alleen op binair debiet (bitstream). Het stelt operatoren in staat om een alternatief aanbod voor te stellen zonder dat zij over netwerkinfrastructuur beschikken. BRUO en BROBA dragen bij tot de ontwikkeling van concurrentie en van een gediversifieerd aanbod op de markt voor internettoegang. Het BIPT heeft zijn advies over het BRUO en het BROBA respectievelijk op 9 en 25 november verstrekt. Belgacom heeft ze in januari 2006 op zijn website gepubliceerd, maar ze zijn nog niet goedgekeurd.

De BRUO- en BROBA-tarieven worden door het Instituut vastgesteld rekening houdende met enerzijds de kostenbasing van Belgacom en anderzijds de mogelijkheid tot billijke concurrentie.

Buiten de toevoeging door Belgacom van de mogelijkheid om adsl 2 en adsl 2+ te gebruiken in het kader van het BRUO-aanbod, verdienen een aantal karakteristieken die door het Instituut zijn opgelegd de aandacht:

- de toegang tot adsl 2+ in het kader van het BROBA-aanbod;
- de mogelijkheid om de ESDSL-technologie te gebruiken in het kader van het BRUO-aanbod;
- de verhoging van de maandelijkse capaciteit voor de installatie van collocatie en migraties van lijnen;
- de mogelijkheid voor een operator om gebruik te maken van collocatie enkel met de bedoeling om aan de andere operatoren een backhaul-dienst te leveren;
- de uitbreiding van het gebruik van het backhaul-aanbod door de toepassing ervan toe te staan voor de toegang tot alle gemulti-plexe BRIO-, BRUO- en BROBA-diensten.

TARIEVEN VOOR BRUO-BROBA II 2006

BRUO 2006 (Raw Copper Loop)	
Monthly rental fee (type 1)	€ 10,58
Monthly rental fee (type 2)	€ 11,26
BRUO 2006 (Shared Pair)	
Monthly rental fee (for active loop with Belgacom voice)	€ 1,61
BROBA II 2006 (ADSL)	
Total monthly rental fee per end-user line ADSL (active loop)	€ 8,15
Total monthly rental fee per end-user (non-active loop)	€ 17,80
BROBA II 2006 (SDSL)	
Total monthly rental fee per end-user line SDSL	€ 21,47

In vergelijking met de vorige, zijn de tarieven opnieuw licht gedaald.

Bepaling van de tarieven

De consultatie over en analyse van de referentieaanbiedingen is fundamenteel technisch-economisch werk dat door het BIPT wordt verricht. Wat het economische aspect betreft, heeft het BIPT als opdracht er op basis van complexe modellen op toe te zien dat de voorgestelde tarieven een goede weerspiegeling vormen van de kosten die de operator met een sterke machtspositie moet dragen, terwijl hij toch een return op zijn investering behoudt.

Zo kunnen interconnectietarieven in het bijzonder worden bepaald op basis van een "top-down" (van boven naar beneden) of van een "bottom-up" benadering (van beneden naar boven). In het eerste geval gebruikt men een kostenmodel dat opgebouwd is op basis van de boekhouding van een operator, waarbij de relevante kosten worden gespreid over de verschillende netwerkonderdelen en de diensten die van deze onderdelen gebruikmaken. Het "bottom-up" model wordt dan weer opgebouwd uitgaande van de verkeersvolumes die een operator moet verzenden, waarbij die volumes bepalend zijn voor de optimale dimensionering van de verschillende netwerkklagen.

In principe maakt het "bottom-up" model het mogelijk om de situatie van een efficiënte operator beter te weerspiegelen. Tot nu toe werden de interconnectietarieven van Belgacom bepaald met een "top-down" model. Het BIPT heeft echter een « bottom-up » model ontwikkeld in overleg met de telecomoperatoren. In de toekomst zullen de interconnectietarieven dus kunnen worden bepaald door de resultaten van de twee modellen met elkaar in

overeenstemming te brengen op basis van de beslissingen die na de marktanalyses zullen worden genomen.

Om na te gaan of de kosten correct zijn toegekend en om concurrentieverstorende kruissubsidiëring tussen verschillende diensten te voorkomen, controleert het Instituut bovendien het naleven door Belgacom van bepaalde verplichtingen inzake gescheiden boekhouding.

Huurlijnen

Een laatste punt in verband met de vaste netten heeft betrekking op de huurlijnen. Een huurlijn is een dienst die bestaat uit het leveren van permanente transmissiecapaciteit tussen twee punten. Dat betekent dat die capaciteit volledig wordt toegewezen aan een klant, die de operator een vaste maandelijkse vergoeding betaalt. Belgacom is onderworpen aan verschillende verplichtingen inzake huurlijnen, zoals de universele toegang, de kostenbasering, evenals bepaalde verplichtingen inzake openbaarheid (technische kenmerken, tarieven, leveringsvoorwaarden). Het Instituut controleert de naleving van al die verplichtingen. In die zin heeft het Instituut de aanbiedingen die Belgacom onder de benaming BLES had gegroepeerd (capaciteit van het type Ethernet en andere snelheden die niet in de SDH-technologie voorhanden zijn) omgedoopt in huurlijnen, met alle verplichtingen van dien. Die lijnen worden immers door Belgacom in zijn commerciële aanbiedingen gedefinieerd in bewoordingen die volledig beantwoorden aan de wettelijke definitie van huurlijnen.

2.3.3. REGULERING VAN DE OPERATOREN MET EEN STERKE POSITIE IN MOBIELE TELEFONIE

Termineringslasten

Het project inzake ontwikkeling van een generiek kostenmodel voor de mobiele telefonieoperatoren in België is uitgewerkt in nauwe samenwerking met de drie betrokken ondernemingen: Proximus, Mobistar en BASE. Voor dat project laat het Instituut zich bijstaan door een consultant. Op het einde van het jaar 2005 was dat project zo goed als voltooid.

De analyse van de drie wholesale-markten voor mobiele telefoniediensten die door de Europese Commissie in aanmerking zijn genomen in haar aanbeveling van 11/02/2003 betreffende relevante producten- en dienstenmarkten in de elektronische communicatiesector is voortgezet. Die markten zijn:

- markt nr. 15: toegang en gespreksopbouw op openbare mobiele telefoonnetwerken;
- markt nr. 16: gespreksafgifte op afzonderlijke mobiele netwerken;
- markt nr. 17: de nationale wholesale-markt voor internationale roaming via openbare mobiele netwerken.

Wat betreft die derde markt voor « internationale roaming » worden de gegevens op geharmoniseerde wijze verzameld en geanalyseerd in het kader van de ERG/IRG, rekening houdende met het door en door grensoverschrijdende karakter van die markt.

Wat betreft de economische aspecten van de netwerken en diensten voor mobiele communicatie, zal er in de eerste helft van 2006 voornamelijk naar gestreefd worden de analyse van de mobiele markten af te ronden met het oog op de vereiste raad-

plegingen. Wat in het bijzonder markt 16 betreft, zullen de correctiemaatregelen die zullen worden voorgesteld inzake kostenbasing van de MTR-termineringslasten, gebaseerd zijn op de resultaten van het generieke kostenmodel dat in 2005 ontwikkeld is.

2.3.4. MARKTANALYSES

Om de regulatoren de mogelijkheid te bieden om op een soepele manier te reageren op de ontwikkelingen in de sector van de elektronische communicatie, schrijft het nieuwe Europese regelgevingskader voor dat de regelgevende instanties geregeld marktanalyses doen en daarbij een soortgelijke methodologie hanteren als bij het mededingingsrecht. Die marktanalyses verlopen in verschillende stappen. Eerst worden de relevante markten gedefinieerd, vervolgens worden die relevante markten geanalyseerd aan de hand van een lijst van indicatoren om te bepalen of er voldoende concurrentie is en, ten slotte, als de concurrentie ontoereikend wordt bevonden, worden een of meer ondernemingen geïdentificeerd met een sterke machtspositie en is de regulator verplicht om die ondernemingen correctiemaatregelen op te leggen. Die maatregelen zijn in hoofdzaak de non-discriminatie, de transparantie, de gescheiden boekhouding, de toegang tot de netwerken en faciliteiten, en de kostenbasing; in concreto kan dat de verplichting inhouden tot het opstellen van referentieaanbiedingen voor interconnectie, ontbundelingsaanbiedingen of aanbiedingen voor toegang tot infrastructuur.

Ter wille van de harmonisatie verstrekt de Commissie geregeld een aanbeveling die de markten vermeldt die zij als relevant beschouwt. In de huidige aanbeveling zijn dat er 18.

Als regulator van de sector is het BIPT belast met de analyse van 17 van deze markten (de 18e, die te maken heeft met omroep, werd toevertrouwd aan de gemeenschappen).

Het nieuwe van de aanpak en de werklust die deze marktanalyse met zich brengt, hebben het BIPT ertoe aangezet zich te laten bijstaan door een consultant. De groep van 17 relevante markten is om praktische redenen onderverdeeld in vier clusters. Aan de marktanalyse is in 2005 vooral intern gewerkt. De cluster “toegang” met de relevante markten 1, 2, 11 en 12 is het verst gevorderd: de nationale consultatie van het ontwerpbesluit heeft plaatsgevonden in de maanden oktober, november en december. Ook voor de andere drie clusters (“mobiel”, “vaste telefonie” en “huurlijnen”) is het interne traject nagenoeg afgerond en wordt de nationale consultatie van de betreffende ontwerpbesluiten in de eerste maanden van 2006 verwacht.

2.3.5. CONTROLE

De naleving van de vergunningen: landmobiele netten van de 2e generatie (2G)

Er werd een openbare raadpleging gehouden over de verlenging van de drie bestaande gsm-vergunningen. De resultaten werden intern geanalyseerd en besproken en op de website van het Instituut gepubliceerd. Op basis hiervan werden een aantal aanbevelingen aan de bevoegde minister overgezonden.

Verder werd gedurende dit jaar duidelijk dat het aantal kanalen dat in de gsm- en de DCS1800-banden door de mobiele operatoren gebruikt werd, relatief stabiel bleef. Nogal wat kanalen die aan de operatoren zijn toegewezen, blijven ongebruikt, zodanig dat we bij een verzadigende gsm-markt, althans wat het aantal abonnees betreft, nog niet kunnen spreken van een verzadiging in het beschikbare frequentiespectrum.

Landmobiele netten van de 3e generatie (3G of IMT2000/UMTS)

Op verzoek van de minister werd een advies voorbereid in verband met de eventuele herziening van de bedekkingsvereisten voor de umts-netwerken en de opportuniteit om het betreffende regelgevend kader te wijzigen.

Technologische evolutie van 2G naar 3G en convergentie

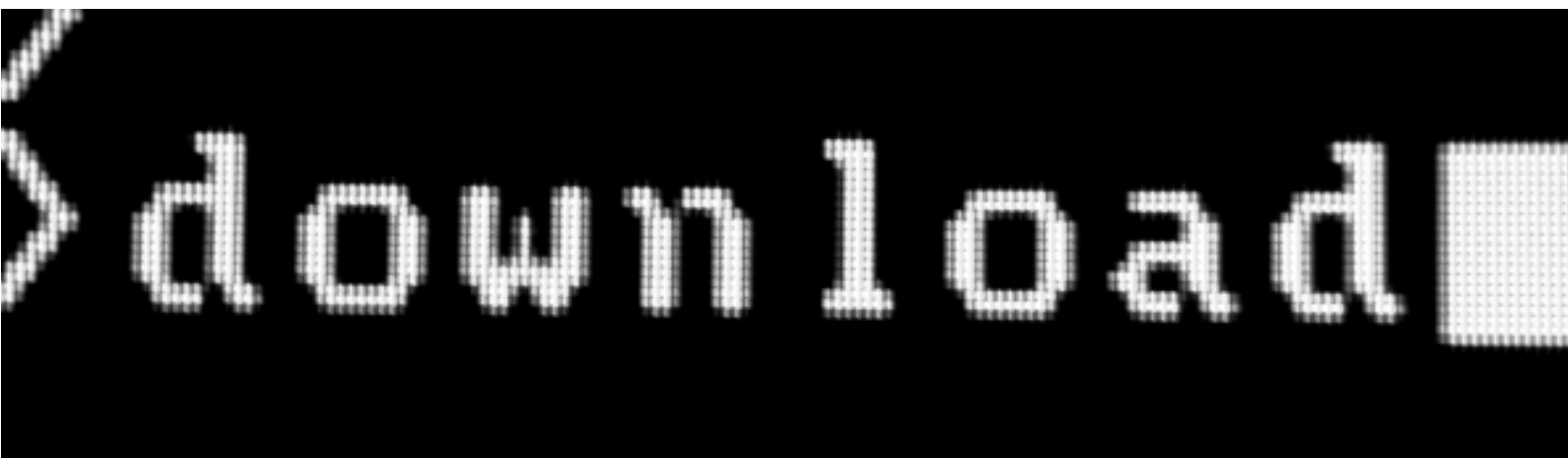
Sinds het verlenen van de umts-vergunningen in 2001 heeft de technologische ontwikkeling op het gebied van elektronische communicatie niet stilgestaan. Vandaag bestaan er WiFi-netwerken, die een zogenaamd nomadisch gebruik van diensten mogelijk maken en die enigszins concurrerend zijn met de mobiele elektronische-communicatiediensten van de 3e generatie.

Heden kan men zich ook afvragen of de 3G-toepassingen niet in de 2G-frequentiebanden toegelaten kunnen worden. Deze discussie moet nog gevoerd worden. Hierover zal in de loop van volgend jaar meer duidelijkheid komen.

Meer algemeen dient vermeld te worden dat er in internationale fora stemmen opgaan die poneren dat de reglementering meer en meer technologieonafhankelijk moet zijn.

Controle op de activiteiten van de operatoren en dienstverleners

Een gespecialiseerde cel wordt ingezet voor de permanente controle op de naleving van de diverse bepalingen die de wet voorschrijft inzake verplichtingen van de operatoren en dienstverleners. Die dienst treedt op eigen initiatief op, of naar aanleiding van klachten van operatoren of dienstverleners, of nog, op verzoek van andere diensten van het Instituut, waarbij op het terrein onderzoek wordt verricht wanneer zij een vermoeden hebben van een mogelijke overtreding in de dossiers die zij behandelen.

Dankzij dat optreden kan het Instituut:

- de naleving van de verplichtingen inzake universele dienst controleren;
- een eerlijke concurrentie vrijwaren;
- de actoren die op de markt aanwezig zijn verhinderen om misbruik te maken van een mogelijke machtspositie in een sector;
- de naleving nagaan van de gemeenschappelijke regels die worden opgelegd voor het aanbieden van diensten en de aanleg van infrastructuur.

Door hun hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie zijn de ambtenaren van die dienst bovendien bevoegd om alle misdrijven met betrekking tot de telecommunicatiewetgeving op te sporen en vast te stellen. Heel vaak in samenwerking met de parketten en met de politiediensten of met de bijbehorende diensten die met de politiediensten samenwerken, ondernemen zij dus ook acties om:

- fraude tegenover operatoren, dienstenleveranciers en consumenten te beteugelen, die de neiging heeft zich op een markt in permanente evolutie te verbreiden;
- de eerbiediging te controleren van de vertrouwelijkheid van de communicatie en van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Op basis van de ervaring die op het terrein wordt opgedaan, draagt die dienst tevens bij tot het denkwerk van het Instituut over de maatregelen die moeten worden genomen voor een doeltreffende regulering van de markt.

Tijdens het jaar zijn 126 private bureaus voor telecommunicatie (phoneshops of belwinkels) gecontroleerd, het merendeel in samenwerking met de politiediensten, in het bijzonder in Luik, Kortrijk, Gent, Charleroi en Brussel. De meeste van die belwinkels zijn gecontroleerd in het kader van de deelname van de dienst aan grootschalige operaties (de zogenoemde "Tam Tam"-operaties).

Op het einde van het jaar zijn diverse vergaderingen gehouden met het parket en de politiediensten om uitleg te geven over de stopzetting van de controleverrichtingen van belwinkels als gevolg van de uitvoering van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie. Als gevolg van artikel 49 van die wet moet een koninklijk besluit tot vaststelling van de gepaste voorwaarden voor die activiteit worden uitgevaardigd. Een eerste voorstel van het Instituut is door de regering niet aanvaard. Derhalve is die kwestie momenteel niet gereguleerd.

Naar aanleiding van interne verzoeken vanwege de dienst Vergunningen, zijn diverse gerichte controles verricht wegens ontbrekende aangiften van elektronische-communicatiediensten.

Ook is er een onderzoek verricht naar de inachtneming door de operatoren van de kosteloosheid van de noodoproepen.

De behandeling van een klacht die door een buitenlandse firma is ingediend in verband met discriminatie wegens de kosteloosheid van de uitwisseling van gegevens tussen Belgacom en andere Europese operatoren, heeft aanleiding gegeven tot een onderzoek naar de voorwaarden voor de beschikbaarstelling van de gegevens van de operatoren, om diensten te verstrekken inzake telefoongidsen en telefonische inlichtingen. In het kader van dat onderzoek heeft de dienst ook verificaties verricht van de maatregelen die genomen zijn met het oog op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in het beheer van de gegevens die door de inlichtingendiensten worden gebruikt. Die controle was op het einde van het jaar nog niet afgesloten.

Een dossier in verband met valse telefoonkaarten heeft geleid tot een onderzoek en een verslag aan het parket.

2.4. BESCHERMING VAN DE GEBRUIKERS

DE LIBERALISERING VAN DE MARKT EN HET INVOEREN VAN DE CONCURRENTIE HEBBEN ENERZIJD EEN DALING VAN DE PRIJZEN TOT DOEL, EN ANDERZIJD DE DIVERSIFIËRING VAN HET PRODUCTAANBOD, ALSOOK EEN VERBETERING VAN DE KWALITEIT. ER KAN ECHTER NIET WORDEN GEDULD DAT DE MARKTKRACHTEN DE VRIJE LOOP WORDT GELATEN TEN NADELE VAN DE ENE OF ANDERE CATEGORIE VAN GEBRUIKERS. DIE BEKONNENIS WORDT UITGEDRUKT IN DE EUROPESE REGELGEVING. HET BIPT CONTROLEERT DE GOEDE WERKING VAN DE BESCHERMINGSMECHANISMEN.

Het grote aantal tarieven

De tarieftransparantie voor de consument is een bezorgdheid van het BIPT, dat in 2005 de uitvoering heeft voorbereid van artikel 111 van de nieuwe wet betreffende de elektronische communicatie, dat bepaalt dat het BIPT via zijn website actuele informatie beschikbaar maakt die de consument in staat stelt een oordeel te vormen over het voor hem meest voordelige aanbod in het licht van zijn gebruikspatroon.

Het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie

Het Instituut neemt het secretariaat waar van het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie, zowel op het niveau van het plenaire comité als van de verschillende werkgroepen. In de werkgroepen worden de adviezen voorbereid die het comité geeft, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van het Instituut, of op verzoek van de minister die bevoegd is voor telecommunicatie. In 2005 heeft het comité voor het eerst in zijn geschiedenis een gemeenschappelijke werkgroep opgericht die was samengesteld uit leden van het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie, samen met leden van het Observatorium van de Rechten op het Internet en uitgenodigde deskundigen. De werkzaamheden van deze gemeenschappelijke werkgroep mondden in mei 2005 uit in een advies met betrekking tot "de kansen en de uitdagingen die gepaard gaan met de ontwikkeling van de Voice over IP-diensten".

De universele dienst inzake elektronische communicatie

In een markt die openstaat voor concurrentie bestaat het principe van de universele dienstverlening erin om alle gebruikers

tegen een redelijke prijs toegang te verlenen tot een minimum aantal diensten van een gegeven kwaliteit.

Momenteel omvat dat dienstenpakket:

- de toegang tot een vast openbaar basisnet (dat onder andere internettoegang met lage snelheid mogelijk maakt) en tot een dienst voor vaste telefonie;
- een sociaal element dat bestaat uit de levering van een sociaal telefoontarief aan sommige categorieën van personen;
- de beschikbaarstelling van openbare telefoons;
- de beschikbaarstelling van een universele inlichtingendienst;
- de beschikbaarstelling van een universele telefoongids.

De wet van 21 maart 1991 wees Belgacom aan als de leverancier voor alle elementen van de universele dienst over het hele grondgebied. De wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie heeft het stelsel van de universele dienst helemaal omgegooid: onder andere de manier van aanwijzing is veranderd, omdat de leveranciers voortaan voor elk element afzonderlijk worden aangewezen, met uitzondering van het sociale element (waarvoor een aparte manier van werken geldt), na afloop van een open procedure waarvan de nadere regels door de Koning zullen worden vastgesteld. Toch was er op 31 december 2005 voor de consument maar weinig verandering merkbaar, aangezien er nog talrijke uitvoeringsbesluiten ontbraken.

Tijdens het jaar 2005 heeft Belgacom daarom overeenkomstig artikel 163 van de wet van 13 juni 2005 de universeledienstverplichtingen blijven vervullen die er krachtens de wet van 21 maart 1991 op rusten. Die overgangperiode zal nog duren tot 1 januari van het jaar dat volgt op de aanwijzing door de Koning van de leverancier of leveranciers voor elk element van de universele dienst (buiten het sociale element).

Het stelsel dat van toepassing is op de sociale tarieven heeft dan weer een grondige wijziging ondergaan meteen na de inwerkingtreding van de wet van 13 juni 2005. Artikel 74 voorziet voortaan in de verplichting voor elke operator om aan sommige categorieën van begunstigde specifieke tariefvoorwaarden te bieden.

Alle operatoren van vaste en mobiele telefonie, maar ook de doorverkopers van die diensten zijn dus verplicht om het sociale telefoontarief te bieden aan hun klanten die voldoen aan de voorwaarden van artikel 22 van de bijlage bij de wet en dit vanaf 30 juni 2005 (de wet voorziet namelijk niet in een overgangsregime voor de levering van de sociale telefoontarieven). Op 31 december 2005 echter, om redenen in verband met de praktische moeilijkheid van de uitvoering, leverden slechts twee operatoren het sociale telefoontarief.

Vooruitziend op de ontwikkeling van de regelgeving op Europees niveau heeft het Instituut in 2005 een beleidsdocument over de inhoud van de universele dienst aan de bevoegde ministers overgezonden, volgend op de publicatie door de Europese Commissie van haar Mededeling van 24 mei 2005 over de evaluatie van de omvang van de universele dienst overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 2002/22/EG (de Universeledienstrichtlijn).

De controle op de universeledienstverplichtingen

Op het stuk van universele dienst heeft de eerste taak van het Instituut te maken met de controle op de juiste vervulling door de universeledienstverleners van hun verplichtingen. Gelet op de hierboven vermelde veranderingen in het regelgevingskader, was de controle in 2005 enkel op Belgacom gericht en had die betrekking op de universeledienstverplichtingen die op die onderneming rustten krachtens de wet van 21 maart 1991, met uitzondering van het sociale element. Wat dat element betreft, zijn de verplichtingen alsook de leveranciers, en dus de uitoefening van de controle op het sociale element in het midden van het jaar veranderd.

Ten slotte heeft het Instituut ook een verslag over de universele dienst opgesteld met betrekking tot 2004. Zo heeft het Instituut ten opzichte van 2003 een verbetering vastgesteld van de dienst-

kwaliteit van de levering van de aansluiting en van de basistelefoondienst; blijkbaar is het actieplan dat op verzoek van het Instituut is uitgevoerd na de publicatie van het rapport over 2003 doeltreffend geweest wat dat element betreft. Toch legt het Instituut er de nadruk op dat de situatie op het niveau van de openbare telefooncellen in 2004 nog altijd achteruitging.

Bij elke publicatie van een telefoongids is een controle verricht om te zien of de wettelijke voorschriften nageleefd zijn. Op te merken valt dat de controledienst in nauwe samenwerking met de juridische dienst van het Instituut ook de hele ontwikkeling van de wetgeving terzake volgt, met inbegrip van de aspecten betreffende het beheer en de harmonisatie van de databanken tussen de verschillende operatoren, alsook de toegang tot de inlichtingendiensten.

Inzake sociale tarieven heeft het BIPT in de eerste helft van het jaar 2005 de enquête afgesloten die bestemd was om de toepassing door Belgacom van zijn verplichtingen inzake sociale tarieven te controleren, en meer bepaald de procedure van het updaten van zijn databank in 2003. Die enquête is uitgemond in de publicatie van het besluit van de Raad van het BIPT van 6 juni 2005 betreffende de update door Belgacom van zijn databank van begunstigen van het sociale telefoontarief. Het besluit verplicht Belgacom ertoe binnen een termijn van drie maanden contact op te nemen met de klanten die eind 2003 uitgesloten zijn van het sociale tarief en waarmee het Instituut geen contact heeft opgenomen, en onder die klanten de personen die aan de voorwaarden voldoen om het sociale telefoontarief te genieten, opnieuw op te nemen met terugwerkende kracht. Het BIPT heeft uiteraard naderhand de naleving van dat besluit door Belgacom gecontroleerd.

Sedert 30 juni 2005 bestaat de controleopdracht van het Instituut met betrekking tot het sociale element van de universele dienst erin na te gaan of de operatoren terdege hun verplichting van artikel 74 van de wet van 13 juni 2005 nakomen om de sociale

telefoontarieven waarvan sprake in artikel 38 van de bijlage, te verstrekken aan de klanten die tot een van de categorieën van begunstigden behoren die gedefinieerd zijn in artikel 22 van de bijlage. Het gaat er dus om te verifiëren of de operatoren de toekenningsvoorwaarden correct toepassen (of ze geen kortingen toestaan aan klanten die niet voldoen aan de voorwaarden die vastgesteld zijn in artikel 22 van de bijlage) en of ze correct de kortingen toekennen die vastgelegd zijn in artikel 38 van de bijlage (of ze de juiste bedragen van de kortingen toekennen en of ze die kortingen op hun standaardtarieven toepassen). Daarbij heeft het Instituut de operatoren herhaaldelijk bijeengeroepen om een geharmoniseerde procedure uit te werken voor de toekenning van de sociale tarieven. De lijst van de stukken die het bewijs moeten leveren dat voldaan is aan de voorwaarden voor de toekenning van het sociale telefoontarief is eveneens door het Instituut vastgelegd in overeenstemming met de wet, en tijdens die vergaderingen aan de operatoren meegedeeld.

Nieuwe regelgevende taken inzake sociale tarieven

Zelfs nog voor de publicatie van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie is er op initiatief van het Instituut met de operatoren van gedachten gewisseld over de uitvoering van de nieuwe bepalingen inzake universele dienst.

Het Instituut heeft zich immers in 2005 toegelegd op de voorbereiding van de uitvoering van een nieuwe belangrijke taak die voortaan op het Instituut rust: de oprichting en het beheer van een databank met betrekking tot de begunstigden van het sociale telefoontarief overeenkomstig artikel 22, § 2, van de bijlage bij de wet van 13 juni 2005.

Het Instituut heeft een werkgroep opgericht om de verstrekking door alle operatoren van de sociale tarieven voor te bereiden, als-

ook de opdracht van het Instituut met betrekking tot het beheer van de databank van begunstigden.

Artikel 22, § 2, van de bijlage bij de wet bepaalt dat, wanneer bij een operator een verzoek om toekenning van een sociaal tarief wordt ingediend, de databank nagaat of een klant, noch een ander lid van zijn gezin, nog geen sociaal tarief bij een andere operator heeft, om te voldoen aan de wettelijke voorwaarden dat een begunstigde slechts één sociaal telefoontarief mag krijgen en dat er per gezin maar één begunstigde mag zijn. Die databank is ook bevoegd om maximaal één keer om de twee jaar na te gaan of een begunstigde nog recht heeft op het sociale tarief. Om die taken uit te oefenen, verleent de wet de databank toegangsrecht tot het Rijksregister en het recht om het identificatienummer van dat register te gebruiken.

In het kader van zijn opdracht inzake controle op de uitvoering van de universeledienstverplichtingen en om de aanvraagprocedure voor de toekenning van het sociale telefoontarief door de klanten te vergemakkelijken en te versnellen, heeft het Instituut beslist om zijn rol in de toekenning van de sociale telefoontarieven uit te breiden met de verificatie van de toekenningsvoorwaarden op het ogenblik van de indiening van de aanvraag. Die verificatie zal deels gecomputeriseerd verlopen en bestaan uit een navraag bij de gegevens van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid. Enkel wanneer bepaalde gegevens niet in het bezit zijn van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid zal aan de klant worden gevraagd om aan het BIPT attesten op papier terug te zenden.

Zo heeft het Instituut in 2005 in samenwerking met de operatoren in de werkgroep de oprichting van die databank voorbereid, alsook de volledige uitwerking van de procedures voor de toekenning van de sociale telefoontarieven. Voor de ontwikkeling op computergebied heeft het Instituut hulp gekregen van de vzw SmalS-Mvm/Egov, waarvan het lid is.

De Ethische Commissie

De Ethische Commissie heeft als taak toe te zien op de naleving van de voorwaarden waaronder betalende diensten via elektronische communicatie aan het publiek worden aangeboden. Het gaat hier bijvoorbeeld om stemmen via de telefoon of per sms in het kader van allerlei tv-programma's (bijv. Eurosongfestival of X-factor), het downloaden van logo's en ringtones voor de gsm, het bellen van een centraal betaalnummer om de wachtdiensten van dokters of apothekers in een bepaalde streek te kennen of om het laatste weerbericht te consulteren, afspraken maken via een datingdienst, enz.... Voor deze diensten worden meestal 0900-nummers gebruikt of viercijferige sms-codes.

De regels voor een correct aanbod van deze diensten én de nummerreeksen die hiervoor gebruikt kunnen worden, moeten volgens de wet vastgelegd worden in een Ethische Code. De wet heeft ook bepaald dat het BIPT het secretariaat van de Ethische Commissie verzorgt.

De Ethische Commissie waarin voorzien was in de oude telecomwet van 1991 is door het uitblijven van een akkoord vanwege alle betrokken overheden niet opgericht geraakt. Bij het aannemen van de nieuwe wet betreffende de elektronische communicatie werd ook de Ethische Commissie in een nieuwe, meer aangepaste, vorm gegoten.

In de tweede helft van 2005 heeft het Instituut op verzoek van de minister van Consumentenzaken een nieuwe tekst geschreven over de samenstelling van de Ethische Commissie in haar nieuwe vorm.

Daarnaast heeft het Instituut ook deelgenomen aan de dialoog over een regeling die ontwikkeld werd in de schoot van de Kansspelcommissie met betrekking tot bepaalde spelletjes op tv die gebruikmaken van betaalnummers.

Tot slot heeft het Instituut, in afwachting van een grondige regeling door middel van de Ethische Code, individuele klachten doorgespeeld aan de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de federale overheidsdienst Economie, K.M.O, Middenstand en Energie, die op basis van enkele algemene wetten de bevoegdheid heeft om bepaalde controles te verrichten. Het Instituut heeft de klagers daarbij ook gewezen op de mogelijkheden van de tussenkomst van de Ombudsdienst voor telecommunicatie ten aanzien van de factuur.

Taken van algemeen belang

In het kader van zijn samenwerking met Comixtelec heeft het Instituut een ontwerp tekst van koninklijk besluit opgesteld om de opdrachten van Comixtelec aan te passen aan de nieuwe omgeving inzake elektronische communicatie. Dat ontwerp is tijdens het jaar besproken in overleg met de voorzitter van de commissie.

2.5. BIJHOUDEN VAN TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN, AANWEZIGHEID IN NATIONALE EN INTERNATIONALE INSTELLINGEN

OP NATIONAAL VLAK NEEMT HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE ACTIEF DEEL AAN HET FORUM VAN HET RAADGEVEND COMITÉ VOOR DE TELECOMMUNICATIE. OP INTERNATIONAAL NIVEAU VOLGT HET OOK VAN NABIJ DE TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN EN BEOORDELT HET CONSTANT DE EVENTUELE OF BEVESTIGDE INVLOED DAARVAN OP DE REGULERING. DE HARMONISATIE TUSSEN EUROPESE REGULATOREN IS ER DAAROM OP GERICHT ECONOMISCHE REALITEITEN OP DEZELFDE MANIER TE INTERPRETEREN, MET DE BEDOELING EEN ECHTE EUROPESE EENHEIDSMARKT VOOR TELECOMMUNICATIE TE CREËREN. HET BIPT IS AANWEZIG OP ALLE INTERNATIONALE FORA WAAR HET TOEKOMSTIGE BELEID WORDT UITGESTIPPELD.

Het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie

Zoals reeds werd vermeld op bladzijde 31 vormt het Raadgevend Comité voor de telecommunicatie een forum waarin alle gesprekspartners van de sector zitting hebben: de sociale partners (vakorganisaties, werkgeversorganisaties en vertegenwoordigers van de gebruikers), de actoren van de sector (operatoren, fabrikanten, gebruikers) en de vertegenwoordigers van de federale, gemeenschaps- en gewestoverheden. Door zijn samenstelling vormt het Comité een observatorium dat toegespitst is op de ontwikkeling en de tendensen van de sector.

Het Comité publiceert een gedetailleerd jaarverslag waarin zijn adviezen worden opgenomen, aangevuld met relevante statistieken inzake de ontwikkeling van de sector. De jaarverslagen van het Comité kunnen op de BIPT-website worden geraadpleegd en gedownload.

De groepen van Europese regulatoren

De deelname van het BIPT aan de European Regulators Group en de Independent Regulators Group besloeg ook in 2005 het grootste gedeelte van de internationale activiteiten van het BIPT. De IRG en de ERG werden in 2004 voorgezeten door Eric Van Heesvelde, de voorzitter van de Raad van het BIPT. In 2005 werd de jaarlijkse fakkel doorgegeven aan de heer Jørgen Andersen, hoofd van de Deense regulator NITA. Het BIPT behield gedurende het eerste semester het ondervoorzitterschap.

De IRG werd opgericht in 1997 op initiatief van de regulatoren. De ERG werd in juli 2002 opgericht door een besluit van de Europese Commissie.

ERG en IRG spelen een toenemende cruciale rol niet alleen voor het uitwisselen van praktische informatie en ervaringen, maar ook voor de coherente toepassing van het regelgevende kader dat moet bijdragen tot het ontstaan van een eengemaakte markt voor elektronische communicatie ten voordele van de consumenten.

Het werkprogramma van de IRG/ERG concentreerde zich op een aantal belangrijke prioriteiten. Een eerste prioriteit betrof de hoge kosten voor internationale roaming. In onderling overleg besloten de regelgevers tot een driedelige aanpak. In de eerste plaats zou men een aanvang nemen met de marktanalyse van de groothandelsmarkt voor internationale roaming. Vervolgens werden een aantal maatregelen beslist om de transparantie van de tarieven voor de gebruikers te verbeteren. Alle regulatoren hebben zich voorgenomen om op hun nationale website de roamingtarieven te publiceren als aanvulling op de website van de Europese Commissie. Ten slotte zouden de regulatoren, samen met de Europese Commissie druk blijven uitoefenen op de mobiele operatoren om deze tarieven te verlagen.

De introductie van de nieuwe VoIP-diensten was een andere belangrijke prioriteit. De ERG nam begin 2005 een gemeenschappelijke verklaring aan over VoIP. In deze verklaring werd de nadruk gelegd op het verwijderen van specifieke hinderpalen die de ontwikkeling van VoIP zouden kunnen belemmeren.

De ERG keurde ook een aantal rapporten goed over de ontwikkeling van de breedbandmarkt in Europa. Dit werk zal ook in 2006 nog worden voortgezet.

In 2004 werd door de ERG een gemeenschappelijk standpunt goedgekeurd over herstelmaatregelen. In dit document werd een geharmoniseerde aanpak voorgesteld voor het toepassen van herstelmaatregelen in markten die niet of onvoldoende competitief zijn. In 2005 werd dit document verder verfijnd op basis van

de ervaringen opgedaan bij de implementatie van het regelgevende kader.

Ten slotte werd in 2005 al gestart met de voorbereiding van de input die de ERG zal leveren bij de herziening van het Europese regelgevend kader dat gepland is voor 2006.

Europese instellingen

Het BIPT heeft deelgenomen aan de voorbereidingen van de bijeenkomsten van de Raad van telecommunicatieministers. In 2005 hebben de Europese telecommunicatieministers zich in het bijzonder gebogen over de strategie van Lissabon alsook over het internetbeheer in het kader van de tweede fase van de Wereldtop voor de informatiemaatschappij.

De strategie i2010

De Commissie heeft op 1 juni 2005 een mededeling aangenomen die tot doel heeft een nieuw elan te bezorgen aan de strategie van Lissabon, de informatiemaatschappij te bevorderen en ook het gebruik van informatie- en communicatietechnologie (ICT) te verhogen. Die mededeling stelt de strategie i2010 voor, die tot doel heeft een geïntegreerde aanpak van de informatiemaatschappij en van het audiovisuele beleid in de Europese Unie uit te werken. Ze steunt op drie prioriteiten: de totstandbrenging van een gemeenschappelijke Europese informatieruimte, de versterking van de innovatie en investeringen, een informatiemaatschappij die gebaseerd is op inclusie.

Diverse recente studies hebben de invloed aangetoond die de informatie- en communicatietechnologie uitoefent op het economische concurrentievermogen en de productiviteit van de onder-

nemingen. De meest efficiënte economieën zijn die waarin de werknemers graag ICT gebruiken in alle aspecten van hun leven en waar de ondernemingen ICT in hun productieproces hebben geïntegreerd. Europa heeft op dat gebied een beduidende achterstand op de Verenigde Staten; de Europese Commissie probeert die achterstand in te halen door initiatieven voor te stellen inzake onderzoek, ontwikkeling, innovatie en gebruik van ICT in alle maatschappelijke sectoren.

De Europese ministers hebben een reeks strategische beslissingen aangenomen om de ontwikkeling van de informatiemaatschappij te versterken en de toegang tot ICT te verbeteren voor alle categorieën van de bevolking, waaronder ook bejaarden of mensen met een handicap.

Internetbeheer

Internetbeheer heeft betrekking op het technische beheer van het netwerk, de betrouwbaarheid ervan maar ook het rekening houden met de algemene belangen bij de ontwikkeling ervan.

De kwestie is aangekaart in het kader van de voorbereiding van de tweede fase van de Wereldtop voor de informatiemaatschappij, die van 16 tot 18 november 2005 heeft plaatsgehad in Tunis. De eerste fase van die top had plaatsgevonden in december 2003 in Genève en had met name de kwestie van het internetbeheer opengelaten; toch was tijdens die eerste fase een principeverklaring en een actieplan aangenomen om de voordelen van de informatiemaatschappij toegankelijk te maken voor iedereen.

Op Europees niveau heeft de Commissie verscheidene keren de groep van hoge ambtenaren met betrekking tot internetbeheer (HLIG) bijeengeroepen, waarin het BIPT zitting heeft en dat tot doel heeft een Europees standpunt uit te werken over de kwesties in verband met internetbeheer en om in het kader van de wereld-

top een Europese consensus te bereiken die in de internationale instanties moet worden verdedigd.

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties had immers een werkgroep voor internetbeheer opgericht, die de werkzaamheden van de top moest voorbereiden. De Europese prioriteiten op dat gebied zijn de internationalisering van het internetbeheer, de stabiliteit en veiligheid van de netwerken, de strijd tegen spam, de versterking van de samenwerking tussen alle betrokken spelers en meer aandacht voor het algemeen belang in de opties die worden gekozen voor het internetbeheer.

Het BIPT heeft actief deelgenomen aan al die voorbereidende werkzaamheden in de groepen van de telecommunicatieraad en van de HLIIG.

Op Europees niveau is in het jaar 2005 ook een raadpleging gelanceerd over de inhoud en de reikwijdte van de universele dienst, alsook een politieke discussie over het beheer van het radiofrequentiespectrum en over een eventuele nieuwe aanpak, die meer op de markt zou zijn gebaseerd om het frequentiebeheer aan te pakken.

Het Instituut heeft daarnaast de vergaderingen bijgewoond van de adviesgroep over de informatiemaatschappij in Europa (eEurope Advisory Group), alsook de werkzaamheden van het Comité voor communicatie (COCOM), dat zich in het bijzonder gebogen heeft over de niet-geografische nummers voor pan-Europese diensten, breedband en huurlijnen.

Daarnaast nam het BIPT deel aan de activiteiten van de Europese Conferentie van de administraties voor telecommunicatie en post (CEPT). De CEPT neemt onder andere de voorbereiding voor zijn rekening van de Conferentie van Gevolmachtigden die in 2006 zal georganiseerd worden door de Internationale Telecommunicatie Unie, de gespecialiseerde instelling van de Verenigde Naties voor telecommunicatie.

2.6. BEHEER VAN HET ELEKTRO- MAGNETISCH SPECTRUM, VERGUNNINGEN EN FREQUENTIES

OMDAT HET OP EEN BEPERKTE HULPBRON BERUST, NAMELIJK HET ELEKTROMAGNETISCH SPECTRUM, VORMT HET GEBRUIK VAN DE FREQUENTIES EEN BEPERKING OP HET PRINCIPE VAN DE VRIJE TOEGANG TOT DE TELECOMMUNICATIEMARKT. HET BEHEER VAN, DE CONTROLE OP EN HET TOEZICHT OP HET SPECTRUM VALLLEN ONDER DE BEVOEGDHEID VAN HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE. DE GEBRUIKERS VAN HET ELEKTROMAGNETISCH SPECTRUM ZIJN TALRIJK EN VAN UITEENLOPENDE AARD. HET IS HET BIPT DAT DE FREQUENTIES TOEKENT EN DE VERGUNNINGEN AFGEEFT.

Frequentiebeheer

Het BIPT is belast met het beheer van het elektromagnetisch spectrum in België. Dit omvat zowel het dagelijkse beheer van de frequentietoewijzingen en -coördinaties als de langetermijnpolitiek inzake frequentieplannen en herschikkingen.

De frequentietoewijzingen voor de landmobiele diensten geschieden in het kader van het akkoord van Wenen/Berlijn en vormen één van de hoofdactiviteiten van de dienst.

AANTAL DOSSIERS BEHANDELD BIJ DE MOBIELE DIENSTEN AKKOORD VAN WENEN/BERLIJN	2004	2005
aantal dossiers met nieuwe frequentietoewijzingen	1 683	520
aantal dossiers met gewijzigde frequentietoewijzingen	495	563
aantal dossiers met afgeschafte frequentietoewijzingen	1 178	939
AANTAL COÖRDINATIES		
uitgaande coördinaties	83	195
binnenkomende coördinaties van Frankrijk	778	116
binnenkomende coördinaties van Nederland	55	175
binnenkomende coördinaties van Duitsland	131	89
binnenkomende coördinaties van Luxemburg	9	12
AANTAL DOSSIERS BEËINDIGD BIJ DE VASTE DIENST (STRAALVERBINDINGEN)		
AKKOORD VAN WENEN/BERLIJN	114	
TIJDELIJKE FREQUENTIE TOEWIJZINGEN		
		1 183
tijdelijke frequentietoewijzingen aan de Ronde van Frankrijk	552	X
tijdelijke frequentietoewijzingen aan de Grand Prix Formule 1 van Spa-Francorchamps	529	562
tijdelijke frequentietoewijzingen voor minder grote evenementen	2 212	2 606

Het frequentieplan

In 2005 heeft het BIPT het nationale frequentieplan bijgehouden in overeenstemming met de regels inzake Europese harmonisatie. Dat plan kan worden geraadpleegd op de website van het BIPT, maar ook in de volledige lijst van de Europese frequenties die gecontroleerd zijn door het European Radiocommunications Office (<http://www.ero.dk/>).

De absoluut noodzakelijke internationale coördinatie

Hoewel het BIPT niet verantwoordelijk is voor de omroepfrequentieplanning, zorgt de dienst Frequentiebeheer van het BIPT wel voor de dagelijkse coördinatieaanvragen en de toepassing van de internationale akkoorden (akkoorden van Genève 1975, Genève 1984, Stockholm 1961, Wiesbaden 1995, Chester 1997, Maastricht 2002) en de toepassing van het LEGBAC-akkoord (compatibiliteit tussen FM-omroep en de luchtvaart).

Ook voert deze dienst de frequentiecoördinaties uit voor de satellietverbindingen (grondstations, netwerken,...) en de straalverbindingen en verzorgt de dienst de briefwisseling met het radiocommunicatiebureau van de ITU.

SOORT DOSSIERS	AANTAL
AKKOORD VAN STOCKHOLM 1961	402
AKKOORD VAN CHESTER 1997 (DVB-T)	
AKKOORD VAN GENÈVE 1984	776
AKKOORD VAN GENÈVE 1975	5
AKKOORD VAN WIESBADEN 1995 (T-DAB)	53
AKKOORD VAN WENEN - BERLIJN 2003 (ALGEMEEN)	71
GRONDSTATIONS (RR1107), SATELLIETEN (RR1060), STRAALVERBINDINGEN	1 295
ALLERLEI (COÖRDINATIES, STORINGEN, TIJDELIJKE FREQUENTIES, INFORMATIE,...)	258
AKKOORD VAN WIESBADEN 1995 / MAASTRICHT 2002 (T-DAB)	8
COMIXTELEC	84
ITU - RADIOCOMMUNICATIEBUREAU EN CONFERENTIES	288
SATELLIETORGANISATIES (EUTELSAT, IGO, INTELSAT, ITSO, INMARSAT, IMSO, ESA)	1
CEPT – ERO – ECC	2
TOTAAL	3 243

Gedeeld gebruik van antennesites

Voor het gedeeld sitegebruik voorziet de wet in een databankbeheerder. Deze taak wordt momenteel waargenomen door de vzw R.I.S.S. Het BIPT ziet toe op de goede werking van het gedeelde sitegebruik.

In de loop van 2005 heeft het BIPT het initiatief genomen om een verdere bevordering van gedeeld sitegebruik aan te moedigen door het ontwikkelen van een online toegang tot de locaties van de antennesites die beschikbaar zijn voor een gedeeld sitegebruik. Deze toegang bestaat uit een website via dewelke men op de kaart van België kan inzoomen tot de gewenste regio, en kan zien waar zich de operationele sites bevinden, alsook de plaatsen waarvoor een bouwaanvraag voor een site werd ingediend of goedgekeurd, maar waar de site nog niet operationeel is.

Een verdere bijstelling van de aanwezige gegevens wordt voorbereid om de coördinaat- en adresgegevens te optimaliseren.

Vergunningen voor private radiocommunicatienetten en individuele stations

In het afgelopen jaar heeft de migratie van de intensieve gebruikers van het frequentiespectrum naar de trunknetwerken zich doorgezet, terwijl talrijke gebruikers die maar een gering aantal zend- en ontvangtoestellen bezaten, hun privaat radionetwerk opgaven ten voordele van gsm-verbindingen. Beide fenomenen verklaren de afname van het aantal vergunningen voor de mobiele privé-netten. Dezelfde tendens is te zien in de zesde categorie, waar talrijke gebruikers voor DECT-telefooncentrales opteren.

Voor de radioamateurs werd een nieuwe categorie ingevoerd, namelijk de basisvergunning. Die vervangt de vroegere C-vergunning. De bedoeling is met deze vergunning het radioamateurisme een nieuw elan te geven aangezien het aantal radioamateurs met de jaren is afgenomen. In 2005 werd hierdoor opnieuw een stijging van het aantal radioamateurs waargenomen.

De volgende tabel vermeldt het totale aantal, op 31 december 2005 verleende vergunningen in de verschillende categorieën van individuele stations of private netten voor radioverbindingen.

Het Instituut heeft ten behoeve van alle belangstellenden zijn website (www.bipt.be) stelselmatig aangepast qua radiowetgeving en aanvraagformulieren voor een vergunning. De te betalen rechten voor het reserveren van frequenties en het gebruik van de netten en toestellen kan men inzien onder de rubriek "Telecommunicatie - Private radionetwerken".

Ten behoeve van alle geïnteresseerden stelt het Instituut verder op zijn website, naast de vigerende wetgeving ook een lijst van frequent gestelde vragen (FAQ's) voor. Tevens is er voor elk type van dienst en voor de niet-openbare netwerken een brochure ter beschikking met inbegrip van een registratieformulier.

TOTAAL AANTAL VERGUNNINGEN VOOR PRIVATE NETTEN
VOOR RADIOVERBINDINGEN EN INDIVIDUELE STATIONS

		Vast	Tijdelijk
1e categorie	Private mobiele radionetten	1 232	184
2e categorie	Vaste netten	265	5
3e categorie	Openbare besturen	1 019	16
4e categorie	Private mobiele netten op de gemeenschappelijke frequentie 27 MHz	1	X
5e categorie	Radioamateurs	5 247	X
6e categorie	Vaste en mobiele netten binnen de grenzen van eenzelfde eigendom	4 861	840
7e categorie	Afstandsbediening van schaalmodellen	Vrijgesteld van vergunning	
8e categorie	CB-radiotelefoons B27	20 172	X
Satellieten	Satellietnetwerken	50	

Het aansluitnetwerk (local loop)

Het Instituut heeft de bijdragen onderzocht die het ontvangen had naar aanleiding van de openbare raadpleging van 3 mei 2005 betreffende de vaste lokale radioverbindingen. Die openbare raadpleging heeft in het bijzonder betrekking op de WiMAX-technologie (Worldwide interoperability for Microwave Access). Die technologie, die gebaseerd is op radiotransmissienorm 802.16 van het IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers), wordt ondersteund door het consortium van constructeurs "WiMAX Forum". De WiMAX-technologie zou vaste, draagbare en eventueel mobiele breedbanddataverbindingen via radiogolven mogelijk moeten maken. WiMAX wordt vaak vergeleken met de WiFi-technologie, maar dan met hogere debieten en een groter bereik.

In België beschikken twee operatoren (Mac Telecom en Clearwire) over een vergunning voor vaste lokale radioverbindingen in frequentiebanden waar de WiMAX-technologie of gelijkwaardige technologieën kunnen worden toegepast. Momenteel is geen extra spectrum meer beschikbaar voor andere operatoren in frequentiebanden waar de WiMAX-technologie of gelijkwaardige technologieën kunnen worden toegepast.

Er is een samenvatting van de bijdragen gepubliceerd. Het Instituut heeft de noodzaak beoordeeld om andere frequentiebanden open te stellen waarin de WiMAX-technologie of gelijkwaardige technologieën kunnen worden ontwikkeld. Het Instituut heeft ook de noodzaak geëvalueerd om het regelgevingskader aan te passen.

Erkenning van de radioamateurs en radiomaritieme operateurs

De vlotte werking van de radiocommunicatie hangt ook af van de bekwaamheid van de operateurs. Daarom organiseert het BIPT examens voor het verkrijgen van radioamateurcertificaten, alsook voor radiomaritieme operateurcertificaten. De examens voor de operateurs van stations in de luchtvaart vallen onder de bevoegdheid van de federale overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer.

In 2005 zijn 379 radioamateurs, 1 227 maritieme-VHF-operateurs, 141 GMDSS-operateurs (SRC) en 179 GMDSS-operateurs (GOC en ROC) geslaagd voor het examen (76,41 %, 81,26 %, 81,98 % en 78,85 % van de deelnemers).

Het BIPT beschikt al sedert mei 2004 over een gecomputeriseerd examensysteem. Om die taak uit te voeren is een lokaal ingericht en twaalf computers ingezet. Er zijn meerkeuzevragen beschikbaar voor de radioamateurs, de operateurs van maritieme VHF-toestellen en GMDSS-operateurs (SRC). Het BIPT heeft tevens 4 opleidingscentra erkend die de verplichte cursussen geven voor de deelname aan het GMDSS-examen (SRC).

In 2005 heeft het basisgetuigschrift voor radioamateurs veel succes gehad met meer dan 400 kandidaten.

Private netten en PAMR

Op nationaal vlak werden de beslissingen inzake de kortbereikradars van de Europese Commissie omgezet. Een ontwerp van radiointerface werd opgesteld en de notificatieprocedure werd gestart. Deze regeling omvat zowel een tijdelijke oplossing voor deze radars op 24 GHz alsmede de definitieve oplossing op 79 GHz.

Voorts werd de planning van de frequenties voor privaat landmobiel gebruik in de Antwerpse haven in het algemeen en het Deurganckdok in het bijzonder verder uitgewerkt teneinde de nieuwe containeractiviteiten te ondersteunen. Deze planning omvat onder andere een uitbouw van het analoge trunkingnetwerk van de firma ENTROPIA N.V. alsmede van een privaat netwerk voor de firma P&O Port Operations.

Wat betreft de frequentietoewijzingen aan de hulp- en veiligheidsdiensten werd de dienst Frequentiebeheer geconfronteerd met een gestage daling van het frequentiegebruik van de private netten ten voordele van een overschakeling op het A.S.T.R.I.D.-netwerk.

Deze afname van het gebruik van Private Mobiele Radio (PMR) vonden we ook terug bij de personenzoeksystemen en enkele grote netten zoals Touring Wegenhulp. Deze maatschappijen schakelen veelal over op gedereguleerde toepassingen zoals DECT of stappen over naar een publieke netwerkoperator.

2.7.

WAARBORGEN AAN DE SPECTRUMGEBRUIKERS

HET BEHEER VAN EN HET TOEZICHT OP HET ELEKTROMAGNETISCH SPECTRUM STAAN GARANT VOOR DE VLOTTE WERKING VAN DE RADIO-COMMUNICATIE EN DIT TEN VOORDELE VAN ALLE GEBRUIKERS. DE ELEKTROMAGNETISCHE VELDEN DIE DOOR ELEKTRISCHE EN ELEKTRO-NISCHE APPARATUUR WORDEN GEGENEREERD, VORMEN EVENVEEL POTENTIËLE STORINGEN OMDAT ZE DE WERKING VAN ANDERE APPA-RATUUR KUNNEN VERSTOREN. DE STRIJD TEGEN DIE STORINGEN IS EEN NOODZAAK. DAARBIJ VULLEN PREVENTIE EN BETEUGELING ELKAAR AAN; TOCH GEEFT HET BIPT DUIDELIJK DE VOORKEUR AAN HET EERSTE. ZIJN AMBTENAREN INFORMEREN, ADVISEREN, SURVEIL-LEREN, CONTROLEREN IMMERS EN MAKEN EVENTUEEL EEN PROCES-VERBAAL OP VOOR DE OVERTREDERS. OOK INBESLAGNEMINGEN ZIJN MOGELIJK.

De controle op het spectrum

De NCS (Nationale dienst voor de controle op het spectrum) is belast met het "toezicht op de radiogolven" in de ruime zin van het woord. Buiten de directie die in Brussel is gevestigd, beschikt de NCS over vijf controlecentra verspreid over het land, namelijk in Anderlecht, Luik, Senefte, Antwerpen en Gent. De opdrachten ervan kunnen in vier grote categorieën worden verdeeld:

- de behandeling van radiostoringen: iedere burger en iedere instantie kan bij de NCS terecht om een radiostoring te melden waar hij slachtoffer van zou zijn. De technici van de NCS, die uitgerust zijn met professionele meetapparatuur, sporen de oorsprong van de storing op en nemen de nodige maatregelen om die uit te schakelen;
- de preventieve controles op professionele radionetten: de meeste nieuwe radionetten worden gecontroleerd door de technici van de NCS. Daardoor kan men zich ervan verzekeren dat die netwerken overeenkomstig de vergunning zijn aangelegd en dat de frequentie, het vermogen, en de hoogte van de in gebruik genomen antennes bijgevolg overeenstemmen met wat gepland is door de dienst Frequentiebeheer. Daardoor kan men ook het gebruik van illegale zendontvangtoestellen beperken;
- de expertiseopdrachten op het gebied van radiocommunicatie, en meer bepaald op het vlak van het meten van het elektromagnetisch veld: de controle op de naleving van de normen inzake blootstelling van het publiek aan niet-ioniserende straling (in het kader van de gezondheidsproblematiek) is in 2001 aan het BIPT toevertrouwd;
- controles tijdens grote evenementen: de NCS is aanwezig op diverse evenementen waar een groot aantal radiofrequentiegebruikers

aanwezig is, om erop toe te zien dat de vergunningen worden nageleefd en om radiostoringen op te lossen.

In 2005 zijn er bij de traditionele taken twee uitzonderlijke opdrachten bijgekomen. De eerste had betrekking op de meting van de prestaties van de netwerken van Proximus, Mobistar en BASE. De meetcampagne was erop gericht om na te gaan of de gsm-operatoren de verbintenissen nakwamen die in hun vergunning zijn gedefinieerd. De meetcampagne heeft aangetoond dat dit het geval was. De tweede opdracht hield verband met de behandeling van de klachten inzake storing in het kader van de omroepuitzendingen. De NCS heeft een uitvoerige analyse aangevat van de klachten die van de verschillende gemeenschappen ontvangen zijn door middel van metingen op het terrein. De studie van die dossiers zal in 2006 worden voortgezet.

Om hun algemene opdracht inzake toezicht op de radiogolven uit te oefenen, hebben de leden van de NCS de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie en werken zij regelmatig samen met de politiediensten. Alle veiligheidsdiensten hebben trouwens dag en nacht toegang tot een wachtdienst van de NCS in geval van storingen in hun radioverbindingen. Om de activiteiten op het terrein uit te voeren, beschikt de NCS over twintig volledig uitgeruste meetwagens. In 2005 zijn twee voertuigen vervangen. Daarnaast worden momenteel zes vaste meetstations geïnstalleerd die tot doel hebben automatisch toezicht te houden op het gebruik van de radiofrequenties.

De onderstaande tabel geeft een overzicht van de verrichtingen tijdens het jaar 2005.

INTERVENTIES VAN DE NCS

Dossiers "storingen"	751
Preventieve controles bij professionele gebruikers	1 748
Stralingsmetingen op zendlocaties	90
Gecontroleerde evenementen	35
Interventies van de wachtdienst	70
Totaal aantal dossiers	2 624
Aantal opgestelde pro justitia's	146
Meting van de gsm-netten	1 400 manuren
Metingen van de omroepuitzendingen	900 manuren

Conformiteit van de apparatuur

Radio- en telecommunicatie-eindapparatuur moet op de markt worden gebracht in overeenstemming met Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit (R&TTE-richtlijn).

Volgens die tekst moet het gepaste CE-kenteken worden aangebracht op alle radio- en telecommunicatie-eindapparatuur, op de verpakking ervan en ook op de begeleidende documenten. Indien voor het gebruik van de radioapparatuur een vergunning vereist is of indien deze apparatuur werkt op frequenties waarvan het gebruik in Europa niet geharmoniseerd is, dan bevat het CE-merkteken een "alert sign" (informatieteken).

Radioapparatuur die werkt op frequenties waarvan het gebruik in Europa niet geharmoniseerd is (en die bijgevolg het informatieteken draagt in de markering) moet worden aangemeld aan de lidstaat waar ze op de markt gebracht wordt. Dit is de zogenaamde notificatieverplichting volgens artikel 6.4 van de richtlijn. In 2005 zijn 1 650 toestellen volgens die procedure aangegeven. Dat cijfer is iets lager dan het vorige, omdat de Commissie de lijst heeft uitgebreid van de toestellen van "klasse 1", waarvoor geen beperkingen in het gebruik gelden. Die toestellen zijn dan ook niet voorzien van het informatieteken. Gewone gsm-toestellen en PMR-446-toestellen zijn bijvoorbeeld toestellen van "klas-

se 1". De lijst van de toestellen van klasse 1 kan worden geraadpleegd op de site <http://www.ero.dk/rtte>. De technische parameters waaraan die radiocommunicatietoestellen moeten voldoen, zijn ook op die site terug te vinden en zijn gekoppeld aan het referentienummer van de bijbehorende subklasse.

Sedert 7 januari 2005 is in België het gebruik van draadloze netwerken (WLAN) toegestaan in de 5 GHz-band. Op Europees vlak is die toepassing vastgelegd met een maximum van 200 mW effectief uitgestraald vermogen in de band 5 150 – 5 350 MHz en met een maximum van 1 W effectief uitgestraald vermogen in de band 5 470 – 5 725 MHz. Het gebruik van WLAN's in de band 5 150 – 5 350 MHz is beperkt tot binnenhuistoepassingen.

Controle op de apparatuur

Talrijke toestellen die niet of slechts gedeeltelijk aan de wettelijke eisen voldoen, worden nog in de handel gebracht. Die inbreuken geven aanleiding tot oneerlijke concurrentie en benadelen de fabrikanten en invoerders die wel de wettelijke verplichtingen naleven. De controles worden verricht in ieders belang: fabrikanten, invoerders, verkopers, gebruikers en de overheid. Het markttoezicht is van fundamenteel belang voor de toepassing van de R&TTE-richtlijn. In tal van gevallen zijn repressieve maatregelen nodig gebleken. De in 2005 verrichte controles hebben op die manier geleid tot de inbeslagname van de onderstaande tabel zijn samengevat.

TOESTELLEN DIE IN BESLAG ZIJN GENOMEN TIJDENS CONTROLES DIE IN 2005 ZIJN VERRICHT			
EINDAPPARatuur		RADIOAPPARatuur	
Telefoon toestellen	141	Speelgoed met afstandsbediening	3 356
Modems	56	Babyfoons	2 019
		Radiobestuurde stopcontacten	1 006
		Binnenhuis-, motor- & autoalarmen	721
		Afstandsbedieningen (radiobesturing)	465
		Draadloze microfoons (inclusief in-ear monitoring)	447
		Deurbellen	445
		Walkie-talkies (speelgoed)	215
		Camera (mini)	191
		Bewegingsdetectoren	121
		Radio-omroepontvangers (breedbandig)	62
		Videozenders	46
		Weerstations	39
		Fietscomputers	36
		Informaticamateriaal	28
		Radardetectoren	25
		GPS-Bluetooth	23
		Draadloze audioverbindingen	20
		Koptelefoons	19
		Modelbouw	15
		Andere	80
Totaal	197	Totaal	9 379

Er is opnieuw vastgesteld dat de regelgeving vaak bewust of onbewust met de voeten getreden werd. Voor zuivere eindapparatuur zijn de administratieve eisen nochtans vrij eenvoudig.

Bij radioapparatuur die werkt op frequentiebanden waarvan het gebruik niet geharmoniseerd is binnen de Europese Unie, en waar bijgevolg het "alert sign" in de markering moet voorkomen, werd vaak vastgesteld dat de lijst van de landen waar deze apparatuur mag worden gebruikt, ontbreekt. Het BIPT is van mening dat die informatie steeds aanwezig moet zijn. Die onontbeerlijke informatie moet zowel op de verpakking als in de gebruiksaanwijzing voorkomen. Het Instituut treft altijd maatregelen wanneer die informatie ontbreekt. Een potentiële koper van een dergelijk radioapparaat heeft die informatie immers nodig om te weten of hij het toestel al of niet mag gebruiken. Het gebruik van een dergelijk toestel op een ongeoorloofde plaats zou storingen kunnen veroorzaken met alle gevolgen van dien.

Tevens werd vastgesteld dat er toch nog veel radiotoestellen op de markt aanwezig zijn die niet voldoen aan de huidige wetgeving en die evenmin volgens het vroegere goedkeuringsregime op de markt werden gebracht. Een deel van die radioapparatuur werkt daarbij nog op frequenties die niet toegestaan zijn in België. Ook in die gevallen treedt het Instituut onverbiddelijk op. Die situatie kan misschien gedeeltelijk worden verklaard door het feit dat het makkelijker wordt om op afstand (via het internet) aankopen te doen en door de vaak agressieve manier waarop reclame wordt gemaakt voor allerlei soorten goedkope radioapparatuur (via spam). De aankoper/invoerder heeft er alle belang bij zich terdege te informeren. Hij draagt immers alle verantwoordelijkheid. Nog steeds worden in de sector van het radiobestuurde speelgoed (telegeleide wagentjes, ...) veelvuldig onregelmatigheden vastgesteld. Het gebeurt dat deze producten wel aan de speelgoedrichtlijn (Richtlijn 88/378/EEG gewijzigd bij Richtlijn 93/68/EEG) voldoen, maar dat er geen rekening gehouden werd met de bepalingen van de R&TTE-richtlijn.

gen van de R&TTE-richtlijn.

Ook postzendingen die radioapparatuur bevatten worden regelmatig gecontroleerd. Veel van die zendingen bevatten toestellen die via Internet werden aangekocht – rechtstreeks van de fabrikant of via veilingsites (bijvoorbeeld eBay). In veel gevallen voldoen de toestellen niet aan de wettelijke eisen en worden ze in beslag genomen. De betrokkene wordt hiervan steeds op de hoogte gebracht.

Bij vaststelling van een overtreding wordt steeds een proces-verbaal opgesteld en worden de goederen in de meeste gevallen in beslag genomen. De verdere afhandeling van de overtredingen gebeurt door het parket. Het heeft dan ook geen zin bij het Instituut te informeren naar het verdere gevolg dat aan de zaak gegeven wordt. Het parket staat in bepaalde gevallen toe dat de toestand geregulariseerd wordt, voorzover dit mogelijk is, of beveelt de terugzending van de goederen naar de fabrikant of spreekt zich uit over de verbeurdverklaring van de in beslag genomen goederen. Het parket beslist dan of een vervolging al of niet nodig is. In 2005 werden 332 processen-verbaal opgemaakt. Tijdens de follow-up van de gerechtelijke dossiers werden daarnaast nog 69 navolgende processen-verbaal opgemaakt.

In België moet voor het houden en het gebruik van bepaalde types van radioapparatuur voorafgaandelijk een ministeriële vergunning (gemeenzaam vergunning genoemd) verkregen worden. Verkopers van dergelijke apparatuur moeten zelf over een algemene houdersvergunning beschikken. Die algemene houdersvergunning is gratis en is op eenvoudige aanvraag te verkrijgen. Het is niet toegestaan dergelijke apparatuur te verkopen aan personen die niet over een individuele vergunning beschikken. Maandelijks dient een overzicht van de gedane verkopen aan het BIPT overgezonden te worden. Die aangifte moet de identificatiegegevens bevatten van de koper.

2.8. BEHEER VAN DE TELEFOONNUMMERING

NUMMERS ZIJN ESSENTIEEL OM TELECOMMUNICATIEDIENSTEN VIA TELECOMMUNICATIE-INFRASTRUCTUREN AAN TE BIEDEN. ZE VORMEN VOOR ZOWEL DE EINDGEBRUIKERS ALS AANBIEDERS DE SLEUTEL VOOR DE TOEGANG TOT DIE DIENSTEN. HET BIPT ZORGT ER VOORTDUREND VOOR DAT HET AANBOD VAN NUMMERS VOLDOENDE GROOT EN ADEQUAAT IS VOOR DE NORMALE MARKTONTWIKKELING. VOOR TELECOMMUNICATIEOPERATOREN IS DE GELIJKE TOEGANG TOT ADEQUATE NUMMERREEKSEN, ZOWEL OP KWALITATIEF ALS KWANTITATIEF VLAKE VAN CRUCIAAL BELANG VOOR DE EVENWICHTIGE ONTWIKKELING VAN EEN COMPETITIEVE MARKT. HIERTOE STELT HET BIPT DE NUMMERPLANNEN VAST, WAARIN DUIDELIJK WORDT VASTGELEGD WELKE BESTEMMING BIJ WELK NUMMER HOORT.

Registratie van nummercapaciteit

Het Instituut voert eveneens het eigenlijke nummerbeheer uit, waaronder taken vallen als het toekennen, reserveren, intrekken, de transfer van en het toezicht op het gebruik (handhavingsbeleid). In de onderstaande tabel kunt u hiervan een overzicht vinden voor het jaar 2005.

NUMMERREEKS	BESTEMMING	RESERVATIES	TOEWIJZINGEN	ANNULERINGEN	TRANSFERS
1yxx	korte nummers	2 (n)	1	0	0
	CSC, VPN...	2 (v)			
4pq	mobile diensten	3 (n)	1	1	0
70-700	nationale diensten	5 (n)	3	0	1
77	Infokioskdiensten	1 (n)	0	0	0
78	nationale diensten	2 (n)	1	1	1
79	speciale internettoegang	0	0	0	0
800	freephone-diensten	2 (n)	0	0	1
90A x 1.000 nummers	Infokioskdiensten	13 (n)	1	1	2
MNC	mobile network codes	3 (n)	0	1	0
ISPC	internationale signaleringscodes	5 (n)	1	2	6
NSPC	nationale signaleringscodes	24 (n)	15	2	0
PQYZ	geografische nummers	76 (n)	21	0	43
TMNC	Tetra mobile network codes	1 (n)	0	0	0

(waarbij n = nieuwe reservatie(s); v = verlenging bestaande reservatie(s))

Alle beschikbare informatie over het nationale nummerplan – zoals onder andere de lijsten van gereserveerde en toegewezen nummers – wordt op de website (www.bipt.be) gepubliceerd.

Beleidsmaatregelen

Sommige eindgebruikers die gebruikmaken van inbelverbindingen om toegang te krijgen tot Internet, werden in 2005 geconfronteerd met zogenaamde inbelprogramma's, die zonder hun medeweten of uitdrukkelijke toestemming het gewone nationale internetinbelnummer veranderen in een internationaal nummer. Als gevolg hiervan wordt de eindgebruiker aangesloten op het internet via meestal zeer dure internationale tarieven. Het BIPT heeft dit fenomeen bestudeerd en na overleg met andere instanties zoals de Ombudsdienst voor telecomcommunicatie, de Federal Computer Crime Unit van de Federale Politie en de federale overheidsdienst Economie, K.M.O, Middenstand en Energie en de operatoren een richtsnoer opgesteld om deze frauduleuze praktijken te bestrijden en ter consultatie aan de markt voorgelegd op 12 mei 2005. Na de verwerking van de resultaten van de consultatie is het in de richtsnoeren voorgestelde "early alarm system" van start gegaan. Het BIPT heeft op basis van input vanwege de betrokken partijen een lijst van nummers aan de operatoren bezorgd die het voorwerp zijn van de maatregelen beschreven in de richtsnoer. Door de invoering van het "early alarm system" is – zo blijkt uit de informatie verkregen van de hierboven vermelde instanties – het aantal klachten met 90 % gedaald.

De dienst Nummerbeheer heeft eveneens op basis van een groot aantal concrete aanvraagdossiers de beleidsregels voor de nummering van VoIP-diensten verder verfijnd. Op de website werd een explicatieve nota gepubliceerd om (1) de nodige transparantie te creëren voor de sector en (2) met een uitvoerige beschrijving van de aanvraagprocedure, samen met de vereiste formulieren voor nummeraanvragen voor nomadische VoIP-diensten. Met de VoIP-technologie worden diensten aangeboden die vanuit het oogpunt van een eindgebruiker in sterke mate gelijken op de telefoniediensten van de verschillende publieke spraaktelefoonoperatoren die actief zijn op de Belgische markt. Hiervoor wordt meestal gebruikgemaakt van een (breedband)toegang tot

het publieke internet, geleverd door ofwel dezelfde partij als diegene die de VoIP-dienst levert ofwel een andere partij. Een intrinsieke eigenschap van VoIP-diensten is dat eindgebruikers wereldwijd oproepen kunnen ontvangen en maken, niet gehinderd door enige geografische grenzen. Dat laatste kenmerk omschrijft men meestal als het "nomadische" gebruik.

De consultatie over het (ontwerp)besluit van de Raad van het BIPT met betrekking tot het gebruik van de nummers 1207, 1307 en 1407 voor de voice-portaldienst van Belgacom werd uitgevoerd. Dit was noodzakelijk na enkele klachten van concurrenten over het feit dat het gebruik van deze nummers door Belgacom voor informatiediensten niet met het nummerplan strookt. Na een analyse werd een definitief besluit omtrent deze materie voorbereid en de samenvatting van de resultaten van de consultatie op de website gepubliceerd.

Een ontwerp van ministerieel besluit tot toekenning van een uitzondering op de principes vervat in artikel 10, § 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 10 december 1997 betreffende het beheer van het nummeringsplan wat betreft het gebruik van het korte nummer 1711 door Belgacom Mobile werd door de dienst voorbereid en door de minister goedgekeurd.

Na een stagnatie van het aantal aanvragen voor reservatie van geografische nummercapaciteit is sinds kort de vraag hiernaar opnieuw significant aangetrokken. Daarom is de dienst Nummering gestart met een onderzoek of de huidige nummervoorraad niet moet worden aangevuld met nieuwe capaciteit. Hiervoor werd een marktconsultatie georganiseerd waarbij een aantal oplossingen werden aangereikt. Op 19 december 2005 nam de Raad van het BIPT een besluit aan met betrekking tot de uitbreiding van de beschikbare geografische nummercapaciteit in een aantal geografische zones. Daarin staan nieuwe beleidsregels om de voorraad aan geografische nummers op peil te houden.

Daarnaast werd door de dienst Nummering een ontwerp van ministerieel besluit opgesteld tot vaststelling van de categorieën uitgaande gesprekken en categorieën opgeroepen nummers waarvan de blokkering kosteloos aan de eindgebruikers aangeboden moet worden. Op 16 december 2005 is dat ministerieel besluit verschenen in het Staatsblad.

De rol van nummers in het telefoonnetwerk kan worden vergeleken met die van domeinnamen in het internet. The Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) is een internationale organisatie zonder winstoogmerk die zorgt voor de coördinatie op globaal niveau van het systeem van unieke "Internet Identifiers" zoals de internetdomeinnamen, IP-adressen en andere technische parameters. Daarnaast wordt de coördinatie en exploitatie van het "DNS root name server"-systeem door deze organisatie waargenomen. Binnen ICANN fungeert het GAC (Governmental Advisory Committee) als een belangrijk adviesorgaan, waarin de vertegenwoordigers van de overheid zijn verenigd. Een van de belangrijkste doelstellingen van de Internet Informal working group (IIG) van de Europese Commissie is de coördinatie van de verschillende standpunten van de nationale overheden binnen het GAC. Het Instituut vertegenwoordigt België in beide organisaties. Naast de internationale follow-up van de domeinnaamproblematiek heeft het Instituut bijgedragen tot het formuleren van een aantal beleidsvoorstellen teneinde de stabiliteit en veiligheid van het nationale topniveaudomein ".be" te vrijwaren.

Nummeroverdraagbaarheid

Nummeroverdraagbaarheid (NO) staat centraal in het telecomcommunicatiebeleid. Hiervoor zijn er twee basisredenen. Elke wijziging van oproepnummer brengt voor een eindgebruiker extra administratieve rompslomp en kosten met zich mee en heeft een directe belangrijke negatieve impact op potentiële klantencontacten. Verder bestaat er een toenemende bezorgdheid bij de nieuwe operatoren dat ze op een oneerlijke manier worden behandeld als potentiële klanten van nummer zouden moeten verander-

ren. Onderzoek heeft uitgewezen dat het gebrek aan nummeroverdraagbaarheid de kansen van deze nieuwkomers ernstig beperkt.

Op verzoek van de sector werden de procedures voor de nummeroverdraagbaarheid verder geoptimaliseerd. Hiervoor werd aan de hand van een consultatiedocument een schriftelijke consultatie doorgevoerd om het nut te evalueren van sommige "reject codes" om technische redenen (die worden aangewend om een verzoek om overdracht van een vast nummer te weigeren). Op verzoek van verschillende partijen werden na de schriftelijke consultatie bijkomende dialogen tot stand gebracht.

Ook werd gestart met een onderzoek naar wat precies de rechten en verplichtingen zijn die rusten op de diverse categorieën van operatoren die nomadische VoIP-diensten aanbieden met betrekking tot de nummeroverdraagbaarheid.

Eveneens werden een aantal klachten onderzocht en een uitgebreide juridische analyse gemaakt van sommige praktijken van operatoren die weigeren nummers over te dragen vooraleer de uitstaande schulden van hun klanten worden vereffend. Op 20 mei 2005 publiceerde de Raad van het BIPT een mededeling betreffende de mogelijkheid om de aanvraag van een nummeroverdracht te verwerpen in geval van openstaande schulden van de abonnee of de eindgebruiker bij de donoroperator of in geval van niet-naleving van de bepalingen van het contract met de donoroperator.

Het BIPT heeft - zoals bepaald in het regelgevend kader - toezicht uitgeoefend op de vzw Nummeroverdraagbaarheid die de Centrale Referentiedatabank voor nummeroverdraagbaarheid beheert.

De netto-evolutie op het vlak van het aantal aansluitingen met actieve overgedragen nummers voor de vaste netwerken is te vinden in de onderstaande tabel. Tevens is tussen haakjes het stijgingspercentage ten opzichte van het jaar ervoor vermeld.

	PSTN/ISDN- AANSLUITINGEN	NIET-GEOGRAFISCHE NUMMERS	COMPLEXE INSTALLATIES (PRA's, INKIEZINGSREEKSEN, PBX-REEKSEN...)
1 januari 2001	42 328	442	455
1 januari 2002	116 677 (176 %)	676 (53 %)	2 019 (343 %)
1 januari 2003	142 156 (21,8 %)	1 224 (81 %)	4 168 (106 %)
1 januari 2004	197 459 (38,9 %)	1 772 (44,8 %)	7 086 (70 %)
1 januari 2005	269 438 (36,5 %)	2 060 (16,3 %)	9 755 (37,7 %)
1 januari 2006	382 194 (41,85 %)	2 377 (15,38 %)	13 674 (40,17 %)

Op 1 januari 2006 bedroeg het totale aantal overgedragen geografische en niet-geografische nummers (mobiele nummers uitgezonderd) in de vaste netwerken 926 899.

In de onderstaande tabel kunt u het totale aantal overgedragen gsm-nummers per jaar vinden.

	AANTAL OVERGEDRAGEN GSM-NUMMERS
2002 (gestart op 1 nov. 2002)	58 364
2003	253 186
2004	408 148
2005	407 293

Aangezien een nummer ook terug naar de eerste operator overgedragen kan worden of worden geannuleerd is het nettoaantal overgedragen nummers op een bepaald ogenblik lager dan de som van alle overdrachten. Op 1 januari 2006 bedroeg dit aantal 933 640 mobiele nummers. Met andere woorden, sinds december 2005 is het nettoaantal overgedragen mobiele nummers groter dan het nettoaantal overgedragen nummers gebruikt in de vaste netwerken.

De Carrier Preselect- en Select-dienst

De dienst Nummering heeft zich verder ingespannen om consumenten beter te beschermen tegen “slamming”, het ongewild veranderen van operator voor vaste telefonie. Dit probleem komt voor in de procedure van af- en aanmelding voor carrier(pre)selectie. In de jacht op klanten wordt soms ook zonder expliciete toestemming een klant overgezet naar een andere operator, waardoor deze ineens onverwacht via een andere leverancier belt. Op dit ogenblik is “slamming” een klein, maar hardnekkig en vooral voor de consumenten vervelend probleem. Daarom heeft de wetgever op voorstel van het Instituut strenge boetes uitgeschreven voor operatoren die dergelijke praktijken hanteren. Tussen het BIPT en de Ombudsdienst werd een samenwerkingsprocedure afgesproken om deze bepalingen toe te passen.

In de onderstaande tabel kunt u de netto-evolutie van de telefoonnummers met Carrier Preselect vinden.

	NUMMERS MET CARRIER PRESELECT	STIJGINGSPERCENTAGE
1 januari 2001	114 735	
1 januari 2002	381 566	232,5 %
1 januari 2003	595 627	56,1 %
1 januari 2004	850 384	42,8 %
1 januari 2005	1 115 761	31,2 %
1 januari 2006	1 048 672	-6 %

Voor het eerst sinds de lancering van de dienst wordt een daling van het aantal nettoactiveringen vastgesteld. In mei 2005 werd het record van 1 135 000 geactiveerde nummers bereikt. Die daling is te wijten aan een aantal structurele wijzigingen op de Belgische markt, namelijk de zogenaamde forfaitaanbiedingen van Belgacom en Telenet en de “all in one”-pakketten (adsl, vaste en/of mobiele telefonie) van bijv. Scarlet en Tele2.

2.9. TECHNISCHE OPDRACHTEN VAN OPENBAAR NUT

HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE VERVULT NOG ANDERE OPDRACHTEN VAN OPENBAAR NUT. DE WET HEEFT HET BIPT DE ROL VAN DESKUNDIGE TOEVERTRUWD IN WETENSCHAPPELIJKE DOMEINEN ZOALS DE METING VAN ELEKTROMAGNETISCHE VELDEN EN DE VEILIGHEID VAN DE NETWERKEN.

Antennes en magnetische velden

In december 2004 werd het koninklijk besluit met de stralingsnormen door de Raad van State vernietigd om redenen van procedurekwesties. In de loop van het voorjaar werd een nieuw koninklijk besluit voorbereid door het kabinet Volksgezondheid. Het BIPT heeft in dit koninklijk besluit enkele aanpassingen voorgesteld om de installaties met laag vermogen vrij te stellen van het systematisch indienen van een dossier. Het BIPT en andere bevoegde instanties blijven wel over de mogelijkheid beschikken om toch expliciet een dossier hierover op te vragen.

Voor het nagaan van de elektromagnetische stralingsnormen rond antennemasten is het BIPT bevoegd om zowel de voorafgaande evaluaties uit te voeren via computersimulaties, als om na installatie metingen op het terrein of in gebouwen uit te voeren. Hierdoor kan verzekerd worden dat de blootstellingsnormen die de gezondheid van het publiek moeten garanderen, gerespecteerd worden. De dienst RF-stralingen verzorgt daarbij de computersimulaties.

In 2005 verwerkte de dienst RF-stralingen 4 640 dossiers. 37 % van de dossiers werd ingediend door Belgacom Mobile NV, 27 % door Mobistar en 25 % door BASE. De andere dossiers werden ingediend door de NMBS (5 %), radioamateurs (3 %), de Krijgsmacht (1 %), A.S.T.R.I.D. (0,8 %) en de rest door de VRT, de RTBF, lokale radio's en anderen. Er werden 89 conformiteitsattesten afgegeven (met metingen van de eigenaar).

Bovendien werden de rapporten die het BIPT aflevert in de context van de stralingsniveaus eveneens on line beschikbaar gesteld via dezelfde website als diegene die gebruikt wordt voor het gedeelde sitegebruik. Op die manier kunnen de burgers van het land, maar ook de bestuursniveaus die o.a. bouwaanvragen moeten behandelen, via één gecentraliseerde website nagaan of in de buurt van een nieuw te bouwen site reeds andere sites aan-

wezig zijn die eventueel in aanmerking komen voor gedeeld gebruik, alsook de afgeleverde stralingsrapporten verifiëren van de nieuw te bouwen site of van andere sites in de buurt.

Strijd tegen kwaadwillige computerprogramma's

De veiligheid van de netwerken, de vrijwaring van de informatie die erop circuleert en de bescherming van de gebruikers die erop aangesloten zijn, baren grote zorgen in de moderne maatschappij. De ontwikkeling van de informatiemaatschappij is maar mogelijk als de technologische fundamenteën zo goed mogelijk beveiligd zijn.

Reeds in mei 2000 heeft het BIPT initiatieven genomen inzake netwerkveiligheid. Naar aanleiding van de schade die veroorzaakt is door het "I love You"-virus is binnen het Instituut een speciale cel opgericht: het e-Securityplatform. Een wachtdienst die dag en nacht en alle dagen van de week operationeel is, vormt een contactpunt dat altijd kan worden bereikt. Door die wacht en door informatie te verspreiden wil het BIPT de risico's op verspreiding van een computervirus beperken. Bij een virusmelding wordt snel de "viruspagina" op de website van het BIPT bijgewerkt, ontvangen de 30 000 geadresseerden op de mailinglijst via e-mail een melding van die update en worden de abonnees van de sms-waarschuwingsdienst ingelicht over de komst van een nieuw virus. Zo hebben in 2005 zeven waarschuwingen aanleiding gegeven tot een aanpassing van de webpagina's. De werkwijze om zich te laten inschrijven voor de e-mails en op de sms-lijst staat vermeld op de website.

Beveiliging van de netwerken

Het BIPT neemt zowel op nationaal als op internationaal niveau deel aan talrijke werkzaamheden met betrekking tot netwerkbeveiliging. Het Instituut verleent zijn medewerking aan het "Overlegplatform voor Informatieveiligheid" dat in 2004 door de regering is opgericht. Het platform wil de plek zijn waar informatie wordt uitgewisseld over de bescherming van informatie en netwerken, en wil goede praktijken binnen de federale overheden bevorderen en harmoniseren. Het mag echter geen verplichte maatregelen nemen.

Sommige aspecten van de bijdrage van het BIPT aan Comixtelec hebben eveneens betrekking op de bescherming van de netwerken in crisissituaties. Aangezien deze materie onder het contract tussen de Staat en Belgacom valt, komt ze op het einde van hoofdstuk 2.4 aan bod.

Gelet op de rol van het Instituut op het stuk van de integriteit en de veiligheid van elektronische-communicatiediensten en -netwerken, heeft de bevoegde minister een kaderuitbreiding goedgekeurd, die in de loop van 2006 zou moeten plaatsvinden. Het BIPT heeft verscheidene initiatieven gepland die door het aan te werven personeel zullen moeten worden uitgevoerd. Tevens is het van plan zijn activiteiten op het vlak van de computerveiligheid te verruimen.

Nooddiensten

Naast het onderzoek naar storingen van de radionetwerken van de nooddiensten en het opheffen ervan heeft het BIPT de taak de naleving van de medewerkingsplicht van de operatoren met de nooddiensten na te gaan.

De nieuwe wetgeving heeft de principes behouden die de kwestie vroeger regelden.

Het BIPT heeft een voorstel geformuleerd om conform de bepalingen van de nieuwe wet de nooddiensten en hun oproepnummers vast te leggen.

Ingevolge een door het BIPT voorgesteld uitvoeringsbesluit heeft de politieke overheid beslist de verstrekking van de identificatie van de oproepende lijn in geval van oproepen naar teleonthaalcentra, het antigifcentrum, de zelfmoordpreventie, het Europees centrum voor vermiste en seksueel misbruikte kinderen en kindertelefoondiensten door de operatoren, niet bij koninklijk besluit te regelen maar op te nemen in de wet van 13 juni 2005.

De identificatie van de oproepende lijn is voor de nooddiensten nodig, niet alleen om doeltreffend te kunnen optreden, maar ook om de kwaadwillige oproepen te kunnen bestrijden, waarvan de

frequentie jaar na jaar toeneemt door de introductie van nieuwe technologieën en nieuwe diensten die communicatiemiddelen bieden die nagenoeg anoniem en moeilijk op te sporen zijn. De verstrekking van de identificatie van de oproepende lijn door de operatoren is overigens een essentieel element opdat de maatregel die erop gericht is de registratie op te leggen van de anonieme voorafbetaalde kaarten van mobiele netwerken (waarvan het aantal in België begin 2005 werd geschat op 1 500 000) enig nut zou hebben.

Het Instituut heeft met de nooddiensten overlegd over de mogelijk toe te passen administratieve en technische maatregelen voor het bestrijden van kwaadwillige oproepen. Dit overleg, dat in 2006 wordt voortgezet, moet het BIPT in staat stellen een voorstel te formuleren voor administratieve en technische maatregelen aan de hand waarvan de verstrekking van de identificatie van de oproepende lijn voor het bestrijden van kwaadwillige oproepen moet gebeuren. Dit voorstel is onderworpen aan het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer en de goedkeuring van de minister.

Wettelijk afluisteren van elektronische communicatie

De ambtenaren van het BIPT met het mandaat van officier van gerechtelijke politie kunnen geroepen worden om aan de gerechtelijke en politiediensten bijstand te verlenen bij onderzoeken op het vlak van elektronische communicatie.

Daarnaast werkt het Instituut samen met de dienst voor het Strafrechtelijk Beleid van de FOD Justitie. Het BIPT stelt ten behoeve van die dienst een lijst op van de coördinatiecellen "Justitie" van de operatoren en houdt deze actueel.

Het Instituut heeft als technisch raadgever inzake elektronische communicatie deelgenomen aan de vergaderingen van het nationaal overlegplatform telecommunicatie van de gerechtelijke en politiediensten.

2.10. BIJHOUDEN VAN TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN, AANWEZIGHEID IN NATIONALE EN INTERNATIONALE INSTELLINGEN

KENNIS UITWISSELEN EN STANDPUNTEN OVER DE TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN TEGENOVER ELKAAR STELLEN IS VAN ESSENTIEEL BELANG OM GOEDE BESLISSINGEN TE KUNNEN NEMEN. DE AMBTENAREN VAN HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE ONDERHOUDEN CONSTANT BANDEN MET HUN TEGENHANGERS DIE BIJ DE BUITENLANDSE REGULATOREN WERKEN. DANKZIJ DIE ACTIEVE BETROKKENHEID KAN HET BIPT BEPAALDE BELEIDSLIJNEN VOLGEN EN BEÏNVLOEDEN.

Internationale betrekkingen

De dienst Frequentiebeheer van het BIPT heeft de volgende dossiers gevolgd:

- het volgen van de problematiek aangaande IMT-2000/UMTS in het kader van de CEPT/ECC/PT¹
- de voorbereiding van de ITU-WRC-2007 op het vlak van de CEPT/CPG, de ITU-R en de NAVO. De WRC-2007² zal een aantal onderwerpen behandelen. De voor België belangrijke onderwerpen omvatten vooral de frequentiegebonden zaken van IMT-2000 en de toekomstige mobiele systemen, de vaste dienst en satellietdienst boven de 3 GHz, de diensten in de LF-, MF-, HF-banden en de mobiele maritieme dienst;
- de deelname aan talrijke internationale vergaderingen zoals de CEPT/ECC, CEPT/FM, CEPT/CPG⁴, en hun werkgroepen, het akkoord van Wenen, NATO-NARFA, enz...
- de deelname in Europees verband aan de vergaderingen van het RSC (het Radio Spectrum Committee) en de RSPG (Radio Spectrum Policy Group) bij de Europese Commissie. De RSPG nam de definitieve versie van de opinie in verband met de draadloze toegang voor elektronische communicatie aan. Het RSC en de CEPT/ECC bogen zich onder andere over de volgende punten:
 - een beslissing voor de vroegere ERMES-band werd definitief aanvaard. Deze band zal nu geopend worden voor nieuwe, op Europese basis geharmoniseerde toepassingen zoals "hulpmiddelen voor gehoorstoorden" ;
 - de toekomst van de band 2.5-2.7 GHz werd bekeken in het licht van de opening van deze band voor 3G/IMT-2000 en andere compatibele technologieën;
- de CEPT/ECC aanvaardde een ontwerp van ECC-beslissing voor publieke consultatie om Ultra Wideband-producten op de markt toe te laten;
- de toekomst van de mobiele dienst via satelliet op 2 GHz werd verder geanalyseerd, vooral in verband met de terrestriële componenten die eventueel direct in concurrentie zou kunnen treden met de huidige vergunde umts-netwerken in België;
- een geharmoniseerde toepassing voor de vroegere TFFS-banden werd vooralsnog niet geïdentificeerd.

De NCS (Nationale dienst voor de controle op het spectrum) neemt deel aan de werkzaamheden van de werkgroepen CEPT/ERC/FM-PT22 (Monitoring), CEPT/RA11 (Enforcement), CEPT/RA2 (Maritime) en Comité/Rainwat (Maritime).

De dienst Nummering heeft de WG NNA (Working Group Numbering Naming and Addressing) binnen de ECC (Electronic Communications Committee) voorgezeten. Deze werkgroep van Europese administraties en regelgevende instanties heeft als doelstelling het uitwisselen van informatie en kennis met betrekking tot nummerproblemen en de harmonisatie van nummerplannen op Europees niveau. Na een reorganisatie van de interne structuur en de relaties met andere internationale instellingen werd verder werk verricht in de vorm van aanbevelingen en besluiten over onder andere nummering voor VoIP-diensten, de ETNS, de bestrijding van dialer-scam⁵, de harmonisering van korte nummers op Europese schaal (116) en de studie van het gebruik van korte nummers voor sms- en mms-diensten.

2. De CEPT is de Europese Conferentie van de Administraties van Post en Telecommunicatie; "ECC" is de afkorting van "Electronic Communications Committee". "PT" is de afkorting van "Project Team".

3. Wereldradioconferentie 2007 van de Internationale Telecommunicatie Unie.

4. De ECC bestaat uit verschillende groepen waaronder een groep FM (Frequency Management), een groep RA (Regulatory Affairs), een groep SE (Spectrum Engineering), een groep CPG (Conference Preparatory Group) en een groep NNA (Numbering, Naming & Addressing).

5. Met die term wordt de praktijk aangeduid die bestaat in het frauduleuze opzetten van een internetverbinding via een te duur nummer.

Via de dienst Apparatuur is het Instituut tevens actief in de Europese fora (Europese Commissie, TCAM-Comité⁶, ECC⁷, Administratieve samenwerking⁸ (ADCO), ETSI⁹, EMC Working Party¹⁰, EMC SLIM¹¹, ...) waar gestreefd wordt naar verdere Europese harmonisatie.

De gespreksrondes met de buurlanden werden voortgezet ter voorbereiding van de Regionale Radioconferentie van de ITU in 2006 (RRC-06) voor digitale radio en televisie die gedurende vijf weken in mei en juni 2006 plaatsvindt. Hierbij werd vooral getracht om zoveel mogelijk bilaterale akkoorden te bereiken vóór de planningsconferentie RRC-06 om de slaagkansen op de conferentie te maximaliseren. De Belgische eisen voor de planningsconferentie werden door het BIPT gecentraliseerd en op 31 oktober overgezonden naar de ITU.

Op het gebied van netwerkveiligheid ten slotte neemt het BIPT deel aan de werkzaamheden van het Studiecomité voor civiele telecommunicatie van de NATO en zit het een werkgroep voor met betrekking tot de mobilisatie van teams om in crisissituatie computerstoringen te verhelpen in verschillende landen.

Behalve de vertegenwoordiging van België in de raad van bestuur van ENISA (European Networks and Information Security Agency) levert het Instituut ook de "National Liaison Officer", die het nationale contactpunt is voor de uitwisseling van informatie en voor vragen tussen het agentschap ENISA en de nationale spelers op het stuk van de veiligheid van de elektronische communicatiediensten en -netwerken. Tevens moet worden vermeld dat het Instituut de internationale vergaderingen in verband met het project "CASES"¹² heeft bijgewoond.

6. Het TCAM-comité (Telecommunications Conformity Assessment and Market Surveillance Committee) is het vaste comité dat de Europese Commissie bijstaat in het beleid in verband met Richtlijn 99/5/EG.

7. De ECC (Electronic Communications Committee) is een onderdeel van de CEPT (Conférence Européenne des Administrations des Postes et des Télécommunications).

8. Groepen opgericht door de Europese Commissie, waarin de deskundigen die met het toezicht op de nationale markten belast zijn, elkaar kunnen ontmoeten en samenwerken rond praktische aspecten.

9. Het ETSI (European Telecommunications Standards Institute) is een niet-gouvernementele organisatie die tot doel heeft Europese telecommunicatienormen op te stellen. De ETSI-normen, die op een strikt vrijwillige basis van toepassing zijn, dienen vaak als technische basis voor de uitwerking van richtlijnen en verordeningen op Europees niveau.

10. Door de Europese Commissie opgerichte groep die belast is met de follow-up van de toepassing van de richtlijn betreffende elektromagnetische compatibiliteit (EMC).

11. Groep opgericht door de Europese Commissie om de Richtlijn "elektromagnetische compatibiliteit" (EMC) te herzien in het kader van het "SLIM"-programma (Simpler Legislation for the Internal Market).

12. Cyberworld Awareness and Security Enhancement Structure: Europees project dat tot doel heeft de bevolking bewust te maken voor de risico's die verbonden zijn aan de veiligheid van de informatie.

HET BIPT EN DE POSTSECTOR

3.1. Juridisch kader en opdrachten van het BIPT	58
3.2. Economische situatie van de sector	60
3.3. Economische regulering	61
3.4. Consumentenbescherming	62
3.5. Bijhouden van technologische ontwikkelingen, aanwezigheid in nationale en internationale instellingen	64

3.1. JURIDISCH KADER EN OPDRACHTEN VAN HET BIPT

DE EUROPESE UNIE ZET DE GELEIDELIJKE LIBERALISERING VAN DE POSTSECTOR VOORT. HET GEMEENSCHAPSBELEID IN DE POSTSECTOR STREEFT ERNAAR EEN INTERNE MARKT VOOR DE POSTDIENSTEN TE SCHEPPEN EN VIA EEN GEPAST REGELGEVINGSKADER ERVOOR TE ZORGEN DAT ER EFFICIËNTE, BETROUWBARE POSTDIENSTEN VAN GOEDE KWALITEIT BESCHIKBAAR ZIJN TEGEN BETAALBARE PRIJZEN VOOR DE BURGERS IN DE HELE EUROPESE UNIE. HET BELANG VAN DE POSTDIENSTEN VOOR DE ECONOMISCHE WELVAART, HET SOCIALE WELZIJN EN DE SAMENHANG VAN DE EUROPESE UNIE MAKEN VAN DE POSTSECTOR EEN SECTOR DIE PRIMAIR IS VOOR HET OPTREDEN VAN DE GEMEENSCHAP.

Op Europees niveau

Het Verenigd Koninkrijk heeft zijn markt volledig opengesteld op 1 januari 2006 en andere landen, zoals Duitsland en Nederland bereiden zich voor om die stap te zetten in 2007. Het jaar 2006 zal voor de Europese Unie belangrijk zijn omdat Richtlijn 2002/39 bepaalt dat er aan het Parlement en de Europese Raad een verslag moet worden voorgelegd over het al dan niet handhaven van de datum van 1 januari 2009 voor de volledige opening van de markt.

Om aan die voorwaarde te voldoen heeft de Europese Commissie eind 2005 twee nieuwe studies gestart, waaronder de studie die bestemd is om voor elke lidstaat de weerslag van de voltooiing van de interne markt voor postdiensten in 2009 op de universele dienst te beoordelen (Consultant PWC) en die met betrekking tot de voornaamste marktontwikkelingen in 2005-2006 (Consultant WIK).

Het BIPT heeft actief deelgenomen aan dat proces tijdens de vergaderingen van het Comité voor de postale richtlijn, waar gedebatteerd is over: de analyse van het verslag van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de toepassing van de postale richtlijnen (97/67 en 2002/39), de ontwikkeling en de start van Europese postale normen, de institutionele hervormingen bij de UPU, de eventuele invoering van btw in de postsector, de diensten van algemeen economisch belang, de problematiek van de staatssteun, de samenstelling van postale statistieken, de definitie van de universele dienst en de financiering ervan en de kwaliteit van de universele dienst.

Bovendien heeft het BIPT meegewerkt aan de consultatie over twee andere studies die door de Europese Commissie gelanceerd zijn, namelijk:

- de studie over de ontwikkeling van het regelgevend model voor de Europese postdiensten (Consultant Ecorys);

- de studie over de ontwikkeling van de concurrentie in de Europese postsector (consultant WIK).

Het Instituut heeft de ontwikkelingen in het Europees Parlement van de Richtlijn over de “diensten van algemeen belang in de interne markt” (eerste lezing) gevolgd.

Op Belgisch niveau

In 2005 heeft het BIPT zijn medewerking verleend aan de uitvoering en afwerking van verschillende projecten die een belangrijke invloed hebben op de ondernemingen in de sector en op de gebruikers van postdiensten en koeriersdiensten. Er is een identiek systeem van machtigingen en vergunningen uitgewerkt. Elke natuurlijke of rechtspersoon die postzendingen zal behandelen, zal in het bezit moeten zijn van een document waaruit blijkt dat die persoon voldoet aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden om dat te doen. Afhankelijk van de diensten, gaat het om een vergunning of om een aangifte.

Er zijn aan de regering uitvoerige adviezen verstrekt over de verschillende aspecten van de projecten, zoals de regulering van de prijzen, het compensatiefonds, het vergunningensysteem.

Die projecten slaan onder meer op de toekenning van een individuele machtiging (vergunning) om niet-voorbehouden diensten te verstrekken die deel uitmaken van de universele dienst, op de markering van zendingen waaruit blijkt dat het om een verrichting gaat die onder de universele dienst valt, met uitsluiting van dagbladen, op het systeem voor de aangifte van verrichtingen van postdiensten in het algemeen, op de controle op de analytische boekhouding, op de berekening van de kosten van de universele dienst die wordt verstrekt door de leverancier van de universele dienst en op de controle van het BIPT, op de voorbereiding van de eventuele activering van een compensatiefonds, op

de tariefprincipes van de universele postdienst, op de kwaliteitsnormen voor de universele postdienst.

Het systeem van machtigingen en vergunningen, dat al lang was voorbereid, is in 2005 uitgemond in de afkondiging van twee koninklijke besluiten op 11 januari 2006:

- het koninklijk besluit tot vaststelling van de nadere regels inzake aangifte en overdracht van postdiensten die geen deel uitmaken van de universele dienst en tot toepassing van de artikelen 144*quater*, § 3, 148*sexies*, § 1, 1° en 148*septies* van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven;
- het koninklijk besluit betreffende de toepassing van titel IV (Hervorming van de Regie der Posterijen) van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven.

Aanvullend heeft het BIPT een begin gemaakt met de analyse van de postwetgeving. Het zal de regering teksten voorleggen die erop gericht zijn achterhaalde reglementen op te heffen en de wetgeving aan te passen aan de nieuwe context van het partnerschap dat gesloten is tussen het Belgische De Post en het consortium van de Deense post en het Britse investeringsfonds CVC Capital Partners Limited.

Het beheerscontract tussen De Post en de Staat

Het jaar 2005 is ook gekenmerkt door een zeer grondige analyse van het beheerscontract van De Post en de ondertekening op 24 september 2005 van het vierde contract met de Staat. Die tekst is op 20 december 2005 bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Het nieuwe beheerscontract definieert de diensten die verbonden zijn aan de brievenpost en aan de openbare financiële diensten, alsook andere opdrachten voor de overheid waarmee De Post belast is. Er zijn duidelijke akkoorden gemaakt inzake financiering.

Het contract streeft naar een sociale cohesie en een verhoging van de tevredenheid van de cliënteel. Het voorziet in een tariefingssysteem voor een "korf voor kleine gebruikers" en de voorbehouden diensten, gekoppeld aan de prijsindex en aan de kwaliteitsindex. De meting van de verzendingstermijnen van de post op D + 1 en op D + 2 blijft de taak van het BIPT. Het internationale meetsysteem, UNEX, wordt ingevoerd voor binnenkomende, grensoverschrijdende post. De begrippen "postaal servicepunt", "posthalte" en "postwinkel" worden gedefinieerd en er wordt vastgelegd dat de postkantoren een basisassortiment van diensten moeten aanbieden. Het BIPT heeft commentaar geleverd over het eigendomsrecht op postnummers en over de procedure die moet worden gevolgd bij wijziging van die nummers.

In het kader van het rondetafelgesprek dat gehouden is over de normen die op particuliere brievenbussen moeten worden toegepast, heeft het BIPT een ontwerp van koninklijk besluit en een aanbeveling aangepast in overleg met De Post en de belanghebbende partijen, en dit om de voorschriften te verduidelijken op het stuk van volume, vorm, plaats en nummering van de brievenbussen en om de reglementering terzake in overeenstemming te brengen met de Europese norm EN 13 724 "Postal Services – Apertures of private letter boxes and letter plates – Requirements and best methods".

3.2. ECONOMISCHE SITUATIE VAN DE SECTOR

DE POSTALE ACTIVITEIT BLIJFT MET MEER DAN 1,5 MILJOEN WERKNEMERS EEN GROTE WERKGEVER EN BIJNA 5 MILJOEN MENSEN LEVEN DIRECT OF INDIRECT VAN DE POSTDIENSTEN. OP EUROPEES NIVEAU WORDEN JAARLIJKS 90 MILJARD BRIEVEN VERZONDEN. DE VOLUMES VAN DE POSTZENDINGEN NEMEN ECHTER TELKENS OPNIEUW AF. DIE DALING VAN HET POSTVOLUME IS HET RESULTAAT VAN DE COMBINATIE VAN DE VERSCHIJNSELEN VAN ELEKTRONISCHE SUBSTITUTIE, STRUCTURELE VERANDERINGEN, VRAAG EN CONJUNCTURELE DRUK VAN DE MARKT DIE POSTZENDINGEN GENEREERT. AAN DE ANDERE KANT BIEDT INTERNET DE POSTSECTOR NIEUWE KANSSEN: DE ONTWIKKELING VAN THUISWINKELN, GEKENMERKT DOOR EEN TOENAME VAN HET VOLUME PAKKETTEN EN VAN DIRECT-MAILZENDINGEN, HYBRIDE POST EN DIENSTEN MET TOEGEVOEGDE WAARDE.

Ondanks de geleidelijke liberalisering die in 1997 aangevat is, hebben de meeste historische postoperatoren nu nog altijd meer dan 90 % marktaandeel in handen. Hoewel de liberalisering wel geleid heeft tot een hogere kwaliteit van de bestelling, is er geen aanzienlijke prijsverlaging geweest; de tarieven vertonen zelfs de neiging om sneller te stijgen dan de inflatie.

In België stelt De Post 39 410 medewerkers tewerk. In 2005 bedroeg de omzet van De Post ongeveer € 2 miljard en heeft het bedrijf winst geboekt. Buiten De Post telt de Belgische postsector een duizendtal firma's en kleine zelfstandigen, die vaak als "koeriersdienst" worden bestempeld. Een grote meerderheid daarvan is actief in de sector van de snelpost.

Een nieuwe partner voor het Belgische De Post

Op 12 oktober 2005 hebben de Belgische regering, De Post en het consortium van de Deense post en CVC een historisch samenwerkingsakkoord ondertekend. Concreet houdt dat akkoord in dat het consortium voortaan mede-eigenaar is van De Post, waarvan het 50 % min één aandeel in handen heeft (wat overeenkomt met een inbreng van € 300 miljoen in de vorm van een kapitaalverhoging). De Belgische Staat blijft de meerderheidsaandeelhouder.

Na die transactie zal De Post haar juridisch statuut van vennootschap van publiek recht behouden. Die transactie is goedgekeurd door de Europese Commissie krachtens Verordening nr. 139/2004 van de Raad van 19 december 2005.

Dit akkoord heeft als uiteindelijk doel de onderneming een positie als competitieve operator op de Europese markt van de post-

diensten te bezorgen, met hoge normen in termen van dienstverlening en kwaliteit en aantrekkelijke financiële rendementen voor alle aandeelhouders. De strategieën en de grote acties die uitgewerkt zijn om die doelstellingen te halen zijn opgenomen in een gemeenschappelijk Ontwikkelingsplan voor De Post. Dat plan steunt op de notie van nieuwe producten, reorganisatie van het verkoopsnetwerk (Retail) en van de distributie. Het zal er zich ook op toeleggen om van De Post een werkplek te maken waar actieve deelname en responsabilisering van de werknemers worden bevorderd.

Daartoe zal Post Danmark opgeleide en gekwalificeerde werknemers met een specifieke strategische of operationele expertise bij het Belgische De Post detacheren, om het bedrijf in specifieke projecten te ondersteunen. Post Danmark heeft in het verleden al met succes een groot aantal uitdagingen aangegaan waarmee De Post vandaag wordt geconfronteerd.

Het Instituut heeft tevens een studie op nationaal en internationaal niveau gelanceerd over de economische aspecten van de postale liberalisering, om beter te omlijnen wat in de sector op het spel staat.

Statistieken

In het kader van een medewerking tussen DG "Interne Markt" van de Europese Commissie, Eurostat en het CERP (Europees Comité voor postregulering) heeft het BIPT zich ingespannen om statistische gegevens in te zamelen via een kwantitatieve vragenlijst. Die vragenlijst is verzonden aan de professionele spelers in de sector en had betrekking op de financiële staten van de ondernemingen, de tewerkstelling en ten slotte de jaarlijkse volumes van de behandelde zendingen.

3.3. ECONOMISCHE REGULERING

BEGIN 2006, NA DE PUBLICATIE VAN DE BESLUITEN TOT VASTSTELLING VAN DE BEVOEGDHEDEN VAN HET BIPT INZAKE VERLENING VAN VERGUNNINGEN VOOR DE LEVERANCIERS VAN DE NIET-VOORBEHOUDEN UNIVERSELE POSTDIENST ENERZIJD EN VAN AANGIFTES VAN DE ONDERNEMINGEN DIE ACTIEF ZIJN IN DE NIET-UNIVERSELE POSTSECTOR ANDERZIJD, ZAL HET BIPT DE PROCEDURES VASTSTELLEN EN DE SECTORSPELERS DAAROVER BEWUST MAKEN VIA DIVERSE MEDEDELINGEN OP ZIJN WEBSITE EN DOOR DE MEEST REPRESENTATIEVE VERENIGINGEN OP DAT GEBIED BEWUST TE MAKEN. OVER HET ALGEMEEN ZAL HET BIPT NOG MEER MOETEN TOEZIEN OP DE NALEIVING VAN EEN GROTERE TRANSPARANTIE EN NON-DISCRIMINATIE VAN DE MARKT INZAKE TARIEVEN EN TOEGANG TOT HET NETWERK.

Inzake toegang heeft het BIPT in april 2005 een rondetafelgesprek gehouden voor de spelers op de Belgische postmarkt. Er is niet vastgesteld dat er een werkelijke vraag was naar een grotere openstelling van het netwerk van De Post voor derden. Er is daarentegen wel gebleken dat er discriminatie bestond op het vlak van de prijzen. De kortingen en andere speciale voorwaarden die worden toegekend aan de grote klanten (die zelf een deel van de sortering voor hun rekening nemen en vervolgens de verzendklare post bij de nationale postoperator afgeven voor bestelling) moeten ook worden toegepast op de concurrerende ondernemingen die hetzelfde werk verrichten voor evenwaardige hoeveelheden post. Aan de regulator is gevraagd om in te grijpen.

Daarbij heeft het BIPT in mei 2005 een advies verstrekt over de conventionele tarieven van De Post voor “tussenpersonen”. Het advies heeft tot doel het plan voor tariefaanpassing van de conventies voor tussenpersonen (*routeurs - mailhandlers*) te verduidelijken. Dat advies kan worden geraadpleegd op de website van het Instituut.

3.4. CONSUMENTENBESCHERMING

HET VIERDE BEHEERSCONTRACT VAN DE POST VERMELDT DE KWALITEITSDOELSTELLINGEN DIE ONDER DE CONTROLE VAN HET BIPT MOETEN WORDEN GEHAALD EN VERWIJST NAAR DE EUROPESE NORMEN. NAAST DE VERIFICATIE VAN DE FACTUUR DIE DE POST AAN DE STAAT ZENDT, CONTROLEERT HET BIPT OOK DE BEREKENING VAN DE KOSTEN VAN DE UNIVERSELE DIENST EN BEPAALT HET OF ER AL DAN NIET SPRAKE IS VAN EEN ONBILLIJKE LAST VOOR DE LEVERANCIER VAN DE UNIVERSELE DIENST.

Berekening van de universele dienst

Naar het voorbeeld van de Europese Commissie heeft de Belgische wetgever de universele dienst gedefinieerd om alle gebruikers een minimumpakket van postdiensten te garanderen, van een bepaalde kwaliteit en tegen een betaalbare prijs.

Via het beheerscontract vertrouwt de Staat al die diensten toe aan De Post, hoewel een deel daarvan ook door de concurrentie mag worden verricht. In de context van een gedeeltelijk geliberaliseerde markt blijft de onzekerheid bestaan over de financiering van de universele dienst. De wetgever heeft geopteerd voor een financiële compensatie door alle spelers uit de postsector, indien de verplichting om de universele postdienst te verstrekken zou leiden tot een onbillijke financiële last voor de aangewezen operator.

De kosten van die eventuele last van de verstrekking van de universele dienst worden elk jaar door het BIPT berekend. Die berekening steunt op een kostenberekenningsmodel dat gebaseerd is op de analytische boekhouding van De Post. Voor het jaar 2004 heeft de berekening tot de conclusie geleid dat er voor De Post geen onbillijke last bestaat. De berekening voor 2005 zal in het jaar 2006 worden gemaakt.

Kwaliteitsmetingen inzake post

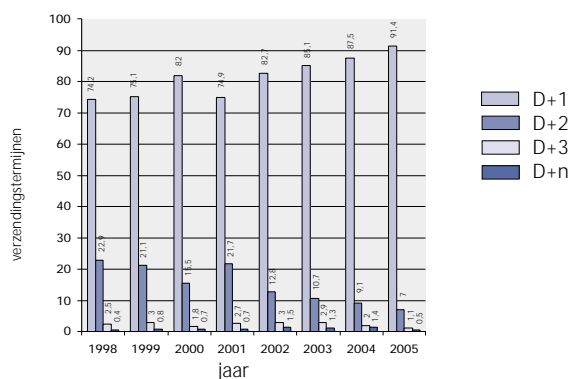
Wat betreft de meting van de kwaliteit van de postbestelling is het BIPT het BELEX-systeem blijven volgen en heeft het zijn advies verstrekt over de dienstverlening van De Post in 2004. Er dient een verbetering te worden gemeld van de postbestelling op D + 1 van 87,5 % en van 96,6 % voor D + 2.

De resultaten van 2004 zijn uitvoerig met De Post besproken om een verbetering van de bestelling van prioritaire en niet-prioritaire zendingen voort te zetten in 2005.

De resultaten met betrekking tot de prioritaire zendingen in 2005 wijzen erop dat 91,4 % van de binnenlandse prioritaire post zijn bestemming bereikt binnen een termijn van Dag + 1 en 98,4 % binnen een termijn van Dag + 2. De resultaten met betrekking tot de niet-prioritaire zendingen wijzen erop dat 94,4 % van de post zijn bestemming bereikt binnen een termijn van D + 2 en 98,6 % binnen een termijn van D + 3. In 2005 zijn meer dan 40 000 prioritaire testbrieven en 27 000 niet-prioritaire testbrieven verstuurd.

Eind 2005 heeft De Post haar "real-mail"-studie beëindigd om de relevantie van de steekproef te garanderen ten opzichte van de reële poststromen. Bovendien heeft het BIPT de audit aangevangen van het meetsysteem BELEX 2005 om zeker te zijn van de samenhang van het bestek dat opgelegd is aan het Instituut dat belast is met de peiling van die kwaliteit.

VERZENDINGSTERMIJNEN VAN DE PRIORITAIRE ZENDINGEN VAN 1998 TOT 2005

Grafiek van de resultaten met betrekking tot de controle van de verzendingstermijnen van de prioritaire zendingen sedert de controles van het BIPT vanaf het jaar 1998

Beoordeling van de krantenbedeling

Het Instituut heeft commentaar geleverd op de ontwerpen van tripartiet contract die respectievelijk ondertekend zijn in april 2005 en in september 2005 (*Termsheet*) tussen de Staat, De Post en de krantenuitgevers. Met dat contract gaat De Post de uitdaging aan om 85 % van de dagbladen voor 7.30 uur te bestellen tegen 1 juli en 100 % tegen 1 januari 2006.

Het BIPT heeft deelgenomen aan de werkgroep die tot doel zal hebben om in 2006 normatieve doelstellingen vast te stellen in het kader van het project van De Post om alle leveringen van kranten uit te voeren vóór 7.30 uur. Die doelstellingen zullen niet langer gebaseerd zijn op een tijdstip, maar op de ontwikkeling van het aantal klachten over de krantenbedeling.

In de overeenkomst is aan het BIPT de opdracht toevertrouwd om de naleving van de voormelde kwaliteitsnormen te controleren, en het BIPT heeft een peiling uitgevoerd omtrent het werkelijke tijdstip van de krantenbedeling. Die peiling is telefonisch verricht in de loop van de maanden juni en juli 2005 bij 3 700 abonnees. Daarbij is nagegaan of de doelstellingen inzake levering die De Post, de uitgevers en de Staat contractueel hebben vastgelegd, werden nagekomen en er is gebleken dat 91,8 % van de kranten voor 7.30 uur werden besteld.

Het BIPT heeft in de maand december een tweede peiling verricht over het tijdstip van de werkelijke bestelling van de dagbladen. Ook die peiling is uitgevoerd via de telefoon. In totaal haalt De Post haar doelstelling om in 95 % van de gevallen de kranten voor 7.30 uur te bestellen.

3.5. BIJHOUDEN VAN TECHNOLOGISCHE ONTWIKKELINGEN, AANWEZIGHEID IN NATIONALE EN INTERNATIONALE INSTELLINGEN

DE POSTDIENSTEN BLIJVEN UITERAARD NIET BINNEN DE BELGISCHE GRENZEN OF DIE VAN DE EUROPESE EENHEIDSMARKT. TERWIJL HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE VOORTDUREND OOG HEEFT VOOR DE VERWACHTINGEN VAN DE BELGISCHE SAMENLEVING, IS HET EVENZEER IN DE WEER OP DE INTERNATIONALE FORA, WAAR DE WERKZAAMHEDEN EN DEBATTEN DE TOEKOMST UITSTIPPELEN.

Het Raadgevend Comité voor de postdiensten

Het Raadgevend Comité waarvan het BIPT het secretariaat verzorgt en dat door het Instituut wordt gefinancierd heeft aandacht voor de consumenten en de gebruikers in de postsector. Het heeft op 22 oktober 2005 een advies verstrekt over het vierde beheerscontract en op 22 november 2005 een advies over het eerste ahangsel ervan.

Het Raadgevend Comité is op de hoogte gesteld van de voornaamste beslissingen die genomen zijn door het 23e Congres van de UPU (Wereldpostvereniging) in Boekarest en meer in het bijzonder over de openstelling van de UPU voor de operatoren en spelers uit de privé-sector, de uitwisselingskantoren in het buitenland, de eindrechten en de wereldwijde poststrategie van Boekarest.

Er is een overzicht gegeven over enerzijds de Europese planning voor de liberalisering van de postsector en de implicaties daarvan voor België en anderzijds de ontwikkeling van het reguleringsmodel voor de postdiensten.

Rol van de ombudsmannen in de sector

Er is gebleken dat de bevoegdheden van de ombudsdienst bij De Post moesten worden uitgebreid om de betrekkingen tussen de gebruikers en de leveranciers van postdiensten beter te verdedigen. De ombudsman is momenteel immers alleen bevoegd om de klachten te onderzoeken die tegen De Post worden gericht. Er loopt een project dat aan de bevoegde ministers is overgezonden, om de ombudsdienst bij De Post aan te passen aan de marktontwikkeling, door zijn bevoegdheden uit te breiden tot alle ondernemingen die actief zijn op de Belgische postmarkt, door die dienst onafhankelijk te maken, door de dienst duidelijk van De Post af te zonderen, door een financiering door de sector te garanderen en ten slotte, door ervoor te zorgen dat de overlappingen met de bevoegdheid van de andere ombudsdiensten in andere sectoren worden geëlimineerd.

Uitwisseling tussen Europese regulatoren

In Europa zijn de regulatoren gegroepeerd in het CERP (dat 46 lidstaten telt). De heer Dutordoit – administrateur bevoegd voor postaangelegenheden bij het BIPT – is tijdens de plenaire vergadering in München (juni 2005) herverkozen voor een derde ambtstermijn van drie jaar aan het hoofd van dat comité.

Gelet op die verantwoordelijkheid ziet het Instituut toe op de correcte werking van de nieuwe organisatie die in het leven is geroepen en neemt het actief deel aan de werkgroepen van die organisatie. Het economische aspect van de postale regulering heeft in het CERP een overwegende plaats ingenomen met de analyse van verschillende belangrijke onderwerpen op Europees niveau: liberalisering van de sector en ontwikkeling van de concurrentie, aspecten inzake tarifiering, kosten van de universele dienst en financiering ervan, compensatiefonds, ontwikkeling van de vergunningensystemen, statistische gegevens ...

Een eerste werkgroep die zich toespitst op de "Economische aspecten", heeft zich gebogen over het Britse geval en initiatief om de postmarkt volledig open te stellen vanaf 1 januari 2006, alsook over het verslag van de Zweedse overheid over de effecten van de postale liberalisering. Er zijn besprekingen gevoerd over de universele dienst en de financiering ervan, over de aspecten van de analytische boekhouding en over het systeem voor de prijsregulering. De resultaten van die studies zullen in de loop van 2006 beschikbaar zijn en kunnen bijdragen tot het toekomstige Europese debat over de verdere voltooiing van de interne markt.

Een tweede groep is actief op het stuk van "Markttoezicht en gegevensverzameling". Het is onder de leiding van het BIPT dat er een verslag is opgesteld over de toepassing van de Europese kwaliteitsnormen bij de leveranciers van de universele dienst en dat verslag is besproken binnen het Comité van de postale richtlijn, alsook op de plenaire vergadering van het CEN (Europees comité voor normalisatie). Normalisatie blijft een onmisbaar middel om de interoperabiliteit tussen de verschillende nationale netwerken en een efficiënte universele dienst binnen de Europese Unie te garande-

ren. Die werkgroep heeft in samenwerking met het DG "Interne markt" en Eurostat een vragenlijst opgesteld voor alle spelers uit de sector om de kwantitatieve gegevens te verzamelen.

De derde groep is belast met de aspecten "van algemeen beleid" en richt zich meer op de betrekkingen met de WTO (Wereldhandelsorganisatie), de UPU en de Europese Unie.

Wereldpostvereniging

Die organisatie van de Verenigde Naties blijft een ruim forum voor wereldwijde samenwerking tussen de posterijen en de lidstaten. Meteen na het Congres van Boekarest in september 2004 heeft het Instituut het dossier voorbereid voor de ratificatie van de Akten van het Congres van de UPU en het aan de bevoegde minister overgezonden.

Het BIPT is in 2004 verkozen tot lid van de Raad van beheer van de UPU en neemt zich daarbij voor om tijdens zijn ambtstermijn zijn actie toe te spitsen op de juridische, strategische en economische domeinen, alsook op het gebied van de standaardisatie.

De veranderingen die in de postsector aan de gang zijn, hebben ook gevolgen voor de UPU. Het begrip "postbestuur" zou moeten worden vervangen door "aangewezen operator" en "lidstaat", waarbij die worden opgenomen in de Akten van de UPU, namelijk de Stichtingsakte, het Algemeen Reglement, het Huishoudelijk Reglement van de Congressen en de Wereldpostconventie.

Overigens rekening houdende met het feit dat de Akten van de UPU invloed hebben op de interne rechtsorde, heeft het Centrum voor internationaal recht van de rechtsfaculteit van de ULB op verzoek van het BIPT een advies verstrekt over het *self-executing* karakter van de Conventie van de UPU en van de Overeenkomst betreffende de uitbetalingsdiensten van de post en van de implicaties voor de wet van 26 december 1956 op de postdienst, alsook over de juridische aard en de bindende kracht van de akten (beslissingen, resoluties) die worden genomen door het Congres, de

Raad voor Postexploitatie en de Administratieve Raad van de UPU.

Het BIPT heeft zich ook toegelegd op kwesties in verband met de aansprakelijkheid van de postbesturen in geval van verlies, beschadiging of diefstal van de behandelde zendingen en heeft daarover een enquête voorbereid.

Het BIPT heeft actief deelgenomen aan de werkzaamheden van de projectgroep "UPU-WTO-betrekkingen", die tot taak heeft enerzijds de ontwikkeling te volgen van de internationale wetgeving betreffende de handel in diensten en anderzijds te werken aan de compatibiliteit van de regels van de UPU met die van de WTO.

Het BIPT heeft zijn strategisch beleid op drie domeinen toegepast, namelijk:

- de algemene herstructurering van de UPU gebaseerd op een herziening van haar opdrachten en haar organen;
- de wereldwijde planning waarover zal worden gedebatteerd op de Strategische Conferentie van Dubai in 2006 ter voorbereiding van het Congres van Nairobi in 2008;
- de verdeling van de verantwoordelijkheid binnen haar organen via een grotere transparantie.

Overigens heeft het BIPT, als actief lid van de Beperkte Groep voor Strategische Planning binnen de UPU en als coördinator van de werkgroep "Nairobi World Postal Strategy", meegewerkt aan de opstelling van een vragenlijst over de toekomst van de UPU en de ontwikkeling van de postsector. De vragenlijst is eind 2005 verdeeld.

Wat ten slotte de uitwisselingskantoren in het buitenland ("ETOE's") betreft, heeft het BIPT aan de UPU zijn antwoord meegedeeld over het beleid dat België van plan is aan te nemen bij gebrek aan specifieke wetgeving terzake. België aanvaardt de Akten van de UPU toe te passen op de zendingen die van de ETOE's worden overgenomen op basis van wederkerigheid. Voor de toekomstige uitvoering van de secundaire wetgeving (vergunningen) is geen specifieke wetgeving nodig.

WERKING VAN HET BIPT

4.1. Het personeel	68
4.2. De uitrusting	70
4.3. De financiën	72

4.1. HET PERSONEEL

HET INSTITUUT TELT 250 PERSONEELSLEDEN, EEN GETAL DAT DE CONTRACTUELEN, STATUTAIREN EN HET GEDETACHEERDE PERSONEEL OMVAT. DAT CIJFER LIJKT MISSCHIEEN HOOG MAAR IS NIET ECHT TOEREIKEND, GELET OP DE HEEL BREDE WAAIER VAN DE TAKEN DIE MOETEN WORDEN VERVULD. HET VERZOEK OM EEN UITBREIDING VAN HET PERSONEELSKADER DAT DOOR HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE IS INGEDIEND, IS IN DE LOOP VAN 2005 VERFIJND. HET IS BELANGRIJK DAT DIT VERZOEK WORDT INGEWILLIGD OPDAT HET BIPT ZIJN OPDRACHTEN KAN VERVULLEN, DIE ALMAAR COMPLEXER EN BELANGRIJKER WORDEN.

Een nieuwe dienst "Human Resources"

Sinds januari 2005 werd een afzonderlijke dienst "Human Resources" gecreëerd, die belast is met algemene aspecten van personeelsbeleid. De dienst wordt bemand door een diensthoofd van niveau 1 en twee administratieve medewerkers. Terwijl de personeelsdienst in het algemeen belast is met het beheer van alle individuele dossiers, behandelt de dienst "Human Resources" de algemenere aspecten, alsook aspecten tussen de diensten onderling. Daaronder vallen alles wat te maken heeft met het BIPT-kader en het BIPT-organigram (d.i. de verdeling van het personeel over de diensten), de algemene regels inzake personeel en ten slotte de dossiers inzake contractuele en statutaire aanwerving, de dossiers met betrekking tot bevordering en het kader van de evaluatieprocedure, zoals beschreven in het nieuwe statuut.

De noodzaak om dat onderscheid te maken werd sterker aangevoeld bij het concreet uitwerken van de collectieve arbeidsovereenkomst. In het bijzonder zal deze dienst belast worden met de aanwervingen als gevolg van de kaderuitbreiding en het hieraan verbonden algemene beheer van het personeelskader.

De vorming

In de loop van het afgelopen jaar lag het optreden van de dienst Vorming bij de uitvoering van het human-resourcesbeleid van het Instituut in de lijn van de voorgaande jaren. Het personeel heeft zich blijven vormen en vervolmaken door taal- en computercursussen te volgen. De personeelsleden die ermee belast zijn om het standpunt van het Instituut te verdedigen op internationale vergaderingen of ten overstaan van operatoren, konden zich trainen in assertiviteit en/of onderhandelingen door ook cursussen te volgen die werden gegeven bij het Opleidingsinstituut van de Federale Overheid.

Dit jaar werd wel het initiatief genomen om drie personen van het BIPT de vorming van preventieadviseur niveau II te laten volgen, wat het mogelijk maakt een titularis aan te stellen en in vervangingsmogelijkheden te voorzien.

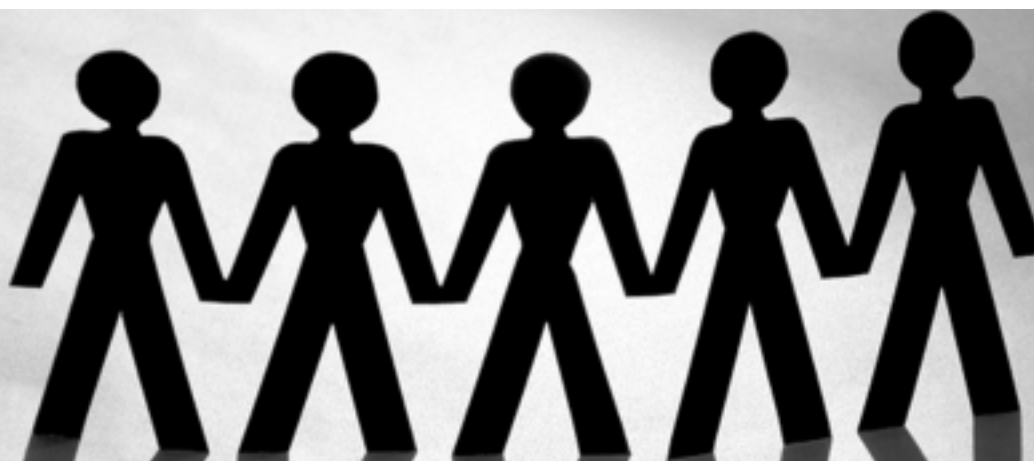
Collectieve arbeidsovereenkomst

In 2005 werd onderhandeld over de juridische teksten die uitvoering moeten geven aan de collectieve arbeidsovereenkomst die in november 2004 werd afgesloten. Hierbij werden zowel administratief als geldelijk een aantal bepalingen aangepast en geharmoniseerd. Er werd ook een volledig nieuw evaluatiestelsel in detail uitgewerkt dat gestoeld is op intern opgestelde functiebeschrijvingen. Er werd een prestatiegebonden premiestelsel uitgewerkt, alsook een stelsel van opdrachten waardoor een vergoeding kan worden gegeven aan wie tijdelijk bijkomende taken of verantwoordelijkheden op zich neemt.

Kaderuitbreiding

Met de wet van 13 juni 2005 werd het takenpakket van het Instituut vergroot. Het aantal bijkomende betrekkingen (28) waarvoor het Instituut een principieel akkoord verkreeg, bleek echter onvoldoende te zijn om ook de nieuwe taken naar behoren te kunnen vervullen. Het Instituut zag zich dan ook verplicht om het dossier van de kaderuitbreiding opnieuw in te leiden en verkreeg ondertussen het principeakkoord van de minister die bevoegd is voor het Instituut en van de inspectie van financiën.

Behoudens de 10 bijkomende betrekkingen die het Instituut ingevolge het koninklijk besluit van 4 april 2003 ter beschikking moet stellen van de Ombudsdienst voor telecommunicatie, voorziet dit dossier in een uitbreiding, voor het Instituut zelf, met 53 eenheden ten opzichte van het huidige functionele kader. Met de realisatie van deze kaderuitbreiding zal voortaan de personeelsfor-

matie van het Instituut gebracht worden op 280 eenheden. De verdeling van de aangevraagde betrekkingen over de verschillende graden wordt weergegeven in de onderstaande tabel:

		(1)	(2)	(3)	(4)
NIVEAU 1	Administrateur	4	4	4	
	Adviseur	38	38	56	+ 18
	Ingenieur-adviseur	14	14	18	+ 4
	Vertaler-revisor	4	4	7	+ 3
NIVEAU 2	Administratief sectiechef	18	14	20	+ 2
	Correspondent	50	50	79	+ 29
	Technisch sectiechef	14	14	16	+ 2
	Technicus	50	48	56	+ 6
	Hoofdcontroleur	2	2	2	
NIVEAU 3	Controleur	8	8	8	
	Adjunct-correspondent	26	22	14	- 12
	TOTAAL	228	218	280	+ 52

(1) = de personeelsformatie waarin het koninklijk besluit van 18 maart 1993 voorziet;

(2) = het functionele kader dat door de Ministerraad is goedgekeurd;

(3) = nieuwe personeelsformatie en nieuw functioneel kader (convergentie);

(4) = verschil met de personeelsformatie waarin het koninklijk besluit voorziet (kolom 1).

4.2. DE UITRUSTING

IN 2005 HEEFT HET BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN EN TELECOMMUNICATIE ZIJN JAARLIJKSE INVESTERINGEN IN VERBAND MET INFORMATICA VOORTGEZET, ZOALS DE GEDEELTELIJKE VERNIEUWING VAN ZIJN PARK (COMPUTERS, SERVERS, DRAAGBARE PC'S, PRINTERS), VAN ZIJN SOFTWAREVERGUNNINGEN EN VAN ZIJN ONDERHOUDSCONTRACTEN. ANDERZIJDZ ZIJN VERSCHILLENDE TRANSVERSALE PROJECTEN GESTART OM HET INSTITUUT SLAGVAARDIGER EN GEBRUIKERSVRIENDELIJKER TE MAKEN EN DICHTER BIJ HET PUBLIEK TE BRENGEN.

Een nieuwe website

In 2005 heeft het BIPT een opdracht gegund en een groot project opgezet om zijn website grondig te vernieuwen. Die onderneming dient niet alleen om de website krachtiger te maken maar ook meer gebruikersvriendelijk. De interactie met het publiek, de bedrijven in de sector en de overige besturen zal verlopen via het on line zetten van databanken, elektronische aanvraagformulieren, mogelijkheden tot het beheer van dossiers zoals radiovergunningen, een cartografische website voor de lokalisatie van antennes, enz. Die werkzaamheden hebben grote inspanningen gevergd in termen van interoperabiliteit van computersystemen, databanken en veiligheidsmaatregelen.

Beheer van inhoud en elektronisch documentenbeheer

In het kader van zijn verreikende, interne project inzake beheer van inhoud heeft het BIPT daarvoor de eerste twee stappen aangevat, namelijk het inhoudelijke beheer van de website en de overstap van zijn vertaaldienst naar de gepaste tools.

Databank met betrekking tot de begunstigden van de sociale telefoontarieven

Overeenkomstig artikel 22 § 2, van de bijlage bij de wet van 13 juni 2005 heeft het Instituut een computerprogramma ontwikkeld waarmee de databank van alle begunstigden van sociale telefoontarieven, van alle operatoren dooreen, kan worden beheerd. Dat computerprogramma is ontworpen door het BIPT met de hulp van de vzw SmalS-MvM/Egov, in nauwe samenwerking met de operatoren.

De computerveiligheid

Aangezien computerveiligheid een van de opdrachten is die aan het BIPT zijn toevertrouwd, heeft het Instituut blijven investeren in zijn eigen veiligheid en die door een gespecialiseerde externe firma laten doorlichten.

Diverse digitaliseringsprojecten

De informatisering van de vergunningen, de boekhouding en het frequentiebeheer zijn in volle ontwikkeling. Een volledig geïntegreerd systeem werd ontworpen waarbij het hele proces van de aanvraag van de klant tot en met de afgifte van de vergunning en de facturatie en boekhouding wordt gesimuleerd. Dat systeem werd en wordt nog steeds opgebouwd voor de verschillende aangeboden diensten. Zowel voor de vaste diensten, de mobiele diensten als andere categorieën zal de behandeling van dossiers in grote lijnen op dezelfde manier verlopen, maar rekening houdende met de specificiteiten van elke dienst.

Dit project, dat in eerste instantie een interne automatisering beoogde, werd in 2005 uitgebreid met onderdelen die ook de klanten van het BIPT in staat zullen stellen om met moderne middelen met het Instituut te communiceren.

Ten eerste is het BIPT in samenwerking met een externe firma begonnen met de oprichting van een e-loket. Dit moet de klanten niet alleen in staat stellen om hun gegevens en vergunningen on line te consulteren, maar de mogelijkheid zal zelfs geboden worden om elektronische aanvragen te verrichten. Aan leden van de NCS zal dit systeem, waarvan het ontwerp en de eerste realisatie in 2005 werden verricht, uiteindelijk zeer uitgebreide mogelijkheden bieden voor het consulteren van de meest recente gegevens. Hierbij horen eveneens de gegevens in verband met betalingen, het doorsturen van de nodige gegevens voor het uitvoeren van controles en het stellen van de nodige handelingen om overtre-

dingen te signaleren. Deze uitgebreide mogelijkheden zullen in de toekomst ook aangeboden worden aan andere politiediensten.

Ten tweede zal ook de afgifte van de vergunningen gemoderniseerd worden. De huidige vergunningen in papieren vorm zullen per categorie vervangen worden door een efficiëntere vorm van vergunningen met stickers waarop de nodige gegevens staan, zodat de meest recente gegevens door de klanten geraadpleegd kunnen worden op de website van het BIPT. Op dit ogenblik zijn de CB-vergunningen reeds vervangen door stickers. Deze projecten werden opgezet in 2005 en zullen afgewerkt worden in 2006.

Er werden cartografische gegevens aangekocht om de nauwkeurigheid van de interne databanken te verhogen. Deze gegevens omvatten niet alleen gescande kaarten, maar ook vectoriële data om lokalisaties van sites te verrichten.

Een planning werd opgemaakt om de dossierdatabank van de NCS te koppelen aan de dossierdatabank van de dienst Technologie.

In 2005 werd gestart met de massale digitalisering van de archieven van de private en de maritieme radiovergunningen en de frequentiedienst met behulp van interne middelen. Deze archieven zijn nu volledig elektronisch beschikbaar. Op termijn maakt dit de evolutie mogelijk naar het "paperless office".

Gespecialiseerde uitrusting

De NCS (Nationale dienst voor de controle op het spectrum) heeft ter vervanging van afgeschreven voertuigen twee meetvoertuigen aangekocht en ingericht. De uitrusting van de monitoringstations is voortgezet. Er zijn twee draagbare ontvangers aangekocht voor het opsporen van storingen. Elk van de vijf centra beschikt nu over een spectrumanalysator waarmee metingen kunnen worden verricht tot 6 GHz. De NCS heeft zich verder uitgerust met antennes voor specifieke banden en toepassingen.

4.3. DE FINANCIËN

Het budget 2005 is niet van de voorgaande jaren afgeweken. De inkomsten hebben zich ontwikkeld in verhouding tot de index. Ter herinnering : de inkomsten van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie bestaan uit de rechten in verband met de vergunningen voor het gebruik van frequenties, de nummeringsplannen, de vergunningen voor en aangifte van telecommunicatienetwerken en -diensten, alsook de aangiften van de exploitatie van andere diensten.

Zoals elk jaar sedert zijn oprichting heeft het BIPT een positief saldo behaald. In 2005 is een bedrag van € 3 miljoen in de schatkist gestort. Het budget en de jaarrekening van het Instituut worden opgesteld door de Raad van het BIPT en goedgekeurd door de minister van Begroting en de minister van Financiën.

PRAKTISCHE INLICHTINGEN

5.1. Glossarium	76
5.2. Nuttige adressen	80

5.1. GLOSSARIUM

Termen, afkortingen of acroniemen die voorkomen in de documenten die door het BIPT zijn gepubliceerd en/of specifiek zijn voor de sector van de telecommunicatie en de post.

2G, 2,5G: mobiele telefonie van de tweede generatie (gsm, GPRS).

3G: mobiele telefonie van de derde generatie, die snelle internettoegang mogelijk maakt (zie umts).

Aansluitnetwerk: geheel van de bestaande draad- of radioverbindingen tussen het toestel van de abonnee en de abonneeschakelaar waarop het aangesloten is. Het aansluitnetwerk vormt zo het deel van het netwerk van een operator waarlangs hij rechtstreeks toegang heeft tot de abonnee. Het delen van het aansluitnetwerk vormt een belangrijke inzet (zie **Ontbundeling**).

Adsl (Asymmetric Digital Subscriber Line): variant van de xDSL-technologie, die gebruikmaakt van de hoge en niet-hoerbare frequentiegebieden om de gelijktijdige transmissie van spraak en gegevens mogelijk te maken (zie xDSL).

A.S.T.R.I.D.: openbare vennootschap die een uniek en geharmoniseerd radiocommunicatiesysteem biedt aan alle hulp- en veiligheidsdiensten.

ATM: Asynchronous Transfer Mode. Techniek die een optimaal gebruik van de capaciteit van de "backbone" -lijnen, de autosnelwegen van het netwerk, mogelijk maakt, en dus een ultrasnelle circulatie van de gegevens.

Backbone (backbone-netwerk): als ruggengraat van het telecommunicatiesysteem, zijn backbone-netwerken supersnelle, transnationale netwerken waarop netwerken met een mindere capaciteit aangesloten zijn.

Backhaul: backhaul is een transmissiecapaciteit die het backbone-netwerk van een operator verbindt met een concentratiepunt van de eindgebruikers of met een interconnectiepoint.

Bandbreedte: geeft het transmissievermogen aan van een transmissieverbinding en bepaalt de hoeveelheid informatie (in bits/s) die tegelijkertijd kan worden verzonden.

Binair debiet (bitstream): digitale transmissie.

Bluetooth: Europese norm voor draadloze communicatie, die het mogelijk maakt om twee toestellen, bijvoorbeeld een gsm en een computer, met elkaar te verbinden binnen een straal tot 100 meter. De norm kan de plaats innemen van de infraroodpoorten die voor hetzelfde doel worden gebruikt.

Bottom-up: een bottom-up model is een kostenmodel dat opgebouwd wordt uitgaande van de verkeersvolumes die een operator moet transporteren, waarbij die volumes bepalend zijn voor de optimale dimensionering van de verschillende netwerkklagen.

Breedband: geheel van technologieën die gebruikmaken van de telefoonkabel of van de distributiekabel voor snelle datatransmissie. Het gaat om een belangrijke economische inzet omdat de penetratie van breedband bij de Belgische gezinnen slechts 37,3 % bedraagt, terwijl het DSL-bereik onder de bevolking 100 % bedraagt en 64 % van de bevolking wat de kabel betreft.

BRIO (Belgacom Reference Interconnect Offer). Belgacom moet een referentieaanbod publiceren dat de technische voorwaarden en de tarieven bevat van zijn interconnectiediensten waarvan de operatoren gebruikmaken.

BROBA (Belgacom Reference Offer Bitstream Access): Belgacom moet een referentieaanbod publiceren dat de technische voorwaarden en de tarieven bevat van zijn dienst voor breedbandtoegang waarvan de begunstigden gebruikmaken.

BRUO (Belgacom Reference Unbundling Offer): Belgacom moet een referentieaanbod publiceren dat de technische voorwaarden en de tarieven bevat van zijn dienst voor de ontbundeling van het aansluitnetwerk en subaansluitnetwerk, waarvan de begunstigden gebruikmaken.

Carriervoorkeuze: mogelijkheid voor een klant om de operator te kiezen die zijn telefonische oproepen zal versturen, zonder bij elke oproep een selectiecode te moeten intikken.

CASES (Cyberworld Awareness and Security Enhancement Structure): Europees project dat tot doel heeft de bevolking bewust te maken voor de risico's die verbonden zijn aan de veiligheid van de informatie.

CCPC (Civil Communications Planning Committee): Studiecomité voor civiele telecommunicatie van de NAVO.

CEPT (Conférence Européenne des Postes et Télécommunications): organisatie die de staten van het Europees continent verenigt.

CERP (Comité européen de régulation postale): Europees Comité voor postregulering.

Comixtelec: gemengde commissie voor televerbindingen, opgericht bij het koninklijk besluit van 10 december 1957. Deze Commissie heeft voornamelijk tot doel het optimale gebruik van alle telecommunicatiemiddelen mogelijk te maken ten behoeve van de militaire en burgerlijke autoriteiten in geval van crisis.

Convergentie: dit begrip wordt gebruikt om uit te drukken dat telecommunicatie, informatica en audiovisuele diensten naar elkaar toegroeien en meer en meer over dezelfde netwerken kunnen worden verstrekt (kabelnetwerken, radionetwerken te land of via satelliet), waarbij ze van dezelfde eindapparatuur gebruikmaken (computerterminals, gsm's, televisie).

CPS (Carrier Pre Selection): procedure voor automatische selectie van een operator.

Debiet (of doorvoercapaciteit): hoeveelheid informatie die in een gegeven periode op een bepaald netwerk circuleert.

DECT (Digital Enhanced Cordless Telecommunications): Europese norm voor draadloze transmissie voor mobiele of vaste telefonie.

ECC (Electronic Communications Committee): Europese instantie voor samenwerking op het gebied van radiocommunicatie.

Eindapparatuur: zie **R&TTE**.

ENISA: Europees agentschap voor de veiligheid van de netwerken en informatie.

ERG (European Regulators Group): groep waarin de Europese Commissie en de regulatoren van de 25 lidstaten verenigd zijn met het doel de coördinatie van hun beleid en een coherente toepassing van het Europese regelgevingskader te bevorderen.

ETSI (European Telecommunications Standard Institute): Europees Normalisatie-instituut voor Telecommunicatie. Instituut dat opgericht is door de CEPT en belast is met de standaardisering van de telecommunicatie.

GATS: General Agreement on Trade in Services (Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten). De GATS is een geheel van multilateraal goedgekeurde regels die van toepassing zijn op de internationale handel in diensten (zie **WTO**).

GMDSS (Global Maritime Distress and Safety System): een wereldwijd maritiem hulp- en noodstelsel.

GPRS (General Packet Radio Services): systeem voor datatransmissie via pakketten, waarmee het debiet van de gsm-netwerken kan worden verbeterd.

GSM (Global System for Mobile communications): norm voor radiotransmissie die voor mobiele telefonie wordt toegepast.

GSM-gateway of « SIM-Box »: een toestel dat oproepen van een vast toestel naar een gsm omzet in oproepen van gsm- naar gsm-toestel. Op die manier verloopt de oproep van mobiel naar mobiel en kunnen de gesprekskosten voor een oproep van het vaste naar het mobiele netwerk worden vermeden.

Hotspots: openbare punten voor draadloze internettoegang.

Huurlijn: een huurlijn is een dienst die bestaat uit het leveren van permanente transmissiecapaciteit tussen twee punten. Dat betekent dat deze capaciteit volledig wordt toegewezen aan een klant, die de operator een vaste maandelijkse vergoeding betaalt.

Interconnectie: interconnectie is het onderling verbinden van netwerken en heeft tot doel de gebruikers van een operator ertoe in staat te stellen alle gebruikers van de andere operatoren te bereiken en toegang te krijgen tot de diensten die door verschillende providers worden aangeboden.

Internet: geheel van netwerken die voor het publiek toegankelijk zijn en met elkaar verbonden zijn dankzij het IP-protocol (Internet Protocol). Duidt ook op de diensten die via die netwerken toegankelijk zijn.

IP (Internet Protocol): protocol voor datatransmissie via Internet. Het gaat gepaard met een controleprotocol dat TCP (Transmission Control Protocol) wordt genoemd. Vandaar het TCP/IP-protocol.

IP-adres: adres dat een op het internet aangesloten toestel identificeert.

IRG (Independent Regulators Group): forum dat in 1997 door Europese regulatoren is opgericht opdat zij hun ervaringen konden delen en van standpunt konden wisselen over kwesties van gemeenschappelijk belang, zoals interconnectie, prijzen, universele dienst ...

ISDN (Integrated Services Digital Network): digitaal netwerk voor geïntegreerde diensten dat in staat is om beelden,

geluid en teksten over te brengen.

ISP (Internet Service Provider): leverancier van internetdiensten.

ISPA: Belgische vereniging van de leveranciers van internetdiensten.

ITU (Internationale Telecommunicatie Unie): internationale organisatie met hoofdzetel in Genève die onder de Organisatie van de Verenigde Naties valt en die belast is met de uitwerking van normen in de telecommunicatiesector.

Keuze van de operator (carrierkeuze): mogelijkheid die aan de consument wordt geboden om tussen verschillende operatoren te kiezen, door bij elke oproep een selectiecode in te tikken.

LEGBAC: internationale akkoorden die de compatibiliteit regelen tussen FM-omroep en luchtvaart.

Migratie: mogelijkheid om van de ene dienst naar de andere over te stappen.

MVNO: Mobile Virtual Network Operator. Een virtuele mobiele operator brengt gsm-diensten in de handel zonder dat die over een eigen infrastructuur beschikt, maar door capaciteit te huren bij een van de bestaande mobiele netwerken.

NCS: Nationale dienst voor de Controle op het Spectrum.

Netwerk: alle apparatuur voor transmissie, aansluiting en schakeling van signalen, via radiogolven, optische of elektromagnetische middelen (draden).

Niet-openbaar netwerk: netwerk dat voorbehouden is voor het eigen gebruik van de exploitant of voor een gesloten gebruikersgroep.

Nummeroverdraagbaarheid: mogelijkheid om bij verandering van operator zijn telefoonnummer te behouden (gsm of vast in eenzelfde geografisch gebied).

Omroep: uitzending en transmissie via elektromagnetische golven van gevarieerde programma's voor ontspanning en informatie. In België is dit een gemeenschapsbevoegdheid.

Ontbundeling: de infrastructuur van het aansluitnetwerk vergt te grote investeringen zodat nieuwkomers geen toegang krijgen tot de markt. Dit gaat ten koste van het concurrentiepeil. Ontbundeling heeft tot doel dat peil te verhogen door nieuwe concurrenten de mogelijkheid te bieden om diensten voor snelle datatransmissie aan te bieden. Die diensten maken permanente internettoegang mogelijk, alsook multimedietoepassingen gebaseerd op de adsl-technologie, en daarnaast ook spraaktelefoondiensten.

Openbaar netwerk: algemeen toegankelijk netwerk.

Operator met een sterke machtspositie: aanvankelijk ging het om elke operator die meer dan 25 % marktaandeel had, met daarbij nog een aantal fijnere criteria die door het BIPT waren opgesteld. Met de nieuwe Europese wetgeving sluit het begrip "sterke machtspositie" aan bij dat van "machtspositie" zoals dat begrip in het mededingingsrecht wordt gehanteerd. Het BIPT onderzoekt de mate van concurrentie op de markt en duidt op basis daarvan zelf de organisaties met een "sterke machtspositie" aan; het stelt ook de verplichtingen vast voor die operatoren met een sterke machtspositie.

PAMR: mobiele toestellen voor openbare radiocommunicatie.

PMR: Professional mobile radio. mobiele toestellen voor privé-radiocommunicatie.

PSTN (Public Switched Telephone Network): het geschakelde openbare telefoonnetwerk.

R&TTE (R&TTE-richtlijn): de sector van de radiocommunicatie- en telecommunicatie-eindapparatuur omvat alle producten die gebruikmaken van het radiofrequentiespectrum (bijvoorbeeld inrichtingen om de portieren van een auto vanop een afstand te openen, mobiele-communicatieapparatuur, omroepzenders, enz.), alsook alle apparatuur die aangesloten is op de openbare telecommunicatienetwerken (zoals adsl-modems, telefoons, telefonische doorschakelsystemen). De R&TTE-richtlijn 1999/5/EG definieert de regels voor het in de handel brengen en de inwerkingstelling van die apparatuur; zij heeft de vroegere richtlijn en de nationale reglementeringen inzake goedkeuring opgeheven.

Radiocommunicatie: elke overbrenging, door middel van radiogolven van inlichtingen van alle aard, inzonderheid van klanken, teksten, beelden, overeengekomen tekens, digitale of analoge uitdrukkingen, seinen voor afstands-

bediening, seinen bestemd voor de opsporing of voor de bepaling van de plaats of de beweging van voorwerpen.
 Regulering: toepassing van de juridische regels, van de economische processen en van de technische mechanismen aan de hand waarvan de activiteiten inzake elektronische communicatie (diensten en infrastructuren) kunnen worden uitgeoefend volgens de principes van de mededinging, waarbij de maatschappij en de consumenten worden beschermd.

Retail: detailverkoop, ongeacht of het gaat om verkoop aan particuliere klanten of aan ondernemingen.

RSPG (Radio Spectrum Policy Group): comité dat de Europese Commissie bijstaat inzake het radiospectrum.

SDSL (Symmetric DSL): met die technologie is de gelijktijdige overdracht van spraak en data niet mogelijk, maar wel de overdracht van een equivalente doorvoercapaciteit in opwaartse en neerwaartse zin, dat regelbaar is van 64 kbit/s tot 2 Mbit/s, afhankelijk van de behoeften en van de karakteristiek van de lijn. (zie **xDSL**).

SMP (« Significant Market Power » - met een sterke machtspositie): zie **operator met een sterke machtspositie**.

SMS (Short Message Service): berichtjes met een maximumlengte van 160 karakters die via het gsm-netwerk worden verstuurd.

Spraaktelefonie: de term "spraaktelefonie" duidt op de historische telefoondienst, toen de telefoon alleen de menselijke stem overbracht.

SRC: dit acroniem staat voor het « short range »-certificaat dat toegankelijk is voor maritieme radio-operateurs.

Telecommunicatie: elke overbrenging, uitzending of ontvangst van signalen (geluid, beeld, data) via golven, kabels of draden.

Termineringstarief: wanneer een oproep van het ene netwerk naar het andere overgaat, betaalt de operator van de oproeper een termineringstarief aan de operator van de opgeroepene, ter compensatie van de mogelijkheid om de oproep op dat netwerk te "termineren" (af te geven, af te wikkelen).

Top-down: kostenberekeningsmodel dat opgesteld wordt uitgaande van de jaarrekening of de begroting van een operator.

Topniveaudomeinnaam: naam die een entiteit aanduidt waartoe een website behoort (bijvoorbeeld ".be" of ".com").

Transmissie: transmissie betekent op telecommunicatiegebied de overdracht van informatie op een fysiek netwerk (koperdraad, glasvezel, ...) of op een netwerk dat via hertzgolven werkt.

Umts (Universal Mobile Telecommunications System): universeel systeem voor mobiele telecommunicatie. Internationale norm die aangenomen is voor de mobiele netwerken van de derde generatie die afgestemd zijn op de transmissie van spraak, data en beeld.

Universele dienst: een minimumpakket van diensten van een bepaalde kwaliteit die voor alle gebruikers, ongeacht hun geografische locatie, beschikbaar moeten zijn tegen een betaalbare prijs.

UPU (Universal Postal Union of Wereldpostvereniging): organisatie met hoofdzetel in Bern die onder de VN valt.

VDSL (Very High Rate DSL): transmissietechniek met zeer hoge doorvoercapaciteit, maar met een korter bereik dan adsl (zie **xDSL**).

Voice over IP: spraaktelefonie via Internet.

WiFi (Wireless Fidelity): protocol voor communicatie tussen computers via radiogolven. (zie **Hotspot**).

WRC: Wereldradioconferentie.

WTO (Wereldhandelsorganisatie): van 1948 tot 1994 vormde de General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) het reglementaire kader dat een groot deel van de wereldhandel regelde. De algemene overeenkomst leidde al snel tot het ontstaan van een officieuze internationale organisatie, die de facto bestond en ook GATT werd genoemd, en die in de loop der jaren via verschillende onderhandelingsrondes (of "rounds") geëvolueerd is. De laatste en belangrijkste GATT-ronde, de Uruguay-ronde, die geduurd heeft van 1986 tot 1994, leidde tot de oprichting van de WTO op 1 januari 1995. (zie **GATS**).

xDSL (Digital Subscriber Line): familie technologieën die snelle transmissie mogelijk maken op een of meer koperen door gebruik te maken van signalen op zeer hoge frequenties. De term xDSL overkoepelt adsl, SDSL en VDSL. Bij elk van die subgroepen horen een specifiek gebruik en bijzondere karakteristieken.

5.2. NUTTIGE ADRESSEN

Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie.

Astro-toren
Sterrenkundelaan 14, bus 21
1210 Brussel
Tel. 02 226 88 88
Fax 02 226 88 77
info@bipt.be
www.bipt.be

Kabinet van de heer Marc Verwilghen,
minister van Economie, Energie,
Buitenlandse Handel en
Wetenschapsbeleid
Brederodestraat 9
1000 Brussel
Tel. 02 213 09 11
Fax 02 213 09 22
info@kab.verwilghen.fgov.be

Kabinet van mevrouw Freya Van den
Bossche, Vice-Eerste minister en minister
van Begroting en van Consumentenzaken
Maria-Theresiastraat 1
1000 Brussel
Tel. 02 549 09 20
Fax 02 512 21 23
info@work.fed.be

Ombudsdienst voor telecommunicatie
Barricadenplein 1
1000 Brussel
Tel. 02 223 06 06
Fax 02 219 77 88
klachten@ombudsmantelecom.be
http://www.ombudsmantelecom.be

De ombudsdienst bij De Post
Koningsstraat 97, 2e verdieping
1000 Brussel
Tel. 02 221 02 30
Fax 02 221 02 44
http://www.ombudsman.post.be

Raadgevend Comité voor de
telecommunicatie
Secretaris van het Comité
BIPT
Astro-toren
Sterrenkundelaan 14, bus 21
1210 Brussel
Tel. 02 226 87 58
Fax 02 223 88 77
piet.steeland@bipt.be

Raadgevend Comité voor de postdiensten
Secretaris van het Comité
BIPT
Astro-toren
Sterrenkundelaan 14, bus 21
1210 Brussel
Tel. 02 226 89 40
Fax 02 223 88 77
etienne.defrance@bipt.be

Raad voor de Mededinging
North Plaza A 8e verdieping
Koning Albert II-laan 9
1210 Brussel
Tel. 02 206 42 67
Fax 02 203 89 76

BIJLAGE

Referenties van de reglementaire teksten die door het BIPT zijn voorbereid en in 2005 zijn gepubliceerd

Datum afkondiging	Datum publicatie in het Belgisch Staatsblad	Titel
02/02/2005	10/03/2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 maart 1995 betreffende het opzetten en de exploitatie van GSM-mobilofonnetten en het koninklijk besluit van 24 oktober 1997 betreffende het opzetten en de exploitatie van DCS-1800-mobilofonnetten
02/02/2005	15/03/2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 april 1998 betreffende de satellietgrondstations
08/03/2005	25/03/2005	Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 oktober 1999 tot vaststelling van het bestek van toepassing op de semafoondienst en van de procedure inzake de toekenning van individuele vergunningen
17/03/2005	01/04/2005	Ministerieel besluit betreffende satellietgrondstations
20/04/2005	07/09/2005	Koninklijk besluit houdende het organigram van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
26/04/2005	09/06/2005	Koninklijk besluit betreffende het nemen van monsters door de officieren van gerechtelijke politie van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
10/05/2005	23/05/2005	Ministerieel besluit tot vaststelling van de nadere regels inzake de middelen die aangewend dienen te worden om gestolen mobiele eindapparatuur de toegang te ontzeggen tot mobiele communicatienetwerken
13/06/2005	20/06/2005	Wet betreffende de elektronische communicatie
01/09/2005	27/09/2005	Ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 9 januari 2001 betreffende het aanleggen en het doen werken van radiostations door radioamateurs
12/12/2005	16/12/2005	Ministerieel besluit tot vaststelling van de categorieën uitgaande gesprekken en categorieën opgeroepen nummers waarvan de blokkering kosteloos aan de eindgebruikers aangeboden moet worden

BIPT

Astrotoren
Sterrenkundelaan 14, bus 21
1210 Brussel
Tel. : +32 2 226 88 88
Fax : +32 2 226 88 77
info@bipt.be
www.bipt.be